جزوه آموزشی القاعده

(اسناد منچستر)

پس از سقوط خلافت‌های سنتی ما در سوم مارس ۱۹۲۴ و پس از بیرون راندن استعمارگران، امت اسلامی ما دچار حکومت‌هایی مرتد شد که زمام امور را در سرزمین‌های اسلامی به دست گرفتند. این حاکمان جدید حتی از آن استعمارگران هم کافرتر و تبهکارتر بودند و مسلمانان انواع آسیب‌ها، ستم‌ها و شکنجه‌ها را از دست آن‌ها متحمل شدند.

آن حاکمان مرتد، هزاران نفر از جوانان جنبش اسلامی (الحرکه الاسلامیه) را در زندان‌ها و بازداشتگاه‌های تاریک که مجهز به جدیدترین ابزارهای شکنجه بودند، انداختند و افرادی متخصص در ستم و شکنجه نیز آنجا گرد آوردند. این جوانان حاضر نشدند از دستورات حاکمان پیروی کنند، حاکمان سعی کردند مسائل را برای جوانان مبهم جلوه دهند و با ایده قیام علیه حکومت مخالفت کردند. اما این حاکمان به همین جا اکتفا نکردند؛ بلکه شروع به تضعیف هویت اسلامی امت اسلامی کردند و تلاش نمودند تا این هویت را از بین ببرند. بنابراین، آن‌ها شروع به گسترش دیدگاه‌های بی‌دینی و مادی‌گرایانه در میان جوانان کردند. ما می‌بینیم که برخی ادعا می‌کنند سوسیالیسم ریشه در اسلام دارد، دموکراسی همان شورا است و پیامبر (درود خدا بر او باد) به تبلیغ کمونیسم پرداخته بود.

استعمار و پیروانش، یعنی حاکمان مرتد، سپس آشکارا شروع به ایجاد مراکز، انجمن‌ها و سازمان‌های صلیبی مانند لژهای فراماسونی، باشگاه‌های شیرها و روتاری و مدارس خارجی کردند. هدف آن‌ها ساختن نسلی سوخته بود که هر چیزی که غربی باشد را دنبال می‌کند و حاکمان، وزیران، رهبران، پزشکان، مهندسان، تاجران، سیاستمداران و متخصصان اطلاعاتی تربیت می‌کردند. (آیه قرآنی: «و دشمنان خدا مکر کردند، و خداوند نیز مکر کرد، و خدا بهتر از هر کس مکر تواند کرد.»)

آن‌ها (حاکمان) با استفاده از هر وسیله و هر نوع فریب، تلاش کردند تا نسلی از جوانان را پرورش دهند که جز آنچه آن‌ها می‌خواهند، چیزی نمی‌دانند، جز آنچه آن‌ها فکر می‌کنند، حرفی نمی‌زنند، جز مطابق روش آن‌ها زندگی نمی‌کنند و جز لباس‌هایشان، لباس دیگری به تن نمی‌کنند. با این حال، خداوند بزرگ نقشه‌ی فریب‌شان را علیه خودشان برگرداند، به طوری که گروه بزرگی از آن جوانان که توسط آن‌ها (حاکمان) تربیت شده بودند، از خواب بیدار شدند و پشیمان و توبه کننده، به سوی خدا بازگشتند.

جوانانی که به سوی خدا بازگشتند، دریافتند که اسلام فقط انجام دادن مناسک نیست، بلکه یک نظام کامل است: دین و حکومت، عبادت و جهاد، اخلاق و تعامل با مردم، و قرآن و شمشیر. وضعیت تلخی که این ملت به آن رسیده، نتیجه انحراف از مسیر خداوند و قانون عادلانه او برای همه زمان‌ها و مکان‌ها است. این (وضعیت تلخ) در نتیجه علاقه‌ی فرزندان این ملت به دنیا، تنفر آن‌ها از مرگ و ترک جهاد رخ داده است.

بی‌اعتقادی هنوز هم همان است. این بی‌اعتقادی، ابوجهل - خداوند او را نفرین کند - و کافران شجاع قریش را به مبارزه با پیامبر - خدا بر او رحمت و سلامتی ارزاند - و آزار رساندن به یاران او - خداوند بر آن‌ها رحم کند - سوق داد. همین (بی‌اعتقادی) است که سادات، حسنی مبارک، قذافی، حافظ اسد، صالح، فهد - خداوند رهبران بی‌دین را نفرین کند - و همه حاکمان مرتد عرب را به آزار، کشتن، زندانی کردن و شکنجه دادن مسلمانان سوق داد.
این جوانان متوجه شدند که یک حکومت اسلامی تنها از طریق بمب و اسلحه به دست خواهد آمد. اسلام با بی‌دینی سازگار نیست و با آن صلح نمی‌کند، بلکه در مقابل آن می‌ایستد. رویارویی‌ای که اسلام با این رژیم‌های خدانشناس و مرتد درخواست می‌کند، نه بحث سقراطی، نه آرمان‌های افلاطونی و نه دیپلماسی ارسطویی را می‌شناسد، بلکه گفت‌وگوی گلوله، آرمان‌های ترور، بمب‌گذاری و تخریب و دیپلماسی توپ و مسلسل را می‌شناسد.
جوانان برای آماده‌سازی خود برای جهاد آمدند، و این دستور خداوند متعال در قرآن مجید بود. (آیه قرآنی: «در برابر آنها با تمام قدرت خود نیرو جمع کنید، شامل اسب‌های جنگی، تا ترس را در دل دشمنان خدا و دشمنان خود که می‌شناسید و دیگر دشمنانی که نمی‌شناسید اما خداوند آن‌ها را می‌شناسد، بیندازید.»)
این تلاش اندک را به این جوانان مسلمان که پاک‌دامن و باایمانند و در راه خدا می‌جنگند، تقدیم می‌کنم. امیدوارم سهمی کوچک در هموار کردن راهی داشته باشم که به سوی خداوند متعال منتهی می‌شود و به ایجاد خلافت مطابق پیشگویی‌ها کمک می‌کند.

اصول سازماندهی نظامی

سازماندهی نظامی دارای سه اصل اساسی است که بدون آن نمی‌توان آن را ایجاد کرد:

1. فرمانده و شورای مشورتی سازمان نظامی
2. سربازان (اعضای منفرد)
3. یک استراتژی کاملاً مشخص

الزامات سازمان نظامی

سازمان نظامی مجموعه‌ای از الزامات را تعیین می‌کند تا در مقابله و مقاومت به آن کمک کند. این الزامات عبارتند از:

1. اسناد جعلی و ارز تقلبی

2. آپارتمان‌ها و پناهگاه‌ها
3. وسایل ارتباطی
4. وسایل حمل و نقل
5. اطلاعات
6. سلاح و مهمات
7. وسیله‌ی نقلیه

وظایف مورد انتظار از سازمان نظامی

مهم‌ترین وظیفه‌ای که سازمان نظامی مسئول آن است، سرنگونی رژیم‌های بی‌خدا و جایگزینی آن‌ها با یک رژیم اسلامی است.

سایر وظایف عبارتند از:

1. جمع‌آوری اطلاعات در مورد دشمن، سرزمین، تاسیسات و همسایگان.
2. آدم‌ربایی پرسنل دشمن، اسناد، اسرار و سلاح‌ها.
3. ترور پرسنل دشمن و همچنین گردشگران خارجی.
4. آزاد کردن برادرانی که توسط دشمن دستگیر شده‌اند.
5. انتشار شایعات و نوشتن بیانیه‌هایی که مردم را علیه دشمن تحریک می‌کنند.
6. منفجر کردن و تخریب مکان‌های تفریحی، فساد و گناه (هدف حیاتی نیست).
7. منفجر کردن و تخریب سفارتخانه‌ها و حمله به مراکز اقتصادی مهم.
8. منفجر کردن و تخریب پل‌هایی که به داخل و خارج شهر منتهی می‌شوند.

اهمیت سازمان نظامی

1. حذف شخصیت‌هایی که مانع مسیر دعوت [اسلامی] می‌شوند. (با دست خط متفاوت:) شامل همه انواع متفکران نظامی، غیرنظامی و روشن‌فکرانِ در خدمت حکومت.

2. استفاده صحیح از توانایی‌های بالقوه افراد.
3. دقت در انجام وظایف و استفاده از دیدگاه‌های جمعی برای تکمیل یک کار از تمام جنبه‌ها، نه فقط یک جنبه.
4. کنترل بر کار و جلوگیری از پراکندگی یا انحراف از آن.
5. دستیابی به اهداف بلندمدت مانند تأسیس یک دولت اسلامی و اهداف کوتاه‌مدت مانند عملیات علیه افراد و بخش‌های دشمن.
6. ایجاد شرایط لازم برای رویارویی احتمالی با رژیم‌های واپسگرا و تداوم آن.
7. ایجاد انضباط در پنهان‌کاری از طریق انجام وظایف.

ویژگی‌های لازم برای اعضای سازمان

1. اسلام: عضو سازمان باید مسلمان باشد. چگونه یک فرد غیرمسلمان، یا یک مسیحی یا یهودی، یا یک فرد سکولار، یا یک کمونیست، می‌تواند از اسلام و مسلمانان محافظت کند و از اهداف و اسرار آنها دفاع کند، در حالی که او به این دین (اسلام) اعتقاد ندارد؟ ارتش اسرائیل این شرط را دارد که هر جنگجویی باید از مذهب یهودیت باشد. به همین ترتیب، فرماندهی ارتش‌های افغانستان و روسیه نیز این شرط را دارند که هر کسی که در یک مقام افسری قرار دارد، باید عضو حزب کمونیست باشد.

2. تعهد به ایدئولوژی سازمان: این تعهد، اعضای سازمان را از مشکلات مفهومی رها می‌کند.

3. بلوغ: وظایف کار نظامی بسیار زیاد است و یک فرد نابالغ نمی‌تواند آنها را انجام دهد. ماهیت کار سخت و مداوم در شرایط خطرناک، نیازمند آمادگی روانی، ذهنی و فکری زیادی است که معمولاً در افراد نابالغ یافت نمی‌شود. گزارش شده است که ابن عمر - خداوند از او خشنود باشد - گفت: «در جریان نبرد احد [که من چهارده ساله بودم]، به عنوان یک داوطلب به حضور پیامبر - درود خدا بر او باد - رفتم. اما ایشان مرا قبول نکرد و اجازه نداد در این نبرد شرکت کنم. در جریان نبرد خندق [که من پانزده ساله بودم]، دوباره به نزد ایشان رفتم و این بار ایشان به من اجازه دادند که در این نبرد شرکت کنم.»

4. فداکاری: او [عضو] باید آماده باشد تا برای رسیدن به هدف و برپایی دین خداوند متعال در زمین، کار کند و جان خود را فدا کند.

5. گوش دادن و اطاعت: در ارتش، این موضوع امروزه به عنوان انضباط شناخته می‌شود. این موضوع با نحوه اطاعت عضو از دستورات داده شده به او نشان داده می‌شود. همان‌طور که دین ما بر آن تأکید دارد. خداوند در قرآن می‌فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا و رسولش و مافوق‌های خود اطاعت کنید.» در داستان حذیفه بن یمان - رحمت الله علیه - که نمونه‌ای عالی از اطاعت او از پیامبر - درود خدا بر او باد - بود. زمانی که پیامبر - درود خدا بر او باد - او را برای جاسوسی از قریش و متحدانشان در زمان محاصره مدینه فرستاد، حذیفه گفت: «وقتی پیامبر - درود خدا بر او باد - من را به نام صدا زد تا بایستم، گفت: «برو و اطلاعاتی درباره آن افراد جمع‌آوری کن و آنها را نسبت به من آگاه نکن.» وقتی رفتم، ابوسفیان را دیدم و یک تیر در کمان گذاشتم. سپس، سخنان پیامبر - درود خدا بر او باد - را به خاطر آوردم که نباید آنها را نسبت به من آگاه کنم. اگر تیر می‌انداختم، حتماً به او اصابت می‌کرد.»

6. پنهان‌کاری و محافظت از اطلاعات: [این پنهان‌کاری باید] حتی با نزدیک‌ترین افراد نیز انجام شود، زیرا فریب دادن دشمن آسان نیست. خداوند می‌فرماید: «در حالی که نقشه‌های آنها چنان بود که کوه‌ها را به لرزه درمی‌آورد!» [آیه قرآنی]. پیامبر خدا - درود خدا بر او باد - می‌فرمایند: «از خداوند کمک بخواهید تا کارهای خود را پنهانی انجام دهید.» گفته شده است: «قلب مردان آزاد، محل دفن اسرار است» و «پنهان‌کاری مسلمانان، ایمانداری است، و صحبت کردن در مورد آن، بی‌ایمانی.» [محمد] - درود خدا بر او باد - عادت داشت اسرار کاری را از نزدیک‌ترین افراد، حتی همسرش عایشه - رحمت الله علیها - پنهان کند.

7. نداشتن بیماری: عضو سازمان نظامی باید این شرط مهم را داشته باشد. خداوند می‌فرماید: «برای کسانی که بیمار یا ناتوان هستند و توانایی مالی ندارند، سرزنشی نیست.»

ویژگی‌ها و خصوصیات اعضا

1. بردباری: [عضو] باید صبر زیادی داشته باشد تا بتواند در صورت گرفتار شدن توسط دشمنان، سختی‌ها را تحمل کند. او نباید این راه بزرگ را رها کرده و خود و دینش را به خاطر آزادی‌اش به دشمنان بفروشد. او باید در انجام کار صبور باشد، حتی اگر زمان زیادی طول بکشد.

2. آرامش و حفظ خونسردی: [عضو] باید شخصیتی آرام داشته باشد که به او اجازه دهد تا آسیب‌های روانی مانند خونریزی، قتل، دستگیری، زندان و آسیب‌های روانی معکوس مانند

کشته شدن یکی یا همه‌ی همرزمان سازمان خود را تحمل کند. [او باید بتواند] کار را به سرانجام برساند.

3. هوش و بصیرت: وقتی پیامبر - درود خدا بر او باد - حذیفه بن یمان را برای جاسوسی از مشرکان فرستاد و [حذیفه] در میان آنها نشست، ابوسوفیان گفت: "بگذار هر یک از شما به همراهان خود نگاه کند." حذیفه به همراه خود گفت: "تو کی هستی؟" همراه پاسخ داد: "فلان پسر فلان." در جنگ جهانی اول، جاسوس آلمانی، یولیوس سیلبر موفق شد وارد بریتانیا شود و به عنوان بازرس پست کار کند، زیرا او بر زبان‌های زیادی مسلط بود. از طریق نامه‌ها، او توانست اطلاعات مهمی را به دست آورد و آن را برای آلمانی‌ها ارسال کرد. یکی از نامه‌هایی که او بررسی کرد، از زنی بود که به دوست برادرش در ناوگان نامه نوشته بود. او اشاره کرد که برادرش پیش او زندگی می‌کرد تا اینکه به یک پروژه مخفی که به کشتی‌های تجاری مربوط می‌شد، منتقل شد. وقتی سیلبر آن نامه را خواند، به دیدار آن زن جوان رفت و او را به خاطر حرف زدن درباره اسرار نظامی مورد سرزنش قرار داد. او ماهرانه توانست از او اطلاعاتی را بیرون بکشد مبنی بر اینکه برادرش در یک پروژه مخفی برای مسلح کردن کشتی‌های تجاری قدیمی کار می‌کند. این کشتی‌ها قرار بود به عنوان طعمه در جنگ زیردریایی استفاده شوند، به گونه‌ای که می‌توانستند به زیردریایی‌ها نزدیک شوند، زیرا بی‌خطر به نظر می‌رسیدند. ناگهان، گلوله‌های توپ از توپ‌های پنهان بالای کشتی‌ها شلیک می‌شد که زیردریایی‌ها را نابود می‌کرد. 48 ساعت بعد، این اطلاعات به آلمانی‌ها تحویل داده شد.

4. احتیاط و دوراندیشی:

الف. در نبردش با پادشاه تومدیا، ژنرال رومی به نام اسپیر یک فرستاده را برای مذاکره با آن پادشاه در مورد آتش‌بس بین دو ارتش اعزام کرد. در واقع، اسپیر او را برای کسب اطلاعات در مورد توانایی‌های جنگی مردم تومدیا فرستاده بود. این ژنرال رومی، فردی به نام لیلیوس، یکی از فرماندهان برجسته خود را برای این ماموریت انتخاب کرد و او را به همراه تعدادی از افسرانش که مانند برده‌ها لباس پوشیده بودند اعزام کرد. در طول این ماموریت، یکی از افسران ارتش تومدیا، به یکی از [برده‌های] لباس‌پوشیده اشاره کرد و فریاد زد: "این برده یک افسر رومی است که من در یک شهر همسایه با او ملاقات کرده‌ام. او یونیفرم رومی پوشیده بود." در این مرحله، لیلیوس از یک ترفند هوشمندانه استفاده کرد و با رو کردن به سمت افسر

لباس‌پوشیده و چند بار سیلی زدن به صورتش، توجه مردم تومدیا را از آن موضوع منحرف کرد. او او را به خاطر پوشیدن یونیفرم افسر رومی در حالی که برده بود و ادعای جایگاهی که شایسته آن نبود، سرزنش کرد. این افسر سکوت کرد و سیلی‌ها را پذیرفت. او سرش را به نشانه فروتنی و شرم پایین انداخت، همانطور که برده‌ها انجام می‌دهند. در نتیجه، سربازان تومدیا فکر کردند که او واقعاً یک برده است زیرا نمی‌توانستند تصور کنند که یک افسر رومی این ضربات را بدون دفاع از خود بپذیرد. پادشاه تومدیا یک مهمانی بزرگ برای لیلیوس و همراهانش ترتیب داد و آنها را در خانه‌ای دور از اردوگاهش قرار داد تا نتوانند درباره استحکامات او اطلاعاتی کسب کنند. [رومی‌ها] ترفند هوشمندانه‌تری را بر روی ترفند اول انجام دادند. آن‌ها یکی از اسب‌های خود را آزاد کردند و شروع به تعقیب آن در داخل و اطراف اردوگاه کردند. پس از اینکه آنها متوجه میزان استحکامات شدند، اسب را گرفتند و طبق برنامه، ماموریت مربوط به توافقنامه آتش‌بس را لغو کردند. اندکی پس از بازگشت، ژنرال رومی به اردوگاه پادشاه تومدیا حمله کرد و استحکاماتشان را به آتش کشید. پادشاه تومدیا مجبور شد به دنبال صلح باشد.

ب. یک جاسوس خود را به عنوان یک تاجر پوست آمریکایی معرفی کرد. در حالی که این جاسوس با تعدادی از مسافران در یک قایق مشغول بازی کارت بود، یکی از بازیکنان از او درباره شغلش پرسید. او پاسخ داد که او یک "تاجر پوست" است. زنان به او علاقه نشان دادند و شروع به پرسیدن سوالات زیادی از جاسوس در مورد انواع و قیمت‌های پوست کردند. او قیمت‌هایی را برای پوست‌ها ذکر کرد که زنان را شگفت‌زده کرد. آنها شروع به دوری کردن و با سوء ظن به او نگاه می‌کردند، گویی او یک دزد یا دیوانه است.

5. صداقت و مشاوره: فرمانده مومنان، عمر بن خطاب - رحمت خدا بر او باد - تاکید کرد که این ویژگی برای کسانی که اطلاعات جمع‌آوری می‌کنند و به عنوان جاسوس علیه دشمنان مسلمانان فعالیت می‌کنند، حیاتی است. او [عمر] نامه‌ای به سعد ابن ابی‌وقاص- رحمت خدا بر او باد - نوشت و گفت: «اگر قدم در سرزمین دشمنانت گذاشتی، جاسوس‌هایی را برای آنها تعیین کن. کسانی را انتخاب کن که از نظر صداقت و مشاوره به آنها اعتماد داری، چه عرب باشند و چه اهل آن سرزمین. روایت‌های افراد دروغگو حتی اگر برخی از آنها درست باشد، به شما کمکی نمی‌کند؛ فرد فریبکار جاسوسی علیه شما می‌کند، نه برای شما.»

6. مشاهده و تجزیه و تحلیل: موساد خبردار شد که تعدادی از فلسطینی‌ها قصد دارند به یک هواپیمای اسرائیلی شرکت ال عال حمله کنند. آن هواپیما قرار بود با حضور گلدا مئیر - لعنت خدا بر او باد - نخست وزیر وقت، به رم پرواز کند. فلسطینی‌ها موفق شده بودند از یک ترفند هوشمندانه استفاده کنند که به آنها اجازه می‌داد بدون اینکه کسی مشکوک شود، منتظر ورود هواپیما باشند. آنها مردی را که سیب‌زمینی می‌فروخت کتک زدند، او را ربودند و پنهان کردند. آنها دو سوراخ در بالای گاری آن فروشنده ایجاد کردند و دو لوله را در کنار دودکش قرار دادند تا از طریق آن دو موشک «استرلا» ساخت روسیه شلیک شود. افسران موساد بارها در فرودگاه رفت و آمد می‌کردند تا سرنخی پیدا کنند که آنها را به فلسطینی‌ها برساند. یکی از افسران دوبار از کنار گاری سیب‌زمینی عبور کرد بدون اینکه چیزی متوجه شود. در سومین بار، او سه دودکش را دید، اما فقط یکی از آنها دود می‌کرد. او به سرعت به سمت گاری رفت و به شدت به آن ضربه زد. گاری واژگون شد و فلسطینی‌ها دستگیر شدند.

7. توانایی عمل، تغییر موضع و پنهان شدن:
الف. [یک مثال] کاری است که نعیم بن مسعود در ماموریت خود برای ایجاد تفرقه بین قبایل قریش، غطفان و یهودیان کوریتا انجام داد. او واکنش‌های خود را کنترل می‌کرد و به طور ماهرانه نقش خود را ایفا می‌کرد. بدون نشان دادن هیچ گونه تناقضی، گاهی علاقه و اشتیاق خود را نسبت به یهودیان نشان می‌داد و در زمان دیگری نگرانی خود را در مورد قریش ابراز می‌کرد.
ب. در سال 1960، یک خودرو که توسط یک سرهنگ آمریکایی رانده می‌شد با یک کامیون برخورد کرد. سرهنگ هوشیاری خود را از دست داد و در حالی که در بیمارستان بیهوش بود، شروع به صحبت کردن روان به زبان روسی کرد. بعداً مشخص شد که این سرهنگ یک جاسوس شوروی بوده است که در ایالات متحده مستقر شده بود. او برای پنهان کردن هویت واقعی خود و جمع‌آوری اطلاعات و اسرار مهم در کره جنگیده بود. اگر آن تصادف رخ نمی‌داد، هیچ‌کس به او مشکوک نمی‌شد یا با او برخورد نمی‌کرد.

ارز جعلی و اسناد تقلبی

اقدامات احتیاطی برای امنیت مالی

1. تقسیم بودجه عملیاتی به دو بخش: یک بخش باید در پروژه‌هایی سرمایه‌گذاری شود که بازده مالی داشته باشند، و بخش دیگر باید پس‌انداز شود و فقط در زمان انجام عملیات‌ها خرج شود.

2. قرار ندادن تمام بودجه عملیاتی در یک مکان.

3. به اعضای سازمان درباره محل نگهداری بودجه چیزی نگویید.
4. داشتن محافظت مناسب هنگام حمل مقادیر زیاد پول.
5. سپردن پول به افراد غیر عضو و خرج کردن آن در صورت نیاز

امنیت اسناد جعلی

1. نگهداری پاسپورت در یک مکان امن، به طوری که توسط نیروهای امنیتی ضبط نشود، چون در آن صورت صاحب پاسپورت باید برای بازپس‌گیری آن وارد مذاکره شود (مثال: پاسپورت را پس خواهی گرفت اگر درباره‌ی سازمان اطلاعات بدهی).
2. تمام اسناد فردی که به صورت پنهانی فعالیت می‌کند، مانند کارت شناسایی و پاسپورت، باید جعلی باشند.
3. هنگامی که فردی که به صورت پنهانی فعالیت می‌کند با یک کارت شناسایی یا پاسپورت خاص سفر می‌کند، او باید تمام اطلاعات مربوطه، مانند نام، شغل و محل سکونت را بداند.
4. فردی که موقعیت شغلی ویژه‌ای دارد (فرمانده، مسئول ارتباطات و غیره)، باید بیش از یک کارت شناسایی و پاسپورت داشته باشد. او باید محتوای هر کدام، ماهیت شغل ذکر شده و لهجه منطقه محل سکونت مندرج در سند را یاد بگیرد.
5. عکس فرد در این اسناد نباید شامل ریش باشد. بهتر است که عکس‌های عمومی فرد نیز بدون ریش باشد. اگر او از قبل سندی دارد که عکسی با ریش را نشان می‌دهد، باید آن را تعویض کند.
6. هنگام استفاده از یک سند شناسایی با نام‌های مختلف، نباید بیش از یک سند در یک زمان همراه داشته باشید.
7. اعتبار اسناد جعلی سفر همیشه باید تأیید شود.
8. تمام مسائل مربوط به جعل اسناد باید از طریق فرماندهی انجام شود و نه به صورت تصادفی (کنترل رویه‌ها).
9. برادران متاهل نباید همسران خود را در پاسپورت‌هایشان اضافه کنند.
10. هنگامی که یک فرد، پاسپورت جعلی یک کشور خاص را همراه دارد، نباید به آن کشور سفر کند. تشخیص جعل اسناد در فرودگاه آسان است و لهجه آن فرد با لهجه مردم آن کشور متفاوت است.

اقدامات احتیاطی امنیتی مربوط به نام‌های تعیین‌شده توسط سازمان

1. نامی که سازمان به فرد می‌دهد، نباید در مقایسه با سایر نام‌هایی که در محل زندگی او رایج است عجیب به نظر برسد.
2. یک فرد نباید بیش از یک نام در منطقه‌ای که در آن زندگی می‌کند (محل فعالیت پنهانی) داشته باشد.

پایگاه‌های نظامی و مخفیگاه‌ها

تعریف پایگاه‌ها: این مکان‌ها شامل آپارتمان‌ها، مخفیگاه‌ها، مراکز فرماندهی و غیره هستند که در آن‌ها عملیات مخفیانه علیه دشمن انجام می‌شود. این پایگاه‌ها ممکن است در شهرها باشند و به آن‌ها «خانه» یا «آپارتمان» می‌گویند. همچنین ممکن است در مناطق کوهستانی و صعب‌العبور، دور از دسترس دشمن، واقع شوند و به آن‌ها «مخفیگاه» یا «پایگاه» می‌گویند.

در مراحل اولیه، سازمان نظامی معمولاً از آپارتمان‌های موجود در شهرها به عنوان مکانی برای آغاز ماموریت‌های محوله، مانند جمع‌آوری اطلاعات و نظارت بر اعضای رژیم حاکم و غیره، استفاده می‌کند.
مخفیگاه‌ها و پایگاه‌های واقع در کوه‌ها و مناطق صعب‌العبور در مراحل بعدی مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ از این مکان‌ها گروه‌های جهادی برای انجام عملیات ترور افراد دشمن، بمب‌گذاری مراکز آن‌ها و به دست آوردن سلاح‌هایشان اعزام می‌شوند. در برخی کشورهای عربی مانند مصر، که کوهستان یا مناطق صعب‌العبور ندارند، تمام مراحل کار جهادی در شهرها انجام می‌شود. اما برعکس، در افغانستان ابتدا کار جهادی در شهرها انجام می‌شد و سپس جنگجویان به کوه‌ها و مناطق صعب‌العبور نقل مکان کردند؛ در آنجا آن‌ها شروع به مبارزه با کمونیست‌ها کردند.

اقدامات احتیاطی امنیتی برای آپارتمان‌ها

1. انتخاب دقیق آپارتمان با توجه به موقعیت مکانی و متراژ مناسب، با در نظر گرفتن نیازهای عملیاتی (برگزاری جلسات، انبار کردن وسایل، نگهداری سلاح، پناه دادن به افراد تحت تعقیب، آماده‌سازی برای انجام ماموریت‌ها).
2. ترجیحاً آپارتمان‌هایی در طبقه همکف اجاره شوند تا فرار و حفر تونل آسان‌تر باشد.
3. ایجاد مکان‌های مخفی در داخل آپارتمان برای نگهداری اسناد، مدارک، سلاح و سایر وسایل مهم.
4. آماده‌سازی راه‌هایی برای تخلیه سریع آپارتمان در صورت حمله ناگهانی (مانند استفاده از سکو یا نردبان چوبی).

5. به هیچ وجه نباید کسی غیر از افرادی که از آن استفاده می‌کنند، از وجود این آپارتمان مطلع باشد.
6. ایجاد پوشش مناسب برای افرادی که مرتباً به این آپارتمان رفت و آمد دارند (مانند دانشجویان، کارگران یا کارمندان).
7. پرهیز از انزوا و دوری گزیدن از مردم و خودداری از رفتن به آپارتمان در زمان‌های مشکوک.
8. ترجیحاً این آپارتمان‌ها با نام مستعار، در پوشش مناسب و ظاهری غیرمسلمان اجاره شوند.
9. یک فرد نباید بیش از یک آپارتمان را در یک منطقه یا از یک بنگاه معاملات املاک مشخص، و با استفاده از همان مدارک، اجاره کند.
10. باید مراقب بود که آپارتمان‌هایی که سابقه‌ی فعالیت‌های غیراخلاقی یا مرتبط با فعالیت‌های جهادی قبلی دارند، اجاره نشوند. این نوع آپارتمان‌ها معمولاً تحت نظر دستگاه‌های امنیتی هستند.
11. باید از نزدیکی به پاسگاه‌های پلیس و ساختمان‌های دولتی پرهیز شود. آپارتمان نباید در نزدیکی این مکان‌ها اجاره شود.
12. هنگام اجاره‌ی این آپارتمان‌ها، باید از انتخاب مکان‌های دورافتاده یا متروکه خودداری کرد تا دشمن نتواند به راحتی افرادی که در آنجا زندگی می‌کنند را شناسایی و دستگیر کند.
13. ترجیحاً آپارتمان‌ها در مناطق جدیدی اجاره شوند که مردم یکدیگر را نمی‌شناسند. معمولاً در محله‌های قدیمی، افراد یکدیگر را می‌شناسند و افراد غریبه به راحتی شناسایی می‌شوند، به خصوص اینکه این محله‌ها دارای افراد نفوذی زیادی هستند.
14. قبل از ورود اعضا به آپارتمان، باید اطمینان حاصل شود که هیچ‌گونه نظارتی بر آن وجود نداشته است.
15. افرادی که در آپارتمان زندگی می‌کنند باید بر سر روش‌های خاصی برای در زدن و علائم ویژه‌ای که قبل از ورود به ساختمان استفاده می‌شوند، توافق کنند تا به افرادی که قصد ورود دارند نشان دهند که این مکان امن است و تحت نظر نیست. این علائم می‌توانند شامل آویزان کردن یک حوله، باز کردن پرده یا قرار دادن یک بالش به روش خاصی باشند.
16. اگر تلفنی در آپارتمان وجود دارد، باید به روشی که بین افرادی که از آن استفاده می‌کنند توافق شده است، به تماس‌ها پاسخ داده شود. این کار از بروز اشتباهاتی که ممکن است منجر به افشای نام و هویت ساکنان شود، جلوگیری می‌کند.

17. برای آپارتمان‌ها، قفل‌ها و کلیدها باید با نمونه‌های جدید تعویض شوند. در مورد سایر مکان‌ها (کمپ‌ها، مغازه‌ها، مساجد)، اقدامات امنیتی مناسب بسته به اهمیت و نقش آن مکان در فعالیت‌ها انجام شود.
18. آپارتمان‌هایی که برای کارهای مخفیانه استفاده می‌شوند نباید از آپارتمان‌های بالاتر قابل مشاهده باشند تا ماهیت این کارها فاش نشود.
19. در یک آپارتمان جدید، از صحبت کردن با صدای بلند خودداری کنید زیرا سقف‌ها و دیوارهای پیش‌ساخته‌ای که در آپارتمان‌ها استفاده می‌شوند، ضخامت کمتری نسبت به ساختمان‌های قدیمی دارند.
20. لازم است مدارکی برای تأیید داستان فردی که به عنوان یک عضو مخفی فعالیت می‌کند، در دسترس باشد. به عنوان مثال، اگر فرد مورد نظر پزشک است، باید مدرک پزشکی معتبر، عضویت در انجمن پزشکی، مجوز دولتی و سایر مدارک معمول مورد نیاز در آن کشور را داشته باشد.
21. پوشش (هویت جعلی) باید با محیط اطراف هماهنگ باشد. برای مثال، انتخاب یک مطب پزشکی در منطقه‌ای که مطب‌های دیگری نیز در آن وجود دارد یا مکانی مناسب برای این کار.
22. پوشش افرادی که مرتباً به آن مکان رفت و آمد دارند، باید با پوشش کلی آن مکان مطابقت داشته باشد. برای مثال، یک کارگر ساده نباید وارد یک هتل لوکس شود، زیرا این موضوع مشکوک به نظر می‌رسد و توجه‌ها را جلب می‌کند.

ابزارهای ارتباطی و حمل‌ونقل

مقدمه:

همه می‌دانند که در عملیات‌های مخفیانه، ارتباط، رکن اصلی برای پیشبرد سریع اهداف است. با این حال، این یک شمشیر دولبه است: اگر به درستی از آن استفاده کنیم، می‌تواند به نفع ما باشد و اگر اقدامات امنیتی لازم را انجام ندهیم، می‌تواند مانند خنجری در پشت ما فرو رود.

ابزارهای ارتباطی

سازمان نظامی در هر گروه اسلامی، با امکانات محدود خود، می‌تواند از ابزارهای زیر استفاده کند:

1. تلفن

2. ملاقات حضوری
3. پیک
4. نامه
5. برخی از دستگاه‌های مدرن، مانند فکس و ارتباط بی‌سیم.

ارتباط می‌تواند در داخل شهر، ایالت یا حتی کشور باشد که در این صورت به آن ارتباط محلی می‌گویند. زمانی که ارتباط بین کشورها گسترش یابد، آنگاه به آن ارتباط بین‌المللی گفته می‌شود.

ارتباط مخفی به این انواع محدود می‌شود: معمولی، اضطراری، هشدار

1. ارتباط معمولی: این نوع ارتباط بین دو عضو سازمان انجام می‌شود و توسط نیروهای امنیتی مخالف سازمان شنود نمی‌شود. ارتباط معمولی باید تحت یک پوشش خاص و پس از بررسی وضعیت نظارت [توسط دشمن] انجام شود.
2. ارتباط اضطراری: این نوع ارتباط جایگزین ارتباط معمولی می‌شود، زمانی که یکی از دو طرف به هر دلیلی قادر به برقراری ارتباط با طرف دیگر نیست.
3. ارتباط هشدار: این نوع ارتباط زمانی استفاده می‌شود که نیروهای امنیتی دشمن، یک فعالیت مخفیانه یا برخی از اعضای آن را شناسایی می‌کنند. بر اساس این ارتباط، فعالیت برای مدتی متوقف می‌شود، تمام امور مربوط به فعالیت رها شده و اعضای سازمان از دید نیروهای امنیتی پنهان می‌شوند

به دلیل پیشرفت‌های چشمگیر در فناوری، تدابیر امنیتی برای نظارت بر تلفن و تجهیزات رسانه‌ای افزایش یافته است. این نظارت ممکن است از طریق نصب یک خط ثانویه یا دستگاه پخش بی‌سیم روی تلفن انجام شود که تماس‌ها را به یک مکان دیگر منتقل می‌کند...

به همین دلیل، سازمان اقداماتی را برای حفظ امنیت اعضایی که از این وسیله ارتباطی (تلفن) استفاده می‌کنند، انجام می‌دهد:

1. مکالمات باید از مکان‌های عمومی انجام شوند. باید تلفن‌هایی انتخاب شوند که کمتر مورد توجه نیروهای امنیتی باشند و نظارت بر آنها دشوارتر باشد. ترجیحاً باید از تلفن‌های موجود در کابین‌ها و خیابان‌های اصلی استفاده شود.
2. مکالمات باید به صورت رمزگذاری شده یا با عبارات کلی انجام شوند تا فردی که تلفن را تحت نظر دارد، متوجه نشود.

3. سیم تلفن و گوشی تلفن باید به طور دوره‌ای بررسی شوند.
4. شماره تلفن‌ها باید حفظ شوند و ثبت نشوند. اگر لازم است این شماره‌ها نوشته شوند، باید با استفاده از یک کد انجام شود تا به صورت شماره تلفن ظاهر نشوند (به عنوان مثال، می‌توان از اعداد موجود در فهرست خرید استفاده کرد).
5. فردی که تماس می‌گیرد و فردی که مورد تماس قرار می‌گیرد، قبل از طرح موضوع اصلی، باید چند کلمه یا جمله را بیان کنند. فردی که تماس می‌گیرد، ممکن است یکی از ارقام را اشتباه بگیرد و به طور تصادفی با شخص دیگری تماس برقرار کند. فردی که مورد تماس قرار می‌گیرد، ممکن است ادعا کند که این تماس برای او بوده است و در نتیجه، فردی که تماس گرفته است، شروع به صحبت درباره مسائل کاری می‌کند و به دلیل یک اشتباه کوچک، اطلاعات زیادی را فاش می‌کند.
6. در مکالمات تلفنی درباره فعالیت‌های پنهانی، باید صدا را تغییر داد و تحریف کرد.
7. در صورت امکان، بهتر است خطوط تلفن تغییر داده شوند تا دسترسی مستقیم به تماس‌های داخلی و بین‌المللی فراهم شود. این امر و اقدامات حفاظتی مناسب، ارتباطات را تسهیل می‌کند و امنیت بیشتری را نسبت به زمانی که از مرکز تلفن اصلی که کارمندان زیادی در آن حضور دارند، استفاده می‌شود، فراهم می‌آورد.
8. هنگامی که یک خط تلفن توسط نیروهای امنیتی شناسایی شد، باید فوراً به فرماندهی و تمام افرادی که از آن استفاده می‌کنند، اطلاع داده شود تا اقدامات مناسب انجام شود.
9. هنگامی که فرماندهی اطمینان حاصل کرد که یک خط تلفن خاص تحت نظارت قرار دارد، می‌تواند با ارائه اطلاعات گمراه‌کننده برای دشمن و در عین حال سودمند برای برنامه کاری، از این وضعیت به نفع خود استفاده کند.
10. اگر سازمان موفق به تهیه دستگاه‌های مختل‌کننده (جمر) شود، باید فوراً از آنها استفاده کند.

جلسه حضوری

جلسه حضوری یک ارتباط مستقیم بین فرمانده و یکی از اعضای سازمان است. در طول جلسه، موارد زیر انجام می‌شود:

1. تبادل اطلاعات
2. ارائه دستورالعمل‌ها و اوامر

3. تأمین مالی
4. پیگیری وضعیت عضو

مراحل جلسه حضوری:

1. قبل از جلسه
2. خود جلسه
3. بعد از جلسه

روش‌های ارتباط و جابجایی

1. تعیین محل ملاقات

اگر محل ملاقات ثابت باشد، باید به نکات زیر توجه کرد:
الف. محل باید دور از ایستگاه‌های پلیس و مراکز امنیتی باشد.
ب. دسترسی آسان به محل با وسایل حمل و نقل مختلف.
پ. انتخاب محل قبل از جلسه و بررسی دقیق تمام جزئیات آن.
ت. اگر محل ملاقات یک آپارتمان است، نباید آپارتمانی در طبقات بالا باشد، بلکه باید یکی از آپارتمان‌های میانی انتخاب شود.
ث. وجود راه‌های متعدد منتهی به محل ملاقات. این کار امکان فرار آسان را در صورت یورش نیروهای امنیتی فراهم می‌کند.
ج. محل نباید مشکوک به نظر برسد (از دید دستگاه‌های امنیتی).
چ. آپارتمانی که جلسه در آن برگزار می‌شود، باید در طبقه همکف باشد تا امکان فرار راحت‌تر فراهم شود.
ح. باید بتوان از آن محل هرگونه فعالیت رصد و نظارتی را تشخیص داد.
خ. وقتی از وسایل حمل و نقل عمومی استفاده می‌شود، فرد باید کمی دورتر از محل ملاقات پیاده شده و بقیه مسیر را به صورت پیاده طی کند. در مورد خودروی شخصی، باید آن را در فاصله دورتری یا در مکانی امن پارک کرد تا در صورت لزوم بتوان به سرعت آن را جابجا کرد.

اگر محل ملاقات ثابت نباشد، باید به نکات زیر توجه کرد:
الف. محل ملاقات باید در تقاطع تعداد زیادی از خیابان‌های اصلی و فرعی باشد تا ورود، خروج و فرار

آسان شود.
ب. محل ملاقات (مانند یک کافه) نباید افرادی داشته باشد که ممکن است با دستگاه‌های امنیتی همکاری کنند.
پ. جلسه نباید در یک مکان شلوغ برگزار شود، زیرا این امر به نیروهای امنیتی اجازه می‌دهد تا پنهان شده و شرکت‌کنندگان را زیر نظر بگیرند.
ت. لازم است برای زمانی که برگزاری جلسه در محل اصلی امکان‌پذیر نباشد، یک مکان جایگزین برای جلسه تعیین شود. این موضوع هم برای مکان‌های ثابت و هم برای مکان‌های غیرثابت صدق می‌کند.

افرادی که به صورت حضوری ملاقات می‌کنند، باید اقدامات زیر را انجام دهند:
الف. قبل از جلسه، وضعیت امنیتی محل برگزاری را بررسی کنند.
ب. اطمینان حاصل کنند که هیچ‌گونه نیروی امنیتی در محل یا اطراف آن حضور ندارد.
پ. مستقیماً به سمت محل برگزاری نروند.
ت. لباس و ظاهرشان متناسب با محل برگزاری جلسه باشد.
ث. تأیید کنند که اسناد شخصی همراه، پوشش مناسبی دارند.
ج. قبل از جلسه، یک طرح امنیتی طراحی کنند که مشخص کند در صورت یورش نیروهای امنیتی به محل، چه توضیحی داده شود و [اعضا] چگونه با نیروهای امنیتی برخورد خواهند کرد (فرار، بازگشت، ...).

2. یافتن پوشش مناسب (cover) برای جلسه: [این پوشش]
الف. باید به خوبی با ماهیت محل برگزاری هماهنگ باشد.
ب. در صورت یورش نیروهای امنیتی، آنها باید این پوشش را باور کنند.
پ. نباید کنجکاوی افراد حاضر را برانگیزد.
ت. باید با ظاهر شخص و پیشینه مالی و تحصیلی او مطابقت داشته باشد.
ث. باید اسنادی برای تأیید آن وجود داشته باشد.
ج. دلایلی برای ملاقات دو طرف ارائه دهد (به عنوان مثال، یکی از دو طرف باید مدرکی داشته باشد که نشان می‌دهد او یک معمار است. دیگری نیز باید مدارکی به عنوان اثبات این‌که او صاحب زمین است، داشته باشد. معمار نقشه‌ای برای ساخت و ساز در زمین تهیه کرده است).

3. تعیین تاریخ و زمان ملاقات:
الف. تعیین ساعت و تاریخ دقیق ملاقات.
ب. تعیین زمان رسیدن هر دو طرف و زمان خروج اولین فرد.

پ. تعیین مدت زمان برگزاری جلسه.
ت. تعیین یک تاریخ و زمان جایگزین.
ث. عدم ایجاد فاصله زمانی طولانی بین هماهنگی‌های مربوط به ملاقات و خود ملاقات.

مراحل برگزاری جلسه

اقدامات زیر باید انجام شود:

1. رعایت احتیاط در طول جلسه.
2. رفتار نکردن به شکلی غیرطبیعی در طول جلسه تا مبادا سوءظن ایجاد شود.
3. صحبت کردن با صدای معمولی (نه خیلی بلند و نه خیلی آهسته).
4. عدم نوشتن هرگونه مطلب مرتبط با جلسه.
5. توافق بر سر یک طرح امنیتی در صورت حمله دشمن به محل.

پس از جلسه

اقدامات زیر باید انجام شود:

1. عدم خروج همزمان، بلکه هر فرد به تنهایی خارج شود.
2. عدم حرکت مستقیم به سمت خیابان اصلی، بلکه استفاده از مسیرهای فرعی.
3. عدم باقی گذاشتن هیچ‌گونه وسیله‌ای در محل جلسه که ممکن است هویت یا ماهیت شرکت‌کنندگان را نشان دهد.

دیدارهای حضوری معایبی دارند، از جمله:

1. این امکان را برای دشمن فراهم می‌کند که شرکت‌کنندگان در جلسه را دستگیر کند.
2. به آن‌ها [دشمن] اجازه می‌دهد تا از شرکت‌کنندگان عکس بگیرند، مکالماتشان را ضبط کنند و مدارکی علیه آن‌ها جمع‌آوری کنند.
3. ظاهر فرمانده را برای شخص دیگر آشکار می‌کند. با این حال، می‌توان با انجام اقدامات قبلی مانند استتار مناسب و تغییر ظاهر (عینک، کلاه گیس و غیره) از این موضوع جلوگیری کرد.

روش سوم: واسطه/پیام‌رسان:

واسطه، فردی است که بین فرستنده و گیرنده ارتباط برقرار می‌کند. پیام‌رسان باید تمام ویژگی‌هایی را که در فصل اول درباره عضو سازمان نظامی ذکر شده، داشته باشد. موارد زیر تدابیر امنیتی هستند که یک پیام‌رسان باید رعایت کند:

1. شناخت کامل از شخصی که قرار است پیام را به او تحویل دهد.
2. توافق بر سر نشانه‌های خاص، تاریخ دقیق و زمان مشخص.
3. انتخاب یک خیابان یا مکان عمومی که باعث ایجاد شک و تردید نشود.
4. عبور از یک جاده فرعی که فاقد ایست بازرسی باشد.
5. استفاده از وسایل حمل‌ونقل عمومی (قطار، اتوبوس و غیره) و پیاده شدن قبل از ایستگاه اصلی. به همین ترتیب، سوار شدن نیز نباید در ایستگاه اصلی انجام شود، زیرا در آنجا تعداد زیادی از نیروهای امنیتی و مأموران اطلاعاتی حضور دارند.
6. آگاهی کامل از مکانی که به آنجا می‌رود

روش چهارم: نامه‌ها:

این روش (نامه‌نگاری) می‌تواند به عنوان یک وسیله ارتباطی بین اعضا و سازمان استفاده شود، به شرطی که تدابیر امنیتی زیر رعایت شوند:

1. نوشتن هرگونه اطلاعات محرمانه در نامه ممنوع است. اگر لازم باشد این کار انجام شود، باید به صورت کلی نوشته شود.
2. نامه نباید از اداره پست نزدیک به محل سکونت فرستنده ارسال شود، بلکه باید از یک اداره پست دورتر ارسال شود.
3. نامه نباید مستقیماً به آدرس گیرنده ارسال شود، بلکه باید به یک مکان نامحسوس که در آن کارگران زیادی از کشور شما حضور دارند، ارسال شود. سپس، نامه به گیرنده مورد نظر ارسال می‌شود (این مورد مربوط به نامه‌های ارسالی به خارج از کشور است).
4. نام و آدرس فرستنده روی پاکت باید ساختگی باشد. در صورتی که نامه‌ها و محتوای آنها کشف شوند، دستگاه‌های امنیتی قادر نخواهند بود نام و آدرس فرستنده را شناسایی کنند.

5. پاکت نباید شفاف باشد تا نامه داخل آن قابل مشاهده نباشد.
6. تعداد صفحات داخل پاکت نباید زیاد باشد تا باعث ایجاد شک نشود.
7. آدرس گیرنده باید به طور واضح نوشته شود تا نامه برگشت نخورد.
8. پرداخت هزینه‌های مربوط به صندوق پستی نباید فراموش شود.

روش پنجم: فکس و ارتباطات بی‌سیم:

با توجه به محدودیت‌های موجود و تلاش دستگاه‌های امنیتی برای شناسایی اعضا و نیروهای این سازمان، سازمان نظامی اسلامی قادر به تهیه این تجهیزات نیست. در صورتی که سازمان بتواند این تجهیزات را تهیه کند، باید اقدامات امنیتی جدی برای حفظ ارتباط بین اعضا داخل کشور و فرماندهی خارج از کشور انجام شود. این اقدامات عبارتند از:

1. مدت زمان ارسال پیام نباید از پنج دقیقه بیشتر باشد تا دشمن نتواند محل دستگاه را شناسایی کند.
2. دستگاه باید در مکانی با فرکانس بی‌سیم بالا، مانند نزدیکی ایستگاه تلویزیون، سفارتخانه‌ها و کنسولگری‌ها قرار گیرد تا دشمن نتواند محل آن را شناسایی کند.
3. فردی که از دستگاه بی‌سیم برای برقراری ارتباط با فرماندهی خارج از کشور استفاده می‌کند، باید صدای خود را تغییر دهد.
4. زمان برقراری ارتباط باید به دقت تعیین شود.
5. فرکانس باید هر از گاهی تغییر یابد.
6. دستگاه باید مرتباً از یک مکان به مکان دیگر منتقل شود.
7. محل خود را برای سازمانی که به آن گزارش می‌دهید، فاش نکنید.
8. مکالمه باید به صورت کلی باشد تا باعث ایجاد شک نشود.

اقدامات امنیتی که باید در وسایل حمل و نقل عمومی رعایت شود:

1. از وسایل حمل و نقل عمومی استفاده کنید که به طور مرتب مورد بازرسی قرار نمی‌گیرند، مانند قطارهای شلوغ یا اتوبوس‌های عمومی.

2. در ایستگاه‌های فرعی سوار شوید، زیرا ایستگاه‌های اصلی تحت نظارت دقیق‌تری قرار دارند. همچنین، از سوار شدن در ایستگاه‌های اصلی خودداری کنید.
3. ظاهر شما باید با محیط اطراف مطابقت داشته باشد (اتوبوس توریستی، قطار درجه یک، قطار درجه دو و غیره).
4. داشتن مدارکی که هویت پوششی شما را تأیید کند.
5. چمدان‌های مهم خود را در میان چمدان‌های مسافران دیگر قرار دهید بدون اینکه مشخص شود چه کسی آن را گذاشته است. اگر شناسایی شود، صاحب آن دستگیر نخواهد شد. در قطارها، این چمدان‌ها باید در واگن دیگری نسبت به واگنی که صاحبشان در آن است، قرار داده شوند.
6. فردی که برای انجام یک «ماموریت ویژه» سفر می‌کند، نباید در مسائل مذهبی (ترویج خوبی‌ها و نکوهش بدی‌ها) یا مسائل روزمره (رزرو صندلی و غیره) دخالت کند.
7. فردی که برای انجام ماموریت به کشور مقصد سفر می‌کند، نباید شب به آنجا برسد، زیرا در این زمان تعداد مسافران کم است و گروه‌های بازرسی و ایست‌های کنترل در طول مسیر وجود دارند.
8. وقتی از تاکسی استفاده می‌کنید، هیچ نوع مکالمه‌ای با راننده شروع نکنید، زیرا بسیاری از رانندگان تاکسی برای سازمان‌های امنیتی کار می‌کنند.
9. فرد باید نهایت احتیاط را به خرج دهد و تمام اقدامات امنیتی را در مورد اعضا رعایت کند

حمل و نقل خصوصی شامل موارد زیر می‌شود: خودرو، موتورسیکلت

1. خودروها و موتورسیکلت‌هایی که در فعالیت‌های آشکار استفاده می‌شوند:

الف. فرد باید مجوزهای لازم را داشته باشد و قوانین راهنمایی و رانندگی را رعایت کند تا از ایجاد مشکل با پلیس جلوگیری شود.

ب. محل پارک خودرو باید امن باشد تا سازمان‌های امنیتی نتوانند آن را مصادره کنند.

پ. نوع و مدل خودرو باید متناسب با هویت پوششی فرد باشد.

ت. خودرو نباید در عملیات نظامی ویژه استفاده شود، مگر اینکه سازمان گزینه دیگری نداشته باشد.

خودروها و موتورسیکلت‌هایی که در فعالیت‌های پنهانی استفاده می‌شوند:

1. باید به مجوزها و رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی توجه شود تا از ایجاد مشکل و آشکار شدن ماموریت اصلی جلوگیری شود.

2. خودرو نباید در مکان‌های مشکوک (صحرا، کوهستان و غیره) پارک شود. اگر مجبور به این کار هستند، باید کار را در زمان مناسب انجام دهند، زمانی که کسی مراقب نباشد یا آن را دنبال نکند.
3. خودرو باید با استفاده از اسناد جعلی خریداری شود تا پس از شناسایی، از دسترسی به صاحبان آن جلوگیری شود.
4. به منظور حفظ تداوم، فقط یک نفر مسئول فروش باشد.
5. هنگام پارک کردن، فرد باید در موقعیتی قرار داشته باشد که بتواند به سرعت حرکت کرده و در صورت خطر فرار کند.
6. رنگ خودرو یا موتورسیکلت باید قبل از عملیات تغییر داده شود و پس از آن به حالت اولیه بازگردانده شود.
7. شماره پلاک و نام استان باید جعل شود. همچنین، اعداد باید زیاد باشند تا کسی نتواند آن را شناسایی و به خاطر بسپارد.
8. خودروی مورد استفاده در عملیات نباید به پمپ بنزین‌های بزرگ برده شود تا توسط سازمان‌های امنیتی شناسایی نشود.

آموزش و آمادگی

مکان:

مکان باید دارای مشخصات زیر باشد:

1. فاصله از مناطق پرجمعیت همراه با دسترسی به امکانات ضروری زندگی.
2. در دسترس بودن خدمات پزشکی در طول دوره آموزش.
3. مکان باید برای نوع آموزش مناسب باشد (آمادگی جسمانی، تیراندازی، تاکتیک‌ها).
4. هیچ‌کس غیر از مربیان و شرکت‌کنندگان نباید از محل اطلاع داشته باشد.
5. مکان باید دارای راه‌های متعدد و ورودی‌های مختلف باشد.
6. مکان باید در زمان‌های مناسب بازدید شود.
7. بلافاصله پس از آموزش، هرگونه ردی از آموزش پاک شود.

8. در طول دوره آموزش، از مکان محافظت شود.
9. امکانات موجود باید برای تعداد شرکت‌کنندگان در آموزش کافی باشد.
10. هر کسی که به آموزش مربوط نیست، نباید اجازه ورود داشته باشد.
11. تمام اقدامات امنیتی لازم در مورد محل انجام شود.
12. فاصله مکان از ایستگاه‌های پلیس، مراکز عمومی و دید افراد مشکوک رعایت شود.
13. مکان نباید طوری قرار گیرد که بتوان آموزش و شرکت‌کنندگان را از مکانی دیگر مشاهده کرد.

شرکت‌کنندگان در آموزش:

1. قبل از رفتن به محل آموزش، تمام اقدامات امنیتی مربوط به یک فرد تحت پوشش باید انجام شود. همچنین، در طول دوره آموزش در محل، ایمنی پرسنل باید تضمین شود.
2. انتخاب دقیق و با دقت شرکت‌کنندگان در آموزش.
3. شرکت‌کنندگان نباید همدیگر را بشناسند.
4. گروه‌های کوچک که باید در طول آموزش با هم باشند (۷ تا ۱۰ نفر).
5. شرکت‌کنندگان نباید محل آموزش را بدانند.
6. تدوین یک برنامه آموزشی برای هر شرکت‌کننده.

مربیان:

تمام اقداماتی که در مورد فرماندهان انجام می‌شود، باید برای مربیان نیز اعمال شود. همچنین، نکات زیر نیز باید رعایت شوند:

1. تعداد محدود مربیان در محل آموزش. فقط کسانی که مسئولیت برگزاری آموزش را بر عهده دارند باید حضور داشته باشند تا تیم آموزشی در معرض خطر افشای اطلاعات امنیتی قرار نگیرد.
2. عدم افشای هویت مربی به شرکت‌کنندگان.
3. حفظ نسبت کم تعداد شرکت‌کنندگان به هر مربی.
4. اعضای تیم آموزش نباید یکدیگر را بشناسند.

خرید و حمل سلاح:

قبل از هر اقدامی در مورد سلاح، چه خرید، چه حمل‌ونقل یا انبار کردن آن، ضروری است یک برنامه امنیتی دقیق، سیستماتیک و قوی تهیه شود که تمام مراحل را پوشش دهد. لازم است این کار به چند مرحله تقسیم شود:

مرحله اول: قبل از خرید

مرحله دوم: خرید

مرحله سوم: حمل‌ونقل

مرحله چهارم: انبار کردن

1. مرحله قبل از خرید

اقدامات زیر باید انجام شود:

الف. شناخت کامل محل خرید سلاح، به همراه ورودی‌ها و خروجی‌های آن.

ب. اطمینان حاصل کردن از اینکه در محل خرید، خبری از مخبر یا ماموران امنیتی نیست.

پ. محل خرید نباید نزدیک ایستگاه‌های پلیس یا مراکز دولتی باشد.

ت. برای رفتن به محل خرید، مستقیماً از جاده اصلی استفاده نکنید، بلکه از خیابان‌های فرعی بروید.

ث. تمرین‌هایی را انجام دهید تا بتوانید مراقبت‌ها را تشخیص دهید.

ج. ظاهر و لباس شما باید متناسب با محل خرید باشد.

چ. محل خرید نباید طوری باشد که فروشنده و خریدار از یک مکان دیگر قابل مشاهده باشند. بلکه، محل خرید باید طوری باشد که فروشنده و خریدار بتوانند محیط اطراف را ببینند.

ح. یک پوشش مناسب برای حضور در آن مکان تعیین کنید.

خ. محل نباید شلوغ باشد، زیرا این امر به پلیس کمک می‌کند تا در میان مردم پنهان شود، دریافت سلاح را زیر نظر داشته باشد و در نتیجه خریدار را دستگیر کند.

د. اگر یکی از طرفین نتواند حاضر شود، لازم است یک مکان و زمان جایگزین با فروشنده هماهنگ شود.

ذ. زمانی را برای خرید انتخاب کنید که باعث ایجاد شک و تردید نشود.

ر. قبل از خرید، باید اطمینان حاصل کرد که فروشنده، مامور دستگاه‌های امنیتی نیست.

ز. قبل از خرید، محلی را برای انبار کردن سلاح آماده کنید.

2. مرحله خرید

الف. اطمینان حاصل کنید که سلاح‌ها سالم و قابل استفاده هستند.

ب. قبل از بررسی، بازرسی و آزمایش سلاح‌ها، به فروشنده مبلغ مورد نظر را پرداخت نکنید.
پ. درباره‌ی ماموریتی که این سلاح‌ها برای آن خریداری می‌شوند، با فروشنده صحبت نکنید.
ت. در طول فرآیند خرید، اگر متوجه رفتار غیرعادی از طرف فروشنده یا افراد اطراف خود شدید، نهایت احتیاط را به خرج دهید.
ث. سعی کنید مدت زمان حضور خود در کنار فروشنده را تا حد امکان کوتاه نگه دارید و بلافاصله پس از خرید سلاح‌ها، محل را ترک کنید.

3. مرحله انتقال:
الف. از مسیرهای اصلی که محل استقرار ایست‌های بازرسی هستند، دوری کنید.
ب. زمان مناسبی را برای انتقال سلاح‌ها انتخاب کنید.
پ. افراد مراقب باید پیش از خودروی حامل سلاح حرکت کرده و در صورت بروز هرگونه مشکل یا وضعیت اضطراری، هشدار دهند.
ت. تا زمانی که اطمینان حاصل نشده است هیچ‌گونه نظارتی وجود ندارد، مستقیماً به محل نگهداری سلاح‌ها نروید.
ث. در طول مرحله انتقال، سلاح‌ها باید به گونه‌ای پنهان شوند که نامحسوس بوده و یافتن آن‌ها دشوار باشد.
ج. مسیر حمل و نقل سلاح‌ها باید با دقت بسیار زیادی تعیین شود.
چ. بررسی قانونی بودن وسیله نقلیه، انجام تعمیرات لازم، چک کردن میزان بنزین و آب آن و غیره.
ح. رانندگی عادی داشته باشید تا از بروز حوادث جلوگیری شود.

4. در هنگام انتخاب یک انبار تسلیحات، موارد زیر را در نظر بگیرید:
الف. انبار نباید در مناطق پرحراست یا نزدیک پارک‌ها و مکان‌های عمومی واقع شده باشد.
ب. انبار نباید در «منطقه ممنوعه» قرار داشته باشد.
پ. انبار نباید در آپارتمانی باشد که قبلاً برای فعالیت‌های مشکوک استفاده می‌شده و اغلب توسط نیروهای امنیتی بازدید می‌شود.
ت. انبار نباید اتاقی باشد که به طور مداوم مورد استفاده است و نمی‌توان آن را به دست اعضای خانواده که از ماهیت کار پدر یا همسر خود اطلاعی ندارند سپرد.
ث. آپارتمانی که به عنوان انبار تسلیحات انتخاب شده، باید متعلق به سازمان بوده یا به صورت بلندمدت اجاره شود.
ج. فرد مسئول نگهداری نباید مرتباً به انبار سر بزند و با سلاح‌ها بازی کند.
چ. نگهدارنده انبار باید تمام سلاح‌ها، مواد منفجره و مهمات را در یک کتاب ثبت کند. آن کتاب باید

رمزگذاری شده و به خوبی محافظت شود.

ح. فقط نگهدارنده انبار و فرمانده باید از محل انبار اطلاع داشته باشند.

خ. لازم است انبارهای جایگزین تهیه شود و هیچ سرنخی در انبارهای اصلی باقی نماند که به انبارهای جایگزین مرتبط باشد.

اقدامات لازم برای عضو آشکار:

1. نباید در مورد موضوعاتی که به او مربوط نیست، کنجکاو و پرس‌وجو کند.
2. نباید در مورد هر چیزی که می‌داند یا می‌شنود، زیاد حرف بزند.
3. نباید نام و آدرس اعضایی را که می‌شناسد، همراه داشته باشد. اگر مجبور است، باید آنها را ایمن نگه دارد.
4. در زمان نگرانی‌های امنیتی و کمپین‌های دستگیری و به ویژه اگر ظاهر اسلامی دارد، باید بازدیدهای خود از مناطق پرخطر را کاهش دهد و به جای آن در خانه بماند.
5. هنگام صحبت کردن تلفنی، نباید در مورد اطلاعاتی که ممکن است برای دشمن مفید باشد، صحبت کند.
6. هنگام ارسال نامه، نباید هیچ اطلاعاتی را ذکر کند که ممکن است برای دشمن مفید باشد. هنگام دریافت نامه، باید بلافاصله پس از خواندن آنها را بسوزاند و روی آنها آب بریزد تا مانع از خواندن آنها توسط دشمن شود. علاوه بر این، باید هرگونه اثر سوختگی را نابود کند تا دشمن متوجه نشود که چیزی سوزانده شده است.

اقدامات لازم برای عضو مخفی:

علاوه بر اقدامات فوق (برای اعضای آشکار)، عضو مخفی باید...

1. نام واقعی خود را به اعضای سازمان که با او کار می‌کنند یا به [جنبش اسلامی] «دعوت» (Da'wa) نگوید.
2. ظاهری عمومی داشته باشد که نشان‌دهنده گرایش اسلامی نباشد (ریش، خلال دندان، کتاب، پیراهن بلند، قرآن کوچک).
3. مراقب باشد که از اصطلاحات رایج برادران یا رفتارهای آنها نام نبرد یا آن را نشان ندهد (ظاهر خاص در نماز، «اجرکم عندالله»، «سلام علیکم» هنگام ورود و خروج و غیره).

4. از بازدید مکان‌های مشهور اسلامی (مسجدها، کتابخانه‌ها، نمایشگاه‌های اسلامی و غیره) خودداری کند.
5. مدارک شخصی جعلی همراه داشته باشد و تمام اطلاعات موجود در آنها را بداند.
6. قبل از بازدید از هر مکانی (آپارتمان، استان، وسیله حمل‌ونقل و غیره) تدابیر حفاظتی لازم را اتخاذ کند.
7. دانش کامل و دقیقی از وضعیت امنیتی مربوط به افراد اطراف خود در محل کار و محل زندگی داشته باشد تا هیچ خطر یا آسیبی او را غافلگیر نکند.
8. روابط خود با خانواده و همسایگان را حفظ کند و نباید هیچ تغییری در رفتار خود نشان دهد تا آنها به دلایل امنیتی سعی نکنند او را [از سازمان] بازگردانند.
9. مگر در مواقع ضروری، از ارسال نامه یا استفاده از پیک برای برقراری ارتباط استفاده نکند.
10. با صدای بلند صحبت نکند.
11. برای جلوگیری از جلب توجه به خود، در ترویج خوبی‌ها و سرکوب بدی‌ها شرکت نکند.
12. به‌ویژه هنگام انجام یک مأموریت مخفی، روال روزانه خود را تغییر دهد. به‌عنوان‌مثال، مسیرهای رفت‌وآمد و زمان‌های ورود و خروج و فروشگاهی که کالا می‌خرد را تغییر دهد.
13. در محله‌ای که زندگی می‌کند یا محل کارش مشکلی ایجاد نکند.
14. هنگام صحبت تلفنی از یک کد خاص استفاده کند تا توجه کسی را جلب نکند.
15. مگر در مواقع ضروری، با اعضای آشکار تماس نگیرد. این ارتباطات باید کوتاه باشد.
16. نباید در تله تحریک دشمن بیفتد، چه با تعریف و تمجید از سازمانش و چه با انتقاد از آن.
17. هر زمان که قرار است یک کار انجام شود، تمرین‌های لازم برای تشخیص تحت نظر بودن را انجام دهد.
18. در مناطق ممنوعه پارک نکند و در مکان‌هایی که عکاسی ممنوع است، عکس نگیرد.
19. قبل از ترک محل، چه در خانه باشد و چه در محل کار مخفی خود، همه چیزهایی را که باید بسته شوند، ببندد.
20. نباید تغییر ناگهانی در روال روزانه یا روابط قبلی خود که قبل از ورود به فعالیت‌های جهادی داشته، ایجاد کند. به‌عنوان‌مثال، نباید تغییر قابل توجهی در عادت‌های او در صحبت کردن، حرکت، حضور و غیبت وجود داشته باشد. همچنین، نباید عجله‌ای برای قطع ارتباط با روابط قبلی خود داشته باشد.

21. در مکان‌هایی که افراد خبرچین در آن حضور دارند، مانند کافه‌ها، ملاقات نکند و در مناطق نزدیک به محل سکونت شخصیت‌های مهم، مراکز دولتی و پاسگاه‌های پلیس زندگی نکند.
22. هیچ اطلاعاتی را روی هیچ رسانه‌ای، به‌ویژه روی کاغذ، ننویسد، زیرا با مالیدن پودر سرب روی کاغذ، می‌توان رد و نشانه‌های قلم را مشاهده کرد.

اقداماتی که باید توسط فرمانده انجام شود:

فرمانده، چه در فعالیت‌های آشکار و چه مخفی، به دلایل زیر اهمیت ویژه‌ای دارد:

1. حجم زیاد اطلاعاتی که در اختیار دارد.
2. دشواری جایگزینی فرمانده

بنابراین، تمام اقدامات احتیاطی امنیتی که قبلاً در مورد اعضا ذکر شد، باید برای فرمانده تشدید شود. منابع زیادی باید برای محافظت از فرماندهان اختصاص داده شود.

نکته مهم:

برادران متاهل باید نکات زیر را رعایت کنند:

1. صحبت نکردن با همسران خود درباره فعالیت‌های جهادی.
2. اعضایی که خطرات امنیتی دارند، نباید با همسران خود سفر کنند. یک زن با ظاهر اسلامی (حجاب) توجه‌ها را به خود جلب می‌کند.

تعریف طرح امنیتی:

طرح امنیتی مجموعه‌ای از اقدامات هماهنگ، منسجم و یکپارچه است که به فعالیت خاصی مربوط می‌شود و طوری طراحی شده است که دشمن را گیج و غافلگیر کند، و در صورت کشف، میزان ضرر و زیان ناشی از آن را تا حد امکان کاهش دهد.

اهمیت طرح امنیتی:

اگر خداوند اراده کند، کار موفق خواهد بود. هرچه طرح امنیتی قوی‌تر باشد، [کار] موفق‌تر بوده و ضررهای کمتری به بار می‌آورد. هرچه طرح امنیتی ضعیف‌تر باشد، [کار] کمتر موفق بوده و ضررهای بیشتری به بار می‌آورد.

مشخصات سیاست امنیتی:

برای کمک به موفقیت طرح امنیتی، باید تعدادی از شرایط برآورده شوند. این شرایط عبارتند از:

1. واقع‌بینانه و مبتنی بر واقعیت باشد تا قبل و بعد از انجام کار، برای دشمن قابل باور باشد.
2. هماهنگ، یکپارچه، منسجم و دقیق باشد، به طوری که هیچ خللی نداشته باشد و [به دشمن] این تصور را القا کند که زنجیره‌ای پیوسته و مرتبط از رویدادها در حال وقوع است.
3. ساده باشد تا اعضا بتوانند آن را درک کنند.
4. خلاقانه باشد.
5. انعطاف‌پذیر باشد.
6. محرمانه باشد.

روش اجرای طرح امنیتی:

برای هر فعالیتی که ممکن است توسط دشمن کشف شود، باید یک طرح امنیتی وجود داشته باشد. به عنوان مثال، ممکن است برادری که مسئولیت انجام ماموریت خاصی را بر عهده دارد، دستگیر شود. بنابراین، ضروری است که یک طرح امنیتی برای او طراحی شود تا بتواند هرگونه اتهام را رد کند. همچنین، برای گروهی که به انجام یک ماموریت جمعی گماشته شده‌اند، باید یک طرح امنیتی وجود داشته باشد که همه اعضا به آن پایبند باشند. سپس، هر عضو نقش خود را می‌آموزد و در آن آموزش می‌بیند تا از درک کامل آن اطمینان حاصل شود.

در این درس، ما بسیاری از نمونه‌های طرح‌های امنیتی مربوط به موضوعات خاص را پوشش خواهیم داد:

1. طرح امنیتی برای یک ماموریت انفرادی
2. طرح امنیتی برای یک گروه (جلسه مهم)
3. طرح امنیتی برای یک ماموریت گروهی (عملیات ترور)

نمونه‌ای از یک طرح امنیتی برای یک ماموریت انفرادی (آموزش در افغانستان):

قبل از عزیمت

هنگام عبور از فرودگاه، ممکن است برادر مورد بازجویی قرار گیرد. ضروری است که او پاسخ‌های سوالات احتمالی زیر را یاد بگیرد:

1. دلایل سفر شما چیست؟
2. چگونه پول سفر خود را تهیه کردید؟
3. مدت زمان سفر چقدر است؟
4. چه کسی در کشور مقصد با شما ملاقات خواهد کرد؟
5. چه کاری در کشور مقصد انجام خواهید داد؟

(درجات مختلفی از بازجویی وجود دارد)

در طول سفر (کشور عبوری)

به برادر باید پاسخ سوالات زیر آموزش داده شود:

1. چرا به پاکستان می‌روید؟
2. آیا شما به یک سازمان مذهبی تعلق دارید؟
3. چگونه پول سفر خود را تهیه کردید؟
4. چه کسی ویزای پاکستان را برای شما دریافت کرد؟
5. در پاکستان چه کاری انجام خواهید داد؟
6. با چه کسی در پاکستان اقامت خواهید داشت؟

در کشور مقصد (پاکستان)

به برادر باید پاسخ سوالات زیر آموزش داده شود:

1. چرا به پاکستان آمدید؟
2. چقدر در پاکستان می‌مانید؟
3. با چه کسی اقامت خواهید داشت؟

در کشور عبوری (هنگام بازگشت):

به برادر باید پاسخ سوالات زیر آموزش داده شود:

1. در پاکستان چه کاری انجام می‌دادید؟

2. آیا شما یک جنگجوی جهادی هستید؟
3. آیا شما به سازمان‌های مذهبی در کشور خود تعلق دارید؟
4. چرا به‌طور خاص به کشور ما آمدید؟
5. اکنون با چه کسی اقامت خواهید داشت؟
6. چقدر اینجا می‌مانید؟

در کشور مقصد (هنگام بازگشت به کشور خود):

1. در پاکستان یا افغانستان چه کاری انجام می‌دادید؟
2. در کدام اردوگاه آموزش دیدید؟
3. چه کسی به شما آموزش داد؟ در مورد چه سلاح‌هایی به شما آموزش داده شد؟
4. چه کسی شما را برای رفتن به افغانستان منصوب کرد؟
5. با چه کسی در کشور خود تماس خواهید گرفت؟
6. وظایف و ماموریت‌هایی که قصد دارید در کشور خود انجام دهید چیست؟
7. چه کسانی دیگر در افغانستان با شما آموزش دیدند؟
8. چند نفر از هموطنان شما در آن اردوگاه و در افغانستان هستند؟
9. نام‌های آنها چیست؟
10. فرماندهان گروه در آنجا [در پاکستان] چه کسانی هستند؟ کجا زندگی می‌کنند و چه کار می‌کنند؟
11. فرماندهان درباره چه چیزهایی صحبت می‌کنند؟

نمونه‌ای از طرح امنیتی برای یک مأموریت گروهی (جلسه مهم)

جلسه دو نوع دارد:

1. جلسه‌ای که توسط مسئولان کارهای آشکار برگزار می‌شود. این [جلسه] در مکان‌های مختلف (مسجد، آپارتمان و...) برگزار می‌شود.

2. جلسه‌ای که توسط مسئولان کارهای پنهانی برگزار می‌شود. برای آن [جلسه]، باید تلاش زیادی انجام شود تا امنیت آن تضمین شود. ما در مورد آن جلسه و آنچه که آن را از جاسوسان دشمن ایمن می‌کند، بحث خواهیم کرد. طرح امنیتی برای آن جلسه به چندین مرحله تقسیم می‌شود:
الف. قبل از جلسه
ب. محل برگزاری جلسه
پ. در طول جلسه
ت. پس از پایان جلسه
ث. در صورتی که نیروهای امنیتی به محل جلسه حمله کرده و یکی از اعضا را دستگیر کنند.

الف. قبل از جلسه: در اینجا، جلسه برای کارهای پنهانی به این صورت تقسیم می‌شود:
جلسه در یک مکان ثابت: جلسه‌ای که بیش از سه عضو گرد هم می‌آیند تا در مورد یک طرح بحث کنند یا برای یک فعالیت آماده شوند.
جلسه سیار (دیدار): جلسه‌ای بین تعداد کمی از اعضا، نه بیشتر از سه نفر، برای اطلاع‌رسانی به [یکدیگر] در مورد یک موضوع خاص.
اقدامات امنیتی لازم قبل از جلسه در مکان ثابت:
۱. ایجاد طرحی مناسب برای اعضا در صورت دستگیری هر یک از آنها. این شامل موارد زیر است:
مالک آپارتمان چه کسی است؟
در جلسه چه بحث شد؟
چه کسانی با شما بودند؟
به چه توافق‌هایی رسیدید؟
۲. تعیین زمان جلسه به گونه‌ای که باعث ایجاد سوء ظن در مورد رفت و آمدهای اعضا نشود.
۳. فاصله زمانی طولانی بین تعیین زمان جلسه و خود جلسه ایجاد نشود.
۴. تأمین امنیت محل برگزاری جلسه و مسیرهای منتهی به آن با انجام موارد زیر:
الف. اطمینان از وضعیت امنیتی از طریق تلفن.
ب. اختصاص اعضا برای نظارت بر مکان قبل و در طول جلسه.
پ. قرار دادن یک عضو در نزدیک‌ترین نقطه امنیتی دشمن (ایستگاه پلیس، اداره امنیت) برای اطلاع‌رسانی به محض مشاهده هرگونه تحرک امنیتی.
ت. استقرار یک نگهبان مسلح برای جلوگیری از هرگونه حمله و دادن فرصت فرار به کسانی که در جلسه شرکت می‌کنند.

۵. تعیین اینکه در صورت حمله پلیس به محل، چه اتفاقی خواهد افتاد.

۶. اعضایی که به جلسه می‌روند باید موارد زیر را در نظر بگیرند:

الف.اطمینان از اینکه دشمن در مسیر رفتن به محل جلسه آنها را تعقیب نمی‌کند.

ب. عدم رفتن مستقیم به محل جلسه، بلکه عبور از مکان‌های دیگر.

پ. عدم رفتن به محل جلسه به صورت گروهی، بلکه به صورت جداگانه و با فاصله زمانی بین آنها.

ت. لباس و ظاهر باید مناسب محل برگزاری جلسه باشد.

ث. اگر عضو از وسایل حمل و نقل عمومی استفاده می‌کند، باید قبل یا بعد از محل برگزاری جلسه پیاده شود. در صورتی که وسیله نقلیه شخصی دارد، باید آن را در یک مکان امن پارک کند که نزدیک به محل نباشد و به او اجازه دهد تا در هر زمان بتواند به سرعت مانور دهد.

ج. بررسی مناسب بودن پوشش (cover) برای مدارکی که همراه دارد.

چ. اگر عضوی مسلح است، باید اطمینان حاصل کند که سلاح در شرایط خوبی قرار دارد.

اقدامات امنیتی لازم قبل از جلسه سیار:

1. آیا مطمئن است که دشمن نه پشت سر اوست و نه در محل جلسه؟
2. چه کسی با او ملاقات خواهد کرد؟
3. آیا چیزی وجود دارد که ممکن است باعث ایجاد سوء ظن شود؟
4. آیا این اولین قرار است یا دومین (قراری جایگزین یا تغییر یافته)؟
5. آیا او محل جلسه را به طور دقیق می‌شناسد؟
6. آیا ظاهر و لباس او برای مکانی که در آن ملاقات خواهد کرد، مناسب است؟
7. آیا سلاح او در شرایط خوبی قرار دارد؟
8. چه جایگزینی برای هر اقدام وجود دارد؟
9. عدم رفتن مستقیم به شخصی که می‌خواهد با او ملاقات کند. بررسی ظاهر و ویژگی‌های شخص مورد نظر.

ب. محل جلسه ثابت:

لازم است که دارای ویژگی‌های خاصی باشد تا بتواند در برابر هرگونه خطری که اعضای جلسه را تهدید می‌کند، مقابله کند:

۱. از نظر مکانی، باید در وسط مجموعه‌ای از خانه‌ها قرار داشته باشد، نه در ابتدا.

۲. داشتن مسیرهای زیادی که به آن مکان منتهی می‌شوند. این امر ورود و خروج را از جهات مختلف

تسهیل می‌کند. در نتیجه، محاصره کردن محل را دشوار کرده و فرار از خطر را آسان می‌کند.

۳. محل نباید نزدیک به مکان‌های مشکوک (جایی که افراد یا موسسات با دستگاه امنیتی همکاری می‌کنند) باشد.

۴. ترجیحاً آپارتمان باید در طبقه همکف قرار داشته باشد و تلفن داشته باشد.

محل جلسه سیار (دیدار):

۱. محل جلسه باید در تقاطع بسیاری از جاده‌ها باشد، به طوری که رفت و آمد و فرار آسان باشد.

۲. جلسه باید دور از مکان‌هایی برگزار شود که تصور می‌شود برخی از عناصر آن با دستگاه امنیتی همکاری می‌کنند (مانند کافه‌ها).

۳. این مکان نباید شلوغ باشد، زیرا این امر به پرسنل امنیتی اجازه می‌دهد تا بدون شناسایی در آنجا حضور داشته باشند.

۴. لازم است مکان‌ها و زمان‌های جایگزین وجود داشته باشد. این امر نظارت بر محل را برای پرسنل امنیتی دشوار می‌کند.

ب. در طول جلسه: باید موارد زیر رعایت شود:

۱. ایجاد یک طرح امنیتی که شامل موارد زیر باشد:

۲. پوشش مناسب برای حضور اعضا (به عنوان مثال، اگر آن‌ها دانشجو هستند، لازم است کتاب و دفترچه داشته باشند).

۳. بررسی اینکه مدارک شخصی با پوشش توافق‌شده مطابقت دارد یا خیر.

۴. عدم وجود دستورالعمل کتبی برای رسیدن به محل جلسه. در صورت لزوم، باید رمزگذاری شود.

۵. عدم حمل یا باقی گذاشتن غذا یا هر چیز دیگری که نشان‌دهنده حضور تعداد زیادی از افراد باشد.

۶. محاصره کردن محل با سیم خاردار. این امر به اهمیت جلسه و وجود مواردی بستگی دارد که نمی‌توان آن‌ها را در هنگام فرار حمل کرد.

پ. پس از پایان جلسه:

۱. ترک محل به صورت انفرادی یا دوتایی، بسته به تعداد اعضای حاضر.

۲. عدم حرکت مستقیم به سمت جاده‌های اصلی، بلکه استفاده از جاده‌های فرعی.

۳. صحبت نکردن در مورد موضوعات مطرح شده در جلسه، هم در طول و هم پس از ترک محل.

۴. حذف تمام ناظران پس از ترک محل توسط اعضا.

۵. باقی نماندن هیچ چیزی که نشان دهد کسی در آنجا بوده است، به جز صاحب ملک.

ت. حمله و دستگیری یکی از اعضا:

تدوین طرحی برای دفع حمله، که شامل موارد زیر است:

۱. چه کسی با شلیک گلوله با دشمن درگیر می‌شود؟

۲. چه کسی به همراه اسناد مهم فرار می‌کند و چه کسی بقیه را می‌سوزاند؟

۳. عدم حرکت مستقیم به سمت مکان‌های دیگر سازمان.

۴. تعیین مسیرهای فرار و خیابان‌ها.

۵. اگر محل توسط سیم خاردار محاصره شده است، اطمینان حاصل کنید که همه اعضا آنجا را ترک کرده‌اند.

در صورتی که یک فرد دستگیر شد، باید اقدامات زیر انجام شود:

اجرای آنچه با برادر در طرح امنیتی توافق شده بود. اگر برادر موقعیت مهمی دارد (فرمانده، کسی که محل سلاح‌ها را می‌داند و غیره)، هر کاری که لازم است قبل از اینکه دشمن متوجه چیزی شود، باید انجام شود. به همه اعضا دستور داده شود که به محل جلسه نروند. شماره تلفن آن آپارتمان را به همه اعضا اطلاع دهید تا دشمن گمراه شود.

نمونه‌ای از طرح امنیتی برای یک ماموریت گروهی (ترور یک فرد مهم)

ترور یک عملیات نظامی و امنیتی اساسی است. بنابراین، ضروری است که فرماندهانی که طرح‌های مربوط به ترور را تدوین می‌کنند، به دو موضوع توجه کنند:

موضوع اول: اهمیت تدوین یک طرح امنیتی دقیق، سیستماتیک و قوی برای پنهان کردن عملیات از دشمن تا زمان اجرای آن، که در صورت شناسایی گروه مجری، تلفات را به حداقل می‌رساند.

موضوع دوم: اهمیت تدوین یک طرح تاکتیکی برای عملیات ترور که شامل عوامل عملیاتی (اعضا، سلاح‌ها، محل‌های اختفا و غیره) و عوامل عملیات (زمان، مکان) باشد. در این مثال، ما به طور مفصل بخش مربوط به طرح امنیتی را توضیح خواهیم داد. بخش مربوط به تاکتیک‌های عملیاتی در درس مربوط به تاکتیک‌های ویژه عملیاتی توضیح داده خواهد شد.

طرح امنیتی برای عملیات ترور

طرح امنیتی باید موارد زیر را در نظر بگیرد:

1. فرمانده: دستگاه امنیتی نباید از محل و حرکات او اطلاع داشته باشد. تمام اقدامات و تدابیر امنیتی مربوط به اعضای سازمان نظامی (سربازان، فرماندهان) در مورد او نیز اعمال می‌شود.

2. اعضا:

الف. آن‌ها عناصری هستند که از استان‌های مختلف انتخاب شده‌اند و برای عملیات مناسب هستند.
ب. در طول فرآیند انتخاب، اعضا نباید یکدیگر را بشناسند. آنها نباید برنامه‌ریزان اصلی عملیات را بشناسند. اگر اینطور باشد، فرمانده باید مطلع شود. او سپس باید طرح را اصلاح کند.
پ. می‌توان گفت «ربودن یک فرد مهم». تمام اقدامات و تدابیر امنیتی در ترور و ربودن یکسان است.
ت. آن‌ها باید به صورت گروه‌های کوچک (۳ نفر) در آپارتمان‌هایی مستقر شوند که جزئیات آن، فقط برای صاحبانش مشخص است. همچنین، نام‌های رمزی به آن‌ها داده شود.
ث. در طول فرآیند انتخاب، بررسی کنید که آیا غیبت آن‌ها از خانواده و محل کارشان، توجه زیادی را جلب می‌کند یا خیر. تمام اقدامات امنیتی مربوط به افراد سازمان (سربازان) نیز باید برای آن‌ها اعمال شود.

3. روش انجام عملیات:

الف. مسائل مربوط به تسلیح و تأمین مالی نباید توسط کسی غیر از فرمانده مشخص باشد.
ب. آپارتمان‌ها نباید با نام واقعی اجاره شوند. این آپارتمان‌ها باید تمام اقدامات امنیتی مربوط به اردوگاه‌های سازمان نظامی را رعایت کنند.
پ. قبل از اجرای عملیات، اسناد جعلی برای افراد شرکت‌کننده تهیه شود.
ت. اسناد مربوط به عملیات باید در یک مکان امن پنهان شده و بلافاصله پس از انجام عملیات، سوزانده شوند و آثار آتش‌سوزی نیز پاک شود.
ث. وسایل ارتباطی بین فرمانده عملیات و برادران شرکت‌کننده باید برقرار شود.
ج. قبل از عملیات، آپارتمان‌هایی برای پنهان کردن افراد شرکت‌کننده در آن آماده شود. این آپارتمان‌ها نباید جزئیاتشان، جز برای فرمانده و سربازانش مشخص باشد.
چ. وسایل حمل و نقل مطمئن باید فراهم شود. ضروری است که قبل از عملیات، این وسایل بررسی شده و به خوبی نگهداری شوند.

4. بازجویی و تحقیق

قبل از اجرای عملیات، فرمانده باید به سربازان خود دستور دهد که در صورت دستگیری چه بگویند. او

باید این موضوع را بیش از یک بار توضیح دهد تا اطمینان حاصل کند که آن‌ها آن را به خوبی آموخته‌اند. آن‌ها نیز باید به نوبه خود، این موضوع را برای فرمانده توضیح دهند. فرمانده همچنین باید به طور جداگانه با هر کدام از آن‌ها بنشیند [و] مواردی را که در طول بازجویی مطرح خواهد شد، مرور کند:

الف. کسی که این عملیات را طراحی، برنامه‌ریزی و اجرا کرد، برادری بود که سابقه فعالیت علیه دشمن را دارد.

ب. در طول بازجویی، هر یک از برادران باید داستانی را بیان کند که با وضعیت شخصی و استان محل سکونت او مطابقت داشته باشد. این داستان باید با فرمانده مورد توافق قرار گیرد.

پ. هر یک از برادرانی که تحت بازجویی و شکنجه قرار می‌گیرد، باید تمام مواردی را که با فرمانده مورد توافق قرار داده است، بیان کند و از آن منحرف نشود. هماهنگی با تمام برادران مرتبط با عملیات حفظ شود.

تذکر: برادر خیالی که برادران می‌گویند این عملیات را طراحی، برنامه‌ریزی، آموزش و اجرا کرده است، باید به سفری [خارج از کشور] فرستاده شود.

عملیات‌های تاکتیکی ویژه

تعریف عملیات‌های ویژه: این‌ها عملیاتی هستند که از ابزارهای نظامی و امنیت پایه‌ای استفاده می‌کنند. عملیات‌های ویژه، بخشی از وظایف گروه‌هایی است که در زمینه اطلاعات و امنیت تخصص دارند.

ویژگی‌های اعضایی که در عملیات‌های ویژه تخصص دارند:

1. آمادگی جسمانی و رزمی فرد (پرش، بالا رفتن، دویدن و غیره).
2. آموزش خوب در استفاده از سلاح برای ترور، حمله، آدم‌ربایی و بمب‌گذاری (عملیات‌های ویژه).
3. داشتن هوشمندی، زیرکی و توانایی فریب دادن.
4. داشتن هوش، دقت و هوشیاری.

5. آرامش و شخصیت متعادل (که به او کمک می‌کند تا با آسیب‌های روانی ناشی از عملیات‌هایی مانند خونریزی و کشتار جمعی کنار بیاید). همچنین، [توانایی مقاومت] در برابر آسیب‌های روانی معکوس، مانند کشته شدن یک یا تمام اعضای گروه خود. [او باید بتواند] به کار خود ادامه دهد.
6. توانایی ویژه در حفظ اسرار و عدم افشای آن به کسی.
7. [داشتن درک خوب] امنیتی در طول بازجویی.
8. توانایی در تصمیم‌گیری سریع پس از تغییر برنامه توافق‌شده (اقدامات مناسب در شرایط اضطراری).
9. صبر، توانایی مقاومت و دینداری.
10. شجاعت و جسارت.
11. ناشناخته بودن برای دستگاه‌های امنیتی.

اهمیت عملیات‌های ویژه:

1. تقویت روحیه اسلامی و تضعیف روحیه دشمن.
2. آماده‌سازی و آموزش اعضای جدید برای وظایف آینده.
3. نوعی مجازات ضروری.
4. به چالش کشیدن محبوبیت رژیم در میان مردم.
5. حذف شخصیت‌هایی که مانع از پیشبرد [دعوت اسلامی] می‌شوند.
6. ایجاد نارضایتی در میان مردم در مورد مسائل عمومی‌شده.
7. رد کردن انطباق و تسلیم شدن در برابر شیوه‌های رژیم.
8. دادن مشروعیت به [گروه اسلامی].
9. گسترش ترس و وحشت در میان صفوف رژیم.
10. جذب اعضای جدید به سازمان.

معایب عملیات‌های ویژه:

1. محدود کردن [دعوت اسلامی] و واعظان.

2. آشکار شدن ساختار سازمان نظامی.
3. تخلیه مالی سازمان نظامی.
4. استفاده از [عملیات‌ها] به عنوان تبلیغات علیه [گروه اسلامی].
5. گسترش ترس و وحشت در میان مردم.
6. تدابیر احتیاطی رژیم در برابر هر عملیات دیگر.
7. عملیات‌های ویژه نمی‌توانند باعث سقوط رژیم حاکم شوند.
8. افزایش تعداد تلاش‌های ناموفق [عملیات] منجر به افزایش اعتبار رژیم می‌شود.
9. [عملیات‌ها] باعث می‌شوند که رژیم رهبران [گروه اسلامی] را ترور کند.
10. در صورت شکست مکرر، روحیه دشمن تقویت و روحیه اعضای سازمان تضعیف می‌شود.
11. در صورت شکست مکرر عملیات‌های ویژه، اعضای سازمان اعتماد خود را به خود و رهبرانشان از دست می‌دهند. عکس این موضوع نیز صادق است.

ویژگی‌های ضروری عملیات‌های ویژه

یک عملیات ویژه موفق نیازمند موارد زیر است:

1. یک طرح امنیتی برای عملیات (اعضا، سلاح‌ها، آپارتمان‌ها، اسناد و غیره). این مورد به طور مفصل در طرح امنیتی [درس] توضیح داده شده است. به آن مراجعه کنید.
2. یک طرح تاکتیکی عملیاتی. این مورد نیز به طور مفصل در این درس توضیح داده خواهد شد.

طرح تاکتیکی عملیات ویژه:

یک عملیات ویژه باید دارای مراحل باشد. این مراحل باید یکپارچه و جدایی‌ناپذیر باشند، در غیر این صورت، عملیات با شکست مواجه خواهد شد. این مراحل عبارتند از:

1. مرحله تحقیق (شناسایی).
2. مرحله برنامه‌ریزی.
3. مرحله اجرا.

مرحله تحقیق

در این مرحله، اطلاعات دقیق مربوط به هدف جمع‌آوری می‌شود. هدف ممکن است یک شخص، یک مکان یا ... باشد. به عنوان مثال، هنگام تلاش برای ترور یک هدف مهم - یک شخصیت، لازم است تمام اطلاعات مربوط به آن هدف را جمع‌آوری کرد، مانند:

الف. نام، سن، محل سکونت، وضعیت اجتماعی او
ب. شغل او
پ. زمان رفتن او به سر کار
ت. زمان بازگشت او از سر کار
ث. مسیرهایی که او طی می‌کند
ج. نحوه گذراندن اوقات فراغت او
چ. دوستانش و آدرس آن‌ها
ح. خودرویی که او رانندگی می‌کند
خ. شغل همسرش و اینکه آیا او به ملاقات او می‌رود یا خیر
د. فرزندانش و اینکه آیا او به مدرسه آن‌ها می‌رود یا خیر
ذ. آیا او یک دوست دختر دارد؟ آدرس او کجاست، و چه زمانی به ملاقات او می‌رود؟
ر. پزشکی که او را درمان می‌کند
ز. فروشگاه‌هایی که او از آن خرید می‌کند
ژ. مکان‌هایی که او تعطیلات و روزهای تعطیلی خود را در آنجا می‌گذراند
س. ورودی‌ها، خروجی‌های خانه او و خیابان‌های اطراف
ش. روش‌های نفوذ به داخل خانه‌اش
ص. آیا او مسلح است؟ چه تعداد محافظ دارد؟

با این حال، اگر هدف یک مکان مهم مانند پایگاه نظامی یا ساختمان وزارتخانه باشد، لازم است موارد زیر را بدانیم:

از بیرون:
الف. عرض خیابان‌ها چقدر است و در چه جهتی به سمت آن مکان امتداد دارند؟
ب. وسایل حمل و نقل به سمت آن مکان
پ. مساحت، طرح کلی و موقعیت مکانی آن

ت. چراغ‌های راهنمایی و مناطق ویژه عابرین پیاده

ث. مراکز پرسنل امنیتی و آژانس‌های دولتی نزدیک

ج. سفارتخانه‌ها و کنسولگری‌های نزدیک

چ. ویژگی‌های اقتصادی منطقه ای که آن مکان در آن قرار دارد

ح. زمان ترافیک سنگین

خ. میزان و محل روشنایی

د. ویژگی‌های منطقه اطراف آن (مسکونی، هموار، صنعتی، روستایی، درختان زیاد، ...)

از داخل:

الف. تعداد افرادی که در داخل هستند

ب. تعداد و محل پست‌های نگهبانی

پ. تعداد و نام رهبران

ت. تعداد طبقات و اتاق‌ها

ث. خطوط تلفن و محل مرکز تلفن

ج. زمان ورود و خروج افراد

چ. پارکینگ داخلی

ح. جعبه برق

مرحله برنامه‌ریزی

پس از دریافت اطلاعات مربوط به هدف، طرح عملیاتی ایجاد می‌شود. فرمانده‌ای که مسئول تهیه طرح تاکتیکی عملیات است، باید موارد زیر را در نظر بگیرد:

1. نوع سلاح‌های مورد نیاز
2. تعداد اعضای مورد نیاز و آموزش آن‌ها
3. یک برنامه جایگزین برای برنامه اصلی
4. نوع عملیات از دیدگاه تاکتیکی. آیا این یک عملیات حذف بی‌صدا یا پر سر و صدا است؟
5. زمان تعیین‌شده برای اجرای عملیات

6. هدف عملیات. آیا یک فرد یا چندین نفر هستند؟
7. محل ملاقات تیم قبل از اجرای عملیات
8. محل ملاقات تیم پس از اجرای عملیات
9. تأمین امنیت خروج تیم پس از انجام عملیات و مسیرهای خروج
10. مشکلاتی که ممکن است تیم در آینده با آن مواجه شود. سپس، فرمانده عملیات طرح خود را با سایر فرماندهان گروه به اشتراک می‌گذارد. هنگامی که این طرح مورد بحث قرار گرفته و اصلاح می‌شود، یک طرح نهایی تعیین می‌شود. سپس فرماندهان گروه سربازان خود را در مورد ماموریت‌های فردی‌شان آموزش می‌دهند، و اعضا دستورات خود را تکرار می‌کنند تا اطمینان حاصل شود که آن‌ها را به خوبی فهمیده‌اند.

مرحله اجرا

به منظور کشف هرگونه عنصر غیرمنتظره‌ای که برای عملیات مضر باشد، لازم است قبل از اجرای عملیات، آن را در مکانی مشابه مکان واقعی عملیات تمرین کرد. این تمرین ممکن است کمی قبل از اجرا انجام شود. سپس عملیات در مکان و زمان مشخص شده اجرا می‌شود. پس از اجرای عملیات، یک ارزیابی کامل انجام می‌شود. در پایان، یک گزارش کامل به فرماندهان سازمان ارائه می‌شود.

توصیه‌های مهم برای فرماندهان عملیات ویژه:

قبل از عملیات:

1. عملیات باید متناسب با توانایی‌ها و ظرفیت‌های فیزیکی و روانی شرکت‌کنندگان باشد
2. شرکت‌کنندگان باید از میان داوطلبان انتخاب شوند، نه افراد اجباری.
3. نقش‌ها باید بر اساس توانایی‌های فیزیکی و اخلاقی اعضا توزیع شوند.
4. تجهیزات مورد نیاز برای اجرا باید به موقع به محل عملیات منتقل شده و در یک مکان مناسب قرار داده شود.
5. اعضا باید به خوبی استتار شده و در مکانی نزدیک به محل عملیات مستقر شوند.
6. کمی قبل از عملیات، شناسایی مجدداً انجام شود تا اطمینان حاصل شود که هیچ اتفاق جدیدی رخ نداده است.

7. اعضای عملیات نباید تا کمی قبل از اجرای آن، درباره جزئیات کامل عملیات مطلع شوند تا از انتشار اخبار مربوط به آن جلوگیری شود.
8. سلاح‌ها باید قبل از استفاده در عملیات آزمایش شوند.
9. مکان و زمان نباید برای انجام عملیات نامناسب باشد.
10. هنگام استفاده از اسلحه کمری یا تفنگ، یک گلوله باید قبلاً در محفظه شلیک قرار داده شود.

بعد از عملیات:

1. عملیات باید به طور کامل از نظر مزایا و معایب ارزیابی شود. همچنین، هر یک از اعضای عملیات باید بر اساس نقشی که به او محول شده است، مورد ارزیابی قرار گیرد.
2. به هر یک از اعضایی که در انجام نقش خود موفق بوده‌اند، پاداش داده شود، و هر یک از اعضایی که در انجام نقش خود ضعیف یا سست عمل کرده‌اند، اخراج شوند.
3. پنهان کردن یا اعزام افرادی که عملیات را انجام داده‌اند به خارج از کشور.
4. پنهان کردن سلاح‌های مورد استفاده در عملیات در مکانی که یافتن آن برای دستگاه امنیتی دشوار باشد.
5. سوزاندن هر گونه اسناد، نقشه‌ها یا نمودارهایی که مربوط به عملیات است و حذف تمام آثار سوزاندن آنها.
6. دفاع از اعضایی که در عملیات شرکت داشته‌اند در صورتی که دستگیر شوند و مراقبت از خانواده‌هایشان.
7. نباید نام گروهی که عملیات را انجام داده است، فاش شود.
8. هیچ نشانه‌ای که ممکن است به اجرای عملیات منجر شود، در محل آن باقی نماند.

جاسوسی

اصل جاسوسی مسلمانان از دشمنانشان.

جاسوسی از دشمن مجاز است و حتی ممکن است در صورت وقوع جنگ بین مسلمانان و دیگران، یک وظیفه باشد. پیروزی در نبرد به دانستن اسرار، تحرکات و برنامه‌های دشمن بستگی دارد. پیامبر - خداوند بر او رحمت کند - از این روش استفاده می‌کرد. او جاسوس‌ها و خبرچین‌هایی را اعزام می‌کرد. شاید خود او - خداوند بر او رحمت کند - نیز شخصاً در حمله بزرگ بدر شرکت کرد. خلفای راشدین [جانشینان محمد] نیز دستور به انجام آن [جاسوسی] دادند.

از آنجایی که اسلام بر همه شرایط انسانی و ادیان زمینی برتری دارد، جاسوسی برای خود مجاز است اما نه برای دیگران. خداوند متعال می‌فرماید: «هم‌نشینان آتش و هم‌نشینان بهشت یکسان نیستند»، و پیامبر می‌گوید: «اسلام برتر است و هیچ چیز بالاتر از آن وجود ندارد». بنابراین، اسلام می‌جنگد تا کلام الله متعال برتری یابد. دیگران برای منافع دنیوی و اهداف پست و حقیر می‌جنگند.

یک سوال مهم: چگونه یک مسلمان می‌تواند در میان دشمنان زندگی کند در حالی که ویژگی‌های اسلامی خود را حفظ می‌کند؟ چگونه او می‌تواند وظایف خود را نسبت به خداوند انجام دهد و نخواهد که مسلمان به نظر برسد؟ در مورد مسئله پوشش و ظاهر (ظاهر دین واقعی)، ابن تیمیه - خداوند رحمتش کند - گفت: «اگر یک مسلمان در یک منطقه جنگی یا غیرالهی قرار دارد، ملزم نیست ظاهری متفاوت از [افراد اطراف خود] داشته باشد. ممکن است [مسلمان] ترجیح دهد یا حتی ملزم شود که مانند آنها به نظر برسد، به شرطی که این عمل فواید مذهبی تبلیغ در بین آنها، یادگیری اسرار آنها و اطلاع‌رسانی به مسلمانان، جلوگیری از آسیب رساندن به آنها یا اهداف سودمند دیگر را داشته باشد.
شبیه شدن به مشرکان در یک ظاهرِ مذهبی، نوعی «ضرورت، انجام کارهای ممنوعه را مجاز می‌کند» است، حتی اگر این [کارهای ممنوعه] اساساً غیرمجاز باشند. اما در مورد وظایف آشکار مانند روزه داری و نماز، او می‌تواند با هر توجیهی از خوردن غذا با آنها [مشرکان] خودداری کند. اما در مورد نماز، کتاب (المنهاج الحراکی للسیره النبویه) به بخاری نقل می‌کند که «او [مسلمان] می‌تواند نماز ظهر و عصر و همچنین نماز غروب و عشاء را با هم ترکیب کند». این بر اساس این واقعیت است که پیامبر - خداوند بر او رحمت کند - در مدینه بدون ترس یا تردید، نمازها را با هم ترکیب می‌کرد. اگرچه دانشمندان در مورد تفسیر آن سنت اختلاف نظر دارند، اما ممکن است - هرچند خدا بهتر می‌داند - که جاسوس مسلمان نمازها را با هم ترکیب کند. با این حال، ذکر می‌شود که انجام کارهای غیرقانونی مانند نوشیدن شراب یا زنا ممنوع است و هیچ چیزی این کار را مجاز نمی‌کند

اهمیت اطلاعات

1. با توجه به آخرین اطلاعات، توانایی‌ها و برنامه‌های دشمن، فرماندهی سازمان می‌تواند برنامه‌های خوب و امن را طراحی کند.

2. اطلاعات مربوط به نیت دشمن، هشدارهای اولیه را برای فرماندهی فراهم می‌کند که این امر به آماده‌سازی مناسب و خنثی کردن فرصت‌های دشمن کمک می‌کند.
3. اطلاعات در مورد نقاط قوت و ضعف دشمن، به فرماندهی سازمان کمک می‌کند.
4. اطلاعات در مورد تحرکات دشمن و اعضای آن، به فرماندهی سازمان کمک می‌کند.

الزامات اطلاعات شامل: به‌روز بودن، قابل اعتماد بودن، در دسترس بودن، امنیت و تأیید است.
محمود شیت خطّاب گفت: «ملتی که می‌خواهد بر دشمن خود پیروز شود، باید دشمن خود را به خوبی بشناسد. همچنین باید محل نبرد را به طور کامل بشناسد. کسانی که با دشمنی مبارزه می‌کنند که او را نمی‌شناسند، پیروز نمی‌شوند، زیرا یک برنامه نظامی موفق باید بر اساس اطلاعات واضح و قابل اعتماد ساخته شود. فرمانده‌ای که با دشمنی مبارزه می‌کند و نقاط قوت (تعداد و تجهیزات) او را نمی‌داند، کور است و محکوم به شکست و سقوط است».

منابع اطلاعات

هر سازمانی که می‌خواهد پرچم اسلام را بلند و سربلند نگه دارد، باید تا حد امکان در مورد دشمن اطلاعات جمع‌آوری کند.

1. **منابع عمومی**: با استفاده از این منابع عمومی به طور آشکار و بدون توسل به روش‌های غیرقانونی، می‌توان حداقل 80 درصد اطلاعات مربوط به دشمن را جمع‌آوری کرد. این درصد بسته به سیاست دولت در مورد آزادی مطبوعات و انتشار مطالب، متفاوت است. می‌توان اطلاعات را از طریق روزنامه‌ها، مجلات، کتاب‌ها، نشریات دوره‌ای، انتشارات رسمی و پخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی دشمن جمع‌آوری کرد. همچنین باید به نظرات، دیدگاه‌ها و شوخی‌های مردم عادی نیز توجه شود.

رومن، رئیس جمهور سابق آمریکا، گفت: «ما پیشرفت بزرگ خود را مدیون مطبوعات خود هستیم، زیرا این [مطبوعات] به دشمنان آمریکا این امکان را می‌دهد که در مورد برنامه‌ها و حتی مراکز ما، اطلاعاتی را کسب کنند که ما آن را رسماً منتشر نکرده‌ایم». آلن دولس، رئیس سازمان اطلاعات مرکزی (CIA) آمریکا، در سال 1954 گفت: «من آماده‌ام هر مبلغی را برای به دست آوردن اطلاعات درباره اتحاد جماهیر شوروی پرداخت کنم، حتی اگر این اطلاعات به همان اندازه‌ای باشد که اتحاد جماهیر شوروی با خواندن روزنامه‌های آمریکایی به آن دست می‌یابد». فردی که در جمع‌آوری اطلاعات عمومی فعالیت می‌کند، باید یک فرد عادی (فارغ‌التحصیل دانشگاه) باشد که منابع اصلی اطلاعات منتشر شده توسط دشمن (روزنامه‌ها، مجلات، رادیو، تلویزیون و غیره) را بررسی می‌کند. او باید به دنبال اطلاعاتی بگردد که مستقیماً با موضوع مورد نظر مرتبط است. فردی که با این روش عمومی اطلاعات جمع‌آوری

می‌کند، هیچ خطری را متحمل نمی‌شود. هر برادری می‌تواند از منابع ذکر شده اطلاعات جمع‌آوری کند. ما نمی‌توانیم او را به عنوان «جاسوس مسلمان» معرفی کنیم، زیرا او برای به دست آوردن اطلاعات غیرمنتشر و پنهانی تلاشی نمی‌کند.

روزنامه‌ها، مجلات، نشریات رسمی و حزبی: برای جمع‌آوری اطلاعات دشمن، سازمان نظامی می‌تواند از روش‌هایی مانند مجلات، نشریات، دوره‌های زمانی و مطالب چاپی رسمی استفاده کند. از طریق این روش‌ها، می‌توان در مورد رویدادهای مهم دولتی و اخبار، جلسات و سفرهای رؤسا، وزیران و فرماندهان اطلاعات کسب کرد.

اطلاعات می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

الف. نام‌ها و عکس‌های شخصیت‌های مهم دولتی، فرماندهان پلیس و رهبران امنیتی.

ب. جلسات منتشر شده. از طریق این جلسات، می‌توان در مورد تصمیمات مهم و موضوعاتی که در حال بحث هستند، اطلاعات کسب کرد.

پ. برنامه‌های جلسات آینده.

ت. وانایی‌های فعلی و آتی دشمن از طریق عکس‌های کنونی پروژه‌ها و مکان‌های استراتژیک یا از طریق جلسات با مقامات ارشد.

ث. اخبار مفید درباره دیپلماسی دشمن و برنامه‌های فعلی و آتی آن.

ج. اخبار مربوط به گردشگری و زمان ورود گروه‌های توریستی خارجی.

چ. آگهی‌ها در مورد آپارتمان‌های اجاره‌ای، موقعیت‌های شغلی خالی یا هر چیز دیگری که مفید باشد.

ح. آگهی‌ها درباره فروشگاه‌های خودروهای نو و دست دوم. این آگهی‌ها ممکن است در ترور، آدم‌ربایی و سرنگونی دولت استفاده شوند.

خ. شناخت موضع دشمن در مورد مسائل جاری اسلامی (حجاب، ریش، تعهد، جهاد و ...).

2. **رادیو و تلویزیون**: سازمان نظامی می‌تواند از این منابع مهم عمومی برای جمع‌آوری اطلاعات در طول شبانه‌روز استفاده کند. اهمیت این روش‌ها در زیر توضیح داده شده است.

الف. اخبار تصویری و شنیداری به سازمان کمک می‌کند تا برنامه‌های فعلی و آتی خود را تعیین کند.

ب. مصاحبه‌ها ممکن است به شناسایی سیاست دولت و دستورالعمل‌های کلی آن کمک کنند.

پ. تشخیص افرادی که پست‌های مهمی را اشغال می‌کنند.

ت. آگاهی از دیپلماسی اطلاعاتی رایج و موضع آن در مورد مسائل معاصر.

ث. اطلاع از فضای داخلی مکان‌ها و مؤسسات مهم دولتی در طول مراسم افتتاحیه یا از طریق تبلیغات. علاوه بر موارد فوق، [باید به] روزنامه‌ها، مجلات و نظرات و لطیفه‌های مردم توجه شود.

جاسوسی از طریق روش‌های پنهانی

از طریق این روش‌های پنهانی و خطرناک، می‌توان 20 درصد از اطلاعاتی را که محرمانه محسوب می‌شوند، به دست آورد. مهم‌ترین منابع این اطلاعات عبارتند از:

1. افرادی که یا به صورت داوطلبانه یا به دلایل دیگر استخدام می‌شوند.
2. ضبط و نظارت.
3. عکاسی
4. بازجویی
5. اسناد: از طریق سرقت یا استخدام پرسنل.
6. استفاده از مواد مخدر.
7. مراقبت، جاسوسی و مشاهده.

اطلاعات مورد نیاز که باید از طریق روش‌های پنهانی جمع‌آوری شود، فقط از دو نوع است: اول: اطلاعات مربوط به کارکنان دولت، افسران، شخصیت‌های مهم و تمام موضوعات مرتبط با آنها (محل سکونت، محل کار، زمان رفت و آمد، همسران و فرزندان، مکان‌هایی که بازدید می‌کنند). دوم: اطلاعات مربوط به ساختمان‌های استراتژیک، مؤسسات مهم و پایگاه‌های نظامی. نمونه‌ها شامل وزارتخانه‌های مهم مانند وزارت دفاع و امنیت داخلی، فرودگاه‌ها، بنادر دریایی، نقاط مرزی زمینی، سفارتخانه‌ها و ایستگاه‌های رادیو و تلویزیون هستند.

اقدامات امنیتی عمومی که باید توسط فرد جمع‌آوری‌کننده اطلاعات انجام شود

در طول فرآیند جمع‌آوری اطلاعات، چه در مورد شخصیت‌ها یا مؤسسات حاکمتی باشد، فردی که این کار را انجام می‌دهد، باید اقدامات امنیتی زیر را انجام دهد:

1. انجام تمرین‌هایی برای شناسایی مراقبت در حین اجرای ماموریت. این تمرین‌ها به خوبی تعریف نشده‌اند، اما به زمان، مکان و توانایی خلاقیت بستگی دارند. این تمرین‌ها شامل موارد زیر است:
   الف. قدم زدن در یک خیابان بن‌بست و مشاهده اینکه چه کسی پشت سر شما می‌رود. مراقب تله‌ها باشید.
   ب. به‌طور اتفاقی چیزی را از جیب خود بیرون انداختن و مشاهده اینکه چه کسی آن را برمی‌دارد.

پ. سریع راه رفتن و سپس ناگهان در یک تقاطع ایستادن و مشاهده اینکه چه کسی تحت تأثیر قرار می‌گیرد.

ت. جلوی ویترین مغازه‌ها ایستادن و مشاهده اینکه چه کسی شما را تماشا می‌کند.

ث. سوار شدن به اتوبوس و سپس پس از حرکت آن، پیاده شدن و مشاهده اینکه چه کسی تحت تأثیر قرار می‌گیرد.

ج. توافق با یکی از افراد خود برای یافتن هر کسی که شما را تماشا می‌کند.

2. هنگام دریافت اطلاعات جمع‌آوری‌شده، اجازه دهید افراد اطلاعات‌دهنده تا حد امکان از محل سکونت خود و شما فاصله بگیرند. اجازه دهید هر یک از آنها با استفاده از جاده‌های فرعی، ترجیحاً در شب، به آنجا برسند.

3. تا جایی که می‌توانید اطلاعات را جمع‌آوری کنید، بدون اینکه بر روی بخش خاصی تأکید کنید. عجله نکنید و نشانه‌های اضطرار را بروز ندهید، زیرا هیجان شما ممکن است هویت شما و اهمیت اطلاعات دریافتی را آشکار کند.

4. از هر چیزی که به سرعت هویت شما را فاش کند، اجتناب کنید. سعی نکنید بیش از حد خلاق یا نوآور باشید. به یاد داشته باشید که تالیران به نمایندگان سیاسی خود چه گفت: «اضطراب نداشته باشید.»

5. به آرامی حرکت کنید و مسافت زیادی را طی کنید. کسی که در جمع‌آوری اطلاعات موفق است، کسی است که شناخته‌شده یا برجسته نیست.

6. رویدادها را همان‌طور که به نظر می‌رسند، نپذیرید. یک دوستی سریع یا یک اختلاف ظاهری را نادیده نگیرید. اهمیت رویدادها را ارزیابی کنید و آنها را بر اساس ظاهرشان قضاوت نکنید.

7. به‌طور مبهم صحبت نکنید یا مرموز رفتار نکنید مگر اینکه بخواهید کسی را «وادار به صحبت» کنید تا در مورد آنچه می‌داند صحبت کند.

8. مدارک شناسایی شخصی همراه داشته باشید و تمام محتویات آن را بدانید.

9. قبل از جمع‌آوری اطلاعات، اطمینان حاصل کنید که تمام ملزومات مربوط به ماموریت، به ویژه پول، آماده است.

10. منطقه ای را که جمع آوری اطلاعات در آن انجام می شود، با دقت مطالعه کنید: خیابان های باز و بسته، آداب و رسوم ساکنان، نحوه لباس پوشیدن و لهجه آنها.

11. مجاز نیست هیچ سلاحی در طول فرآیند جمع‌آوری اطلاعات حمل کنید.

12. قبل از جمع آوری اطلاعات، یک پوشش (کاور) پیدا کنید.

علاوه بر این، تمام اقدامات امنیتی مربوط به اعضای [سازمان] نظامی را که در دروس قبلی مورد بحث قرار گرفته است، بررسی کنید.

روش‌های جمع‌آوری اطلاعات با استفاده از روش‌های پنهانی

سازمان نظامی می‌تواند اطلاعات محرمانه را به روش‌های زیر به دست آورد: الف. نظارت، اطلاعات و مشاهده؛ ب. سرقت؛ پ. بازجویی؛ ت. تحریک؛ ث. مواد مخدر؛ ج. استخدام.

1. **نظارت، اطلاعات و مشاهده**: اهداف غیرنظامی و نظامی (شخصیت‌ها). این نظارت می‌تواند پیاده یا با ماشین انجام شود.

نظارت پیاده:

الف. برادران مسئول عملیات نظارتی پیاده، اطلاعات موجود در مورد هدف را مطالعه می‌کنند (قد، وزن، نحوه راه رفتن، بررسی یک عکس اخیر).

ب. اطلاع از عادات هدف، مکان‌هایی که بازدید می‌کند و ارتباطاتش.

پ. مطالعه دقیق منطقه‌ای که نظارت در آن انجام می‌شود: نام خیابان‌ها و کوچه‌های بن‌بست، عادات و نحوه لباس پوشیدن ساکنان.

ت. قبل از شروع ماموریت نظارتی، اطمینان حاصل کنید که تمام نیازهای مربوط به ماموریت، به ویژه پول، برآورده شده است.

ث. توافق در مورد چگونگی برقراری ارتباط با رهبران در صورت برملا شدن طرح نظارتی (تلفن، یک فرد که برای این منظور استفاده می‌شود). شماره تلفن نباید نوشته شود، بلکه باید حفظ شود.

ج. توافق در مورد سیگنال‌های خاص برای تبادل دستورات و راهنمایی‌ها بین اعضای تیم نظارتی.

چ. اطلاع از اقداماتی که باید انجام شود در صورتی که هدف گم شد، مانند تماس با فرماندهان یا هر چیز دیگری که توافق شده است.

ح. مجاز نیست هیچ سلاحی در طول فرآیند جمع‌آوری اطلاعات حمل کنید.

خ. ترجیحاً یک دوربین همراه داشته باشید تا در صورت نیاز به برقراری ارتباط شخصی هدف با دیگران، بتوانید از آن استفاده کنید.

نظارت با خودرو

انجام نظارت با خودرو مستلزم رعایت اقدامات خاصی است:

الف. بررسی میزان سوخت، آب و چراغ‌های خودرو.

ب. خودرو باید از نوع معمولی باشد تا توجه مردم را جلب نکند.
پ. خودرو باید در وضعیت خوبی قرار داشته باشد و راننده باید باتجربه باشد.
ت. شماره پلاک خودرو نباید حاوی اعداد واقعی باشد. مهم است که از یک پلاک جعلی و اعداد کوچک استفاده شود تا کسی نتواند آن را شناسایی و به خاطر بسپارد.
ث. چراغ داخلی خودرو باید غیرفعال شود تا هویت اعضای تیم نظارتی که در داخل نشسته‌اند، مخفی بماند.
ج. تعداد و ظاهر اعضای تیم نظارتی خودرو باید با تعداد و ظاهر افراد موجود در خودروی هدف مطابقت داشته باشد.

انجام نظارت با خودرو:
الف. خودرویی که برای نظارت استفاده می‌شود، باید در طول عملیات نظارتی، فاصله خود را با خودروی هدف حفظ کند، به خصوص در مناطق شلوغ و خیابان‌های فرعی. فاصله بین دو خودرو بسته به شرایط متفاوت است.
ب. اگر هدف از خودروی خود خارج شده و شروع به پیاده‌روی می‌کند، یکی از اعضای تیم نظارتی باید از خودرو خارج شده و او را زیر نظر بگیرد.
پ. تمام اقدامات ذکر شده برای نظارت پیاده را رعایت کنید.

تمرین‌هایی برای تشخیص نظارت با خودرو:
الف. خودروی نظارتی ابتدا سرعت خود را افزایش می‌دهد و سپس به طور ناگهانی متوقف می‌شود، در حالی که مشاهده می‌کند کدام خودروی دیگر تحت تأثیر قرار می‌گیرد (این کار در جایی انجام می‌شود که ترافیک زیادی وجود نداشته باشد).
ب. خودروی نظارتی وارد یک خیابان بن‌بست می‌شود.
پ. خودروی نظارتی در جهت مخالف ترافیک حرکت می‌کند.
ت. خودروی نظارتی متوقف شده و به عقب می‌رود.
ث. [خودروی نظارتی] وارد یک پارکینگ می‌شود و بلافاصله از آن خارج می‌شود.
ج. [خودروی نظارتی] وارد یک خیابان فرعی می‌شود و متوقف می‌شود.

اطلاعات مربوط به مکان‌های دشمن
فرماندهی سازمان برای تدوین برنامه‌های ایمن، اتخاذ تصمیمات قاطع و جلوگیری از غافلگیری‌ها، به

اطلاعات دقیق در مورد تأسیسات حیاتی دشمن، چه نظامی و چه غیرنظامی، نیاز دارد. بنابراین، فردی که اطلاعات مربوط به یک مکان مورد نظر را جمع‌آوری می‌کند، باید علاوه بر ترسیم نمودار، آن را توصیف کرده و تمام جزئیات آن را شرح دهد.

ترسیم: برادر باید نموداری از منطقه، خیابان و مکانی که هدف جمع‌آوری اطلاعات است، رسم کند. او باید شکل و ویژگی‌های آن را شرح دهد. این نمودار باید واقعی باشد تا فردی که قبلاً این مکان را ندیده است، بتواند آن را تجسم کند. ترجیحاً باید جهت حرکت ترافیک، ایستگاه‌های پلیس و مراکز امنیتی نیز روی نمودار مشخص شوند.

توصیف: جمع‌آوری هرچه بیشتر اطلاعات در مورد مکان ضروری است. به عنوان مثال:

الف. جهت حرکت ترافیک و عرض خیابان‌ها

ب. مسیرهای حمل‌ونقل منتهی به آن مکان

پ. منطقه، ظاهر و محیط اطراف محل

ت. چراغ‌های راهنمایی و مناطق ویژه عابران پیاده

ث. مراکز پرسنل امنیتی و سازمان‌های دولتی

ج. سفارتخانه‌ها و کنسولگری‌ها

چ. ویژگی‌های اقتصادی منطقه و زمان‌های اوج ترافیک

ح. پارک‌های عمومی

خ. میزان و محل روشنایی‌ها

ترجیحاً ابتدا باید تصویری کلی از منطقه و سپس خیابان محل مورد نظر گرفته شود. در صورت امکان، عکس‌های پانوراما نیز باید گرفته شوند. به این ترتیب که مجموعه‌ای از تصاویر به طور پیوسته جمع‌آوری شوند تا تمام عکس‌ها از یک مکان گرفته شده و انتهای یک عکس، آغاز عکس بعدی باشد. عکاس باید تجربه کافی داشته و در پردازش و ظهور فیلم مهارت داشته باشد. استفاده از خدمات خارجی برای پردازش فیلم خطرناک است. هنگام مشاهده یک تأسیسات یا پادگان نظامی، توصیه می‌شود از گرفتن عکس در مکان‌هایی که ممنوعیت وجود دارد، خودداری شود. برادر/عکاس باید از یک دوربین مدرن استفاده کند که بتواند در شب یا از راه دور عکس بگیرد و فقط لنز دوربین قابل مشاهده باشد. هنگام جمع‌آوری اطلاعات در مورد یک پادگان نظامی، برادر باید نموداری از منطقه کلی پادگان، خود پادگان و در صورت امکان فضای داخلی آن رسم کند.

توصیف پایگاه یا پادگان باید شامل موارد زیر باشد:

الف. موقعیت مکانی
ب. شکل ظاهری
پ. مسیرهای دسترسی به آن
ت. مساحت
ث. سلاح‌های مورد استفاده
ج. یگانی که از پادگان استفاده می‌کند
چ. استحکامات و تونل‌ها
ح. پست‌های نگهبانی
خ. میزان و دوره‌های روشنایی
د. تعداد سربازان و افسران. رتبه‌های افسران
ذ. محل انبار مهمات
ر. وسایل نقلیه و خودروها
ز. قوانین مربوط به مرخصی
ژ. نام، رتبه، زمان ورود و خروج فرمانده
س. میزان و سرعت بسیج
ش. گردان‌ها و نام شرکت‌ها
ص. زمان خواب و بیداری
ض. خطوط تلفن و وسایل ارتباطی

برادر جمع‌کننده اطلاعات می‌تواند با یکی از سربازان یا افسران آن پایگاه دوستی برقرار کند. می‌توان به تدریج و به راحتی، در حین دادن سرویس (ماشین) به آن‌ها از پادگان تا ایستگاه اتوبوس یا قطار و غیره، اطلاعات را جمع‌آوری کرد.

2. **جمع‌آوری اطلاعات از طریق بازجویی**: پرسنل امنیتی در کشورهای ما برادران را دستگیر کرده و با استفاده از بازجویی و شکنجه، اطلاعات مورد نیاز را به دست می‌آورند.
سازمان نظامی نیز باید همین کار را انجام دهد. از یک سو، سازمان می‌تواند اطلاعات مهمی در مورد تأسیسات و پرسنل دشمن به دست آورد. از سوی دیگر، این روش نوعی مجازات است.
در این روش، با ربودن یکی از افراد دشمن، بازجویی و شکنجه او، اطلاعات جمع‌آوری می‌شود.
این منبع اطلاعات دائمی نیست. همچنین، باید مراقب بود که فریب اطلاعات نادرست ارائه شده توسط افراد دشمن را نخوریم. بنابراین، برادری که مسئول بازجویی از فرد اسیر است، باید دارای

ویژگی‌های زیر باشد:

الف. باید دانش و تخصص کافی در مورد رفتار و اخلاقیات مردم داشته باشد.

ب. باید شخصیت قوی داشته باشد.

پ. باید حس ششم (intuition) مبتنی بر تمرین و تجربه داشته باشد.

ت. باید بسیار صبور باشد.

ث. باید بتواند نقش بازی کند، تظاهر کند و خود را پنهان کند.

ج. باید باهوش، تیزبین، تحلیلی و استنتاج‌گر (deductive) باشد.

چ. باید بتواند یک برنامه جاسوسی تدوین کند.

دستورالعمل‌های مربوط به شکنجه و کشتن گروگان‌ها

علمای دینی اجازه شلاق زدن را داده‌اند. آن‌ها از یک روایت که در دست‌نویس امام مصلم توضیح داده شده، استفاده می‌کنند؛ در این روایت آمده است که ثابت بن انس نقل می‌کند: پیامبر خدا - درود و رحمت بر او باد - وقتی از ورود ابوسفیان مطلع شد، مشورت کرد. ابوبکر و عمر صحبت کردند، اما [پیامبر] به حرف آن‌ها گوش نداد. سعد بن عباده گفت: «ای پیامبر خدا، آیا می‌خواهید ما (به شما) خدمت کنیم؟ اگر دستور دهید شتر را رام کنیم، این کار را انجام می‌دهیم؛ یا اگر دستور دهید آن‌ها را کتک بزنیم و تا دریاچه‌های الغماد (سفر 5 روزه فراتر از مکه) تعقیب کنیم، این کار را نیز انجام خواهیم داد.» سپس پیامبر - درود و رحمت بر او باد - مردم را فراخواند، و آن‌ها به سمت بدر حرکت کردند. در آنجا با شترهای قریش که آب حمل می‌کردند، مواجه شدند. یکی از کسانی که شترها را گرفت، یک جوان سیاه‌پوست [برده] متعلق به خاندان آل حجاج بود. آن‌ها او را [به عنوان گروگان] بردند. یاران پیامبر - درود و رحمت بر او باد - شروع به پرسیدن درباره ابوسفیان و همراهانش کردند. او ابتدا گفت: «من چیزی از ابوسفیان نمی‌دانم، اما درباره ابوجهل، عتبا، شیبا و عمایه بن خلف می‌دانم.» اما وقتی آن‌ها او را کتک زدند، گفت: «بله، به شما خواهم گفت. این خبر مربوط به ابوسفیان است...» در همین حال، پیامبر - درود و رحمت بر او باد - که در حال نماز بود، شروع به حرکت کرد و گفت: «اگر (گروگان) حقیقت را گفت، او را بزنید و اگر دروغ گفت، رها کنید.» سپس گفت: «این [شکنجه] مرگ او است [یعنی گروگان].» او این سخنان را در حضور یارانش و در حالی که دست خود را روی زمین می‌کشید، بیان کرد. در این روایت، ما اجازه بازجویی از گروگان برای به دست آوردن اطلاعات را می‌بینیم. مجاز است فرد غیرمسلمانی که هیچ پیمانی ندارد، تا زمانی که خبرها، اطلاعات و اسرار قوم خود را فاش نکند، مورد شکنجه قرار گیرد. علمای دینی همچنین اجازه کشتن گروگانی را داده‌اند اگر او اصرار بر عدم ارائه اطلاعات به مسلمانان داشته باشد. آن‌ها اجازه کشتن او را دادند تا او نتواند به قوم

خود در مورد آنچه درباره وضعیت، تعداد و اسرار مسلمانان آموخته است، اطلاع دهد. در غزوه حنین، پس از اینکه یکی از جاسوس‌ها متوجه مهربانی و ضعف مسلمانان شد و فرار کرد، پیامبر - درود و رحمت بر او باد - اجازه [ریختن] خون او را داد و گفت: «او را پیدا کنید و بکشید.» سلما بن عکوا به دنبال او رفت، او را گرفت و کشت. علما همچنین اجازه تبادل گروگان‌ها با پول، خدمات و تخصص، و همچنین اسرار ارتش دشمن، برنامه‌ها و تعدادشان را داده‌اند. پس از حمله بدر، پیامبر - درود و رحمت بر او باد - لطف و احسان به برخی از گروگان‌ها، مانند شاعر ابوعزه، کرد و بیشتر آن‌ها را در ازای پول تبادل کرد. بقیه برای ارائه خدمات و تخصص به مسلمانان آزاد شدند.

3. **جمع‌آوری اطلاعات از طریق استخدام**: استخدام عوامل، خطرناک‌ترین وظیفه‌ای است که یک عضو می‌تواند انجام دهد. به دلیل این وظیفه خطرناک، ممکن است آن عضو کشته یا زندانی شود. بنابراین، وظیفه استخدام باید توسط انواع خاصی از اعضا انجام شود.
افرادی که می‌توانند برای استخدام انتخاب شوند عبارتند از:
الف. قاچاقچیان
ب. کسانی که به دنبال پناهندگی سیاسی هستند
پ. ماجراجویان
ت. کارگران در کافه‌ها، رستوران‌ها و هتل‌ها
ث. افراد نیازمند
ج. کارکنان در مرزها، فرودگاه‌ها و بنادر دریایی

تعدادی از انگیزه‌ها وجود دارد که ممکن است یک فرد غیرمتعهد را به شرکت در فعالیت‌های اطلاعاتی ترغیب کند.
این انگیزه‌ها عبارتند از:
الف. اجبار
ب. طمع و علاقه به پول
پ. نمایش شجاعت و علاقه به ماجراجویی
ت. علاقه به تفریح و انحراف
ث. گرایش ذهنی و سیاسی
ج. ترس از آسیب دیدن
سازمان ممکن است از انگیزه‌های ب، پ، ث و ج در استخدام استفاده کند.

مراحل استخدام

فرض کنید یک سازمان اسلامی با امکانات محدود، می‌خواهد اطلاعاتی در مورد یک هدف مهم (شخصیت مهم، ساختمان، اردوگاه، آژانس، وزارتخانه) به دست آورد. این سازمان باید اقدامات زیر را انجام دهد:

1. یافتن عامل: در این مرحله، سازمان فرد مناسب برای تأمین اطلاعات را انتخاب می‌کند. سازمان درباره آن فرد اطلاعات جمع‌آوری می‌کند: وضعیت مالی او، وضعیت خانوادگی او، موضع او نسبت به دولت و نقاط ضعف و قوت او.

2. ارزیابی عامل: در این مرحله، عامل تحت نظارت مداوم قرار می‌گیرد تا زمان رفت و آمد او به محل کار، مکان‌هایی که بازدید می‌کند، افرادی که ملاقات می‌کند و تعاملات اجتماعی او با افرادی که در کافه‌ها، کلوب‌ها و غیره ملاقات می‌کند، مشخص شود.

3. برقراری ارتباط با عامل: پس از جمع‌آوری اطلاعات درباره او، رابطه‌ای تحت پوشش خاصی با او برقرار می‌شود، مانند:
الف. ارتباط خانوادگی و روابط قبیله‌ای.
ب. ایجاد دوستی با او در کلوب، کافه و اتحادیه کارگران. [فرد استخدام‌کننده] این دوستی را طوری توسعه می‌دهد که گویی غیررسمی و برنامه‌ریزی نشده است. این رابطه باید به طور طبیعی و تدریجی توسعه یابد تا توجه هدف را جلب نکند.
نکته مهم: در صورتی که فرد اول نتواند با هدف رابطه‌ای برقرار کند، فرد دیگری پس از کسب اطلاعات از فرد اول درباره نقاط ضعف هدف (انگیزه‌هایی که می‌توان از آن سوء استفاده کرد)، مانند علاقه او به پول، مخالفت با دولت، علاقه به ماجراجویی یا نمایش شجاعت، این کار را انجام می‌دهد.

4. استخدام عامل: پس از یافتن، ارزیابی و برقراری ارتباط با یک هدف، مرحله دوم یعنی استخدام او آغاز می‌شود. استخدام می‌تواند به صورت مستقیم باشد، یعنی به صراحت به عامل گفته شود که برای سازمان در ازای حقوق مشخص و توافق شده کار خواهد کرد. تعهد به صورت کتبی یا شفاهی تضمین می‌شود. یا استخدام می‌تواند به صورت غیرمستقیم باشد، یعنی اطلاعاتی از هدف گرفته شود بدون اینکه او مطلع شود که یک عامل است. این امر ممکن است با ارائه هدایا، سهیم شدن در شادی‌ها و غم‌های او و تلاش برای حل مشکلاتش انجام شود.

5. آزمایش عامل: در این مرحله، وظایف خاصی به عامل محول می‌شود تا توانایی، وفاداری و قابلیت اطمینان او مورد آزمایش قرار گیرد. عامل نمی‌داند که سازمان از قبل اطلاعات مورد نظر را دارد. اگر اطلاعات ارائه شده توسط عامل با اطلاعات موجود در سازمان مطابقت نداشته باشد، ممکن است

عامل منبع قابل اعتمادی برای اطلاعات نباشد یا سعی داشته باشد سازمان را گمراه کند. در طول مرحله آزمایش، باید تمام حرکات عامل تحت نظارت دقیق قرار گیرد.

6. آموزش عامل: این مرحله مربوط به عاملی است که مستقیماً استخدام شده و از این موضوع آگاه است، یعنی عاملی که توسط شخص یا سازمانی برای دریافت پول یا سایر مزایا استخدام شده است. این عامل ممکن است در زمینه‌های زیر آموزش ببیند:
الف. حفظ رازداری و روش‌های جمع‌آوری و پنهان کردن اطلاعات
ب. روش انتقال اطلاعات به مسئولان
پ. پنهان‌کاری و تغییر ظاهر
ت. بازجویی و مقاومت در برابر بازجویی
ث. توضیح دقیق ماموریت محول شده
ج. عکاسی

ممکن است که عامل اصلاً آموزشی داده نشود. به عامل آزادی عمل داده می‌شود و بر غریزه، استعدادها، پیشینه و توانایی‌های برادر بزرگترش تکیه می‌کند.

7. نحوه برخورد با عامل: برادری که مسئولیت مدیریت عامل را بر عهده دارد، باید ویژگی‌های یک جاسوس کامل، روانشناس و بازجو را داشته باشد. دو دیدگاه در مورد نحوه برخورد با عامل وجود دارد: دیدگاه اول: حفظ یک رابطه شخصی قوی با عامل. این تکنیک به عامل انگیزه می‌دهد تا برای خوشایند دوست خود، ریسک کند و اطلاعاتی ارائه دهد. با این حال، این تکنیک معایبی نیز دارد. موانع بین عامل و مافوق‌هایش برداشته می‌شود و ممکن است عامل درخواست‌هایی را مطرح کند که قبلاً مورد توافق قرار نگرفته‌اند. دیدگاه دوم: فردی که مسئولیت مدیریت عامل را بر عهده دارد، با او به شدت برخورد می‌کند و برای به دست آوردن هر چه بیشتر اطلاعات، او را تا حد امکان تحت فشار قرار می‌دهد. این تکنیک از خشونت، بی‌رحمی و تهدید استفاده می‌کند تا عامل را دائماً فعال نگه دارد. من معتقدم که سازمان نظامی اسلامی می‌تواند این دو تکنیک را با هم ترکیب کند.
ممکن است با عامل به شیوه‌ای ظریف و مطابق با اصول اسلامی رفتار شود، در حالی که برادر مسئول، با تکیه بر وجدان عامل و ارتباط او با کار برای پیشبرد دین مجدّانه خداوند، او را تشویق می‌کند.
همچنین، از طریق ارائه پول و هدایا، او را وسوسه می‌کند و در صورت لزوم، از روش‌های سختگیرانه و مهربانانه استفاده می‌کند.

8. پایان دادن به همکاری با عامل: این کار باید زمانی انجام شود که یکی از موارد زیر رخ دهد: الف. ماموریت استخدام به پایان برسد، ب. ناتوانی در انجام کار به دلیل بیماری یا تغییر شرایط کاری، ج. تکرار اشتباهات در اقدامات امنیتی، د. درخواست خود عامل برای خاتمه همکاری.

روش‌های آزمایش فرد جدید:

1. درخواست اطلاعات خاص که سازمان از آن آگاهی کامل دارد
2. نظارت بر او در حین انجام کارهای مخفیانه
3. پرداخت بیش از حد به او برای سنجش میزان قابل اعتماد بودن
4. دادن فرصتی به او برای دستکاری اسناد (اسناد غیرمهم).

توصیه‌های مهم در مورد برخورد با عوامل:

1. نباید بسته‌های پلمپ‌شده را برای عامل ارسال کرد یا از او دریافت کرد، زیرا ممکن است حاوی تله باشند.
2. تحویل دادن محموله‌ها به عامل باید در اسرع وقت انجام شود. هنگام انتقال و تحویل یک وسیله به عامل در محل توافق‌شده، باید مراقب بود که این کار جلب توجه نکند و منجر به دستگیری عامل نشود.
3. وضعیت مالی عامل باید کنترل شود تا از بروز ناگهانی ثروت زیاد در او جلوگیری شود. بخشی از مبلغ پرداختی باید مستقیماً به او پرداخت شود، در حالی که بخش دیگر باید در حساب بانکی‌اش واریز شود.
4. هنگام تمایل به استخدام یک عامل، باید شرایط را طوری فراهم کرد که اتفاقات به طور طبیعی رخ دهند. می‌توانید با یک دوست توافق کنید که شخص مورد نظر برای استخدام را به شام دعوت کند یا کاری مشابه انجام دهد. در حالی که این شخص واسطه با او صحبت می‌کند، متوجه ورود شما به خانه دوستش می‌شود، به استقبال شما می‌آید، شروع به صحبت با شما می‌کند و از شما دعوت می‌کند تا کنار فردی که قصد دارید او را استخدام کنید بنشینید.
5. هنگام ملاقات با عامل، مطمئن شوید که نه شما و نه محل ملاقات تحت نظر نیستید. قبل از ورود عامل، وارد محلی برای ملاقات نشوید، زیرا ممکن است تله‌ای برای شما کار گذاشته باشند.
6. اگر در محل توافق‌شده منتظر عامل خود باشید، ممکن است هدف او قرار بگیرید. به خصوص مراقب باشید که وقتی او به دستشویی می‌رود چه اتفاقی می‌افتد. یک بار، در بلژیک، یک افسر موساد

اسرائیل با یک عامل عرب ملاقات کرد. چند دقیقه پس از نشستن، عامل عرب گفت که باید چیزی را بیاورد. وقتی بازگشت، مامور اطلاعاتی اسرائیلی هنوز همان‌جا بود. سپس عامل عرب یک اسلحه کمری بیرون آورد و چندین بار به مامور موساد شلیک کرد.

7. برای برقراری ارتباط با عامل، لازم است مکان‌هایی مانند پارک‌ها، محوطه دانشگاه و غیره را مشخص کرد.
8. لازم است به‌طور مداوم با عامل در ارتباط باشید، از مشکلات و درخواست‌های او مطلع شوید، تا حد امکان به او کمک کنید، روحیه او را تقویت کنید و اعتمادش را دوباره جلب کنید.

نوشتن مخفی، رمزنگاری و کدگذاری

جوهر نامرئی

این جوهر از مواد شیمیایی تشکیل شده است که بر روی نوع خاصی از کاغذ استفاده می‌شود، و می‌توان با روش‌های مختلف و با استفاده از محلول‌های شیمیایی متعدد، نوشته را قابل مشاهده کرد. تاریخچه نوشتن نامرئی قدمت زیادی دارد؛ جاسوسان در طول جنگ جهانی اول از انواع مختلف جوهر نامرئی استفاده می‌کردند، و پس از جنگ، با کشف ترکیبات شیمیایی جدید، پیشرفت‌های بسیاری حاصل شد. این ترکیبات می‌توانند بیشتر این جوهرهای نامرئی را قابل مشاهده کنند. هنوز هم جنگ بین کشورها و سازمان‌های تروریستی ادامه دارد. سازمان‌های اسلامی می‌توانند با استفاده از امکانات محدود خود، نامه نگاری با جوهر نامرئی را با استفاده از موادی که در بازار موجود هستند انجام دهند، به طوری که هیچ ردی باقی نگذارد، به شرطی که به خوبی پنهان شده باشد. کاغذی که استفاده می‌شود باید دارای ویژگی‌های زیر باشد:

1. کاغذ باید صاف باشد.
2. کاغذ باید از نوعی باشد که جوهر روی آن پخش نشود.
3. نباید هیچ چیز یا تصویری روی کاغذ وجود داشته باشد که توجه را به خود جلب کند.

انواع جوهر نامرئی

دو نوع جوهر نامرئی وجود دارد: ترکیبات آلی و شیمیایی. نمونه‌هایی از محلول‌های آلی عبارتند از: شیر، سرکه، آب سیب، لیمو، ادرار. با گرم کردن ساده آنها، به راحتی قابل مشاهده می‌شوند و اغلب استفاده می‌شوند.

محلول‌های شیمیایی که در حالت خشک بی‌رنگ هستند، اگر با محلول دیگری ترکیب شوند، به رنگ‌های مختلفی تبدیل می‌شوند.

روش‌های تهیه جوهر نامرئی و راه‌های آشکار کردن آن:

1. می‌توان از هر نوع مایع حیوانی و همچنین آب میوه یا آب لیمو برای آشکار کردن پیام استفاده کرد. همچنین می‌توان کاغذ را بالای یک چراغ قرار داد، روی شمع عبور داد یا با اتوی داغ اتو کرد، در این صورت نوشته‌ای به رنگ زرد یا قهوه‌ای ظاهر می‌شود.
2. می‌توان از کلرید آلومینیوم (نمک نشادر) برای نوشتن نامه‌ها با جوهر نامرئی استفاده کرد. برای آشکار کردن نوشته، از روش قبلی استفاده کنید.
3. می‌توان یک قرص آسپرین (به جز آسپرین مخصوص کودکان) را در الکل حل کرد تا نوشته آشکار شود. تنها کاری که باید انجام دهیم این است که یک تکه پنبه برداریم، آن را در محلول الکل فرو ببریم و روی پیام بکشیم.
4. می‌توان از برخی ویتامین‌های بی‌رنگ مانند ویتامین A یا پنی‌سیلین استفاده کرد.
5. باید از ترکیباتی مانند نقره یا سرب اجتناب کرد، زیرا این مواد بر جوهر نامرئی تأثیر می‌گذارند.

نکات قابل توجه هنگام استفاده از جوهر نامرئی:

1. نوشته فقط باید روی سطوح صاف مانند شیشه یا فرمیکا انجام شود.
2. با خودکار یا قلم به کاغذ فشار وارد نکنید تا اثر نوشته نشان داده نشود. نوشته باید به آرامی روی کاغذ انجام شود.
3. از کاغذ با کیفیت خوب استفاده کنید.
4. در پیامی که با جوهر نامرئی نوشته شده است، نامی را ننویسید.
5. یک نامه معمولی با خودکار نوشته می‌شود نه با جوهر نامرئی.
6. قلم یا خودکار باید قبل و بعد از استفاده شسته شود و با هیچ نوع جوهر دیگری استفاده نشود.

نحوه نوشتن روی کاغذ با جوهر نامرئی

یک نامه بی‌ضرر (خانوادگی، شخصی، تبریک) را با خودکار بنویسید، اما در داخل نامه، بین خطوط، پیام را با جوهر نامرئی بنویسید. هم رمزگذاری و هم کدگذاری به عنوان ابزارهای مهم برای انتقال اطلاعات بدون اینکه شخص دیگری غیر از طرفی که این اطلاعات برای آن ارسال می‌شود بتواند محتوای آن را تعیین کند، در نظر گرفته می‌شوند. رمزگذاری با کدگذاری تفاوت دارد.

رمزگذاری: یک حرف، عدد یا نماد جایگزین حرف، عدد یا نماد دیگر می‌شود. عدد (۱)، حرف (H) یا نماد (_) می‌تواند جایگزین عدد (۳)، حرف (D)، نماد (o) یا هر عدد، نماد یا حرف دیگری شود. توجه داشته باشید که در رمزگذاری‌های ساده، همیشه یک عدد یا نماد، همان حرف را جایگزین می‌کند، در حالی که در رمزگذاری‌های پیچیده، که امروزه مورد استفاده قرار می‌گیرند، یک نماد و عدد، هر بار یک حرف متفاوت را جایگزین می‌کند.

کدگذاری: این روش شامل نمادها، کلمات یا گروه‌هایی از حروف است که برای نشان دادن یا بیان کلمات دیگر انتخاب می‌شوند. یک کلمه می‌تواند معانی مختلفی داشته باشد، یا می‌تواند یک جمله کامل را نشان دهد، یا می‌تواند بر اساس سیستم مورد استفاده، یک پاراگراف طولانی باشد.

دانشمندان ثابت کرده‌اند که مصریان باستان، یهودیان، یونانی‌ها و رومی‌ها از رمزگذاری و کدگذاری استفاده می‌کردند. [این روش‌ها] در قرون وسطی نیز مورد استفاده قرار می‌گرفت، اگرچه ممکن است ساده بوده باشند، مانند این‌که به سادگی هر حرف را جایگزین حَرفِ بعدی در یک ترتیب خاص از الفبا می‌کردند. همچنین ممکن است فقط برخی از حروف را جایگزین می‌کردند. رمزنگاری و کدگذاری توسعه یافت و اشکال پیچیده‌تری به خود گرفت. آمریکا به دلیل یک پیام مخفی که در سال ۱۹۳۷ به دست سازمان اطلاعاتی بریتانیا افتاد، وارد جنگ جهانی دوم شد. این پیام توسط وزیر امور خارجه آلمان (زیمرمن) برای سفیر آلمان در مکزیک ارسال شده بود. بریتانیایی‌ها از طریق رمزگشایی نامه متوجه شدند که آلمانی‌ها قصد دارند یک جنگ دریایی تمام‌عیار را آغاز کنند. در این نامه پیشنهادی ارائه شده بود مبنی بر اینکه مکزیک نیز به همراه آلمان وارد جنگ شود، با این شرط که پس از پیروزی، مکزیک ایالت‌های تگزاس، آریزونا و نیومکزیکو را به دست آورد. وزیر امور خارجه بریتانیا (بالفور) این نامه را در اختیار سفیر آمریکا در لندن قرار داد، و او نیز آن را به کاخ سفید تحویل داد. صحت نامه از طریق بررسی نامه اصلی رمزگذاری‌شده و مقایسه آن با کد تأیید شد. در نتیجه، آمریکا وارد جنگ علیه آلمان شد. هم روزولت و هم چرچیل به دلیل بی‌اطلاعی یک مترجم آلمانی از مرگ نجات یافتند. او در حال رمزگشایی یک پیام رمزگذاری‌شده به زبان اسپانیایی بود. هم روزولت و هم چرچیل توافق کرده بودند که در سال ۱۹۴۳ در کازابلانکا با یکدیگر ملاقات کنند. جاسوسان اسپانیایی در واشنگتن از این خبر مطلع شدند، و آن را در قالب یک پیام رمزگذاری‌شده برای هیتلر ارسال کردند. مترجم آلمانی مسئول رمزگشایی این پیام بود، و او نام "کازابلانکا" را به صورت دو کلمه خواند: "کاسا"، که به معنای "خانه" است، و "بلانکا"، که به معنای

"سفید" است. بنابراین، او ترجمه کرد که چرچیل و روزولت قصد دارند در "کاخ سفید" (White house) با یکدیگر ملاقات کنند. هواپیماهای آلمانی نمی‌توانستند به قلمروی هوایی آمریکا نفوذ کنند، در نتیجه هم چرچیل و هم روزولت نجات یافتند.

انواع رمزها و کدهای مختلف:

1. رمزگذاری با استفاده از مختصات
2. رمزگذاری با استفاده از نمادها و کلمات
3. رمزگذاری کتاب‌ها، روزنامه‌ها و مجلات. هر نوع نگارش سری باید دو عنصر مهم داشته باشد که بدون آن‌ها نمی‌توان آن را یک رمز واقعی دانست. این دو عنصر عبارتند از:
   عنصر اول: باید یک سیستم کلی وجود داشته باشد که فرستنده و گیرنده بر سر آن توافق کنند، و معمولاً این سیستم ثابت است.
   عنصر دوم: باید یک کلید ویژه وجود داشته باشد که به مرور زمان تغییر کند. کلید رمز می‌تواند از یک عدد یا مجموعه‌ای از اعداد تشکیل شده باشد. همچنین می‌تواند از یک کلمه، عبارت یا جمله تشکیل شود، البته با توجه به توافق بین طرفین مکاتبه‌کننده. این کلید برای رمزگشایی استفاده می‌شود و تعیین می‌کند که چه مراحلی برای رمزگذاری هر نامه سری لازم است. چند عنصر دیگر نیز وجود دارد که نگارش سری باید داشته باشد، اگرچه اهمیت آن‌ها کمتر از دو عنصر قبلی است.

پیام باید کوتاه، واضح و قابل فهم باشد. کلید باید به طور دوره‌ای تغییر کند تا دشمن نتواند آن را به دست آورده و تمام پیام‌ها را بخواند.

انواع رمزها و کدهای مختلف و نحوه استفاده از آن‌ها

(مترجم: در جزوه‌ی آموزشی اصلی، این روش‌های رمزگذاری با استفاده از خط عربی و حروف ابجد و نمونه‌های مشابه توضیح داده شده‌اند در حالی که جزوه‌ی منتشر شده توسط دولت آمریکا تنها شامل ترجمه‌ی انگلیسی است و این روش‌های رمزگذاری هم به انگلیسی ترجمه شده‌اند که کار فهمیدن را سخت می‌کنند. من صرفاً توضیحات و کلیدهای رمزگشایی را کپی کرده‌ام و روش‌ها و دقیق بودن رمزگذاری/کلیدها را بررسی نکرده‌ام و بخش‌هایی که تکراری بودند را حذف کرده‌ام.)

روش عددی: در زبان عربی ۲۸ حرف وجود دارد که می‌توان آن‌ها را در این جمله یافت:

((ABJD ?W; HUI KLMN S´FX QR:T COZ VYG))

(أبجد هوز حطي كلمن سعفص قرشت ثخذ ضظغ)

هر حرف با یک عدد جایگزین می‌شود، و لازم نیست که اعداد به ترتیب باشند. یعنی می‌توان یک عدد را از عدد بعدی جدا کرد. مثال: J=20، B=6، A=1 و غیره. نکته مهم این است که طرف مقابل (گیرنده) از این موضوع آگاه باشد. همچنین امکان تغییر جمله با جملات دیگری نیز وجود دارد.

نکته مهم: ممکن است برخی بپرسند، چگونه یک نفر (گیرنده) می‌تواند متوجه منظور فرستنده شود، در حالی که او فقط نامه‌ای حاوی مجموعه‌ای از اعداد کنار هم ارسال می‌کند. مانند مثال قبلی: QAM ALAOW? BQTL REIS ALJM?WRI? [برادران رئیس‌جمهور را کشتند.]

530400105603501803014005060030025108001501601300

QAM Q=300 A=1 M=60

ALAOW? A=1 L=50 A=1 O=800 W=10

5=?

BQTL B=2 Q=500 T=600 L=50

REIS R=400 A=1 I=30 S=80

ALJM?WRI? A=1 L=50 J=3 M=60 ?=5 W=10 R=700 I=30

5=?

روش نمادها و اعداد

حروف الفبا را به حالت یک گروه از اعداد در می‌آوریم، و هر گروه شامل گروهی از اعداد است:

6th Group	5th Group	4th Group	3d Group	2d Group	1st Group
I W ? 3 2 1	N M L K Q 5 4 3 2 1	F G “ Y U 5 4 3 2 1	V X : S ; 5 4 3 2 1	R Z D O H 5 4 3 2 1	J C T B A 5 4 3 2 1
6th Group	5th Group	4th Group	3d Group	2d Group	1st Group
__	__	__	__	a	d
I W ? 3 2 1	N M L K Q 5 4 3 2 1	F G “ Y U 5 4 3 2 1	V X : S ; 5 4 3 2 1	R Z D O H 5 4 3 2 1	J C T B A 5 4 3 2 1

مثال: می‌توانیم ۶ گروه بسازیم، به شکلی که هر گروه شامل ۵ عدد است، به جز گروه آخر که تنها ۴ عدد خواهد داشت.

مثال: از جمله‌ی زیر به این روش:

AL?JWM ALSA´? ALSAB´? XBAHA [حمله در ۷ صبح انجام خواهد شد]

```
AL?JWM    1 d 3_1_5 d 2_4_
ALSA"?    1 d 3_2_1 d 3_1_
ALSAB"?   1d 3_2_1d 2d 3_1_
XBAHA     4_2 d 1d 1 a 1 d
```

پیام رمزگذاری شده‌ی زیر ساخته خواهد شد:

1d3_1_5d 2_4_1d 3_2_1d 3_1_1d 3_2_1d 2d 3_1_4_2d 1d 1a1

برای آنکه هنگام رمزگشایی حروف با هم قاتی نشوند، می‌توانیم نمادهایی غیر از نمادهای حاضر استفاده کنیم. می‌توانیم برای مثال از یک دایره با یک نقطه در مرکز برای جدا کردن یک کلمه از کلمه‌ی دیگر استفاده کنیم.

M	"	:	O	A
N	F	X	D	B
?	Q	V	R	T
W	K	U	;	J
I	L	Y	S	H

روش حروف الفبا

در زبان عربی 28 حرف وجود دارد. ما 3 حرف را از این 28 حرف حذف می‌کنیم، و (به عنوان مثال) حروف حذف‌شده عبارتند از (C-G-Z)، بنابراین یک جدول با 5 گروه خواهیم داشت که حاوی 25 حرف است، به شرح زیر:

توجه: فلش‌هایی که در سمت راست جدول قرار دارند نشان می‌دهند که باید آخرین حرف افقی را انتخاب کنیم. [برای مشاهده فلش‌ها به متن اصلی مراجعه کنید.] مثال: اگر کلمه‌ای داشته باشیم که از تعدادی حرف تشکیل شده باشد، مانند (KAN)، هنگام رمزگذاری، اولین حرف (K) به (WL) تبدیل می‌شود. یعنی برای این حرف (K)، هنگام رمزگذاری، دو حرف وجود خواهد داشت، یک حرف افقی و دیگری عمودی. حرف افقی (W) و حرف عمودی (L) خواهد بود، و بقیه حروف کلمه (KAN) نیز به همین ترتیب انجام می‌شوند. اگر نیاز به آخرین

حرف جدول باشد، مانند (H)، در این صورت، ما (H) را به این صورت رمزگذاری می‌کنیم: (IA). اگر حرف (N) باشد، آن را به این صورت رمزگذاری می‌کنیم: (BI) و غیره.

مثالی از کلید: فرستنده و گیرنده می‌توانند توافق کنند که کلید رمز (جدول) یک کلمه یا نام باشد: ABW ALFRJ (به عنوان مثال)، بنابراین جدول رمز به شرح زیر خواهد بود:

“	S	T	**R**	**A**
Q	:	H	**J**	**B**
K	V	O	M	**W**
N	U	D	X	**L**
?	Y	;	I	**F**

نکته: ما [چیزی] را از کلمه [ABW ALFRJ] حذف کردیم، در نتیجه ABW LFRJ به دست آمد. ما حرف (A) موجود در ALFRJ را حذف کردیم، بنابراین کلمه به این صورت شد: ABW LFRJ، و پس از نوشتن آن در کلید رمز (ABW ALFRJ)، 25 حرف الفبا را که می‌دانیم، می‌نویسیم، با این تفاوت که حروف حذف‌شده در کلید (ABW ALFRJ) [همان‌طور که] در جدول قبلی بود، وجود ندارند.

M	“	:	O	A
N	F	X	D	B
?	Q	V	R	T
W	K	U	;	J
I	L	Y	S	H

مثال: AQTL ?ZA ALUAGWT [این شیطان را بکش.]

AQTL A=MH Q=?L T=?H L=I ?ZA ?=TI Z=در جدول یافت نشد، بنابراین حرف (D) را جایگزین آن می‌کنیم، و هنگامی که رمز شکسته شود، حرف اصلی از معنای کلمه فهمیده می‌شود، بنابراین به این صورت خواهد بود: Z=NS A=M[H] ALUAGWT A=MH L=I U=WY A=MH G=IS نیز در جدول یافت نشد، بنابراین با آن طوری رفتار می‌کنیم که انگار یک(”) است، و هنگامی که رمز شکسته شود، آن را به شکل اصلی خود (G) برمی‌گردانیم: T=?H W=JI G=ML.|

جمله رمزگذاری‌شده به این صورت خواهد بود:

MH?L?HI´TINSMHMHI´WYMHLJI?H.

باید از یکی از سه حرف حذف‌شده (C-G-Z) برای جدا کردن هر کلمه از کلمه بعدی استفاده کنیم. توجه داشته باشید که استفاده از این نمودار به همان روشی که در نمودار قبلی استفاده شد، درست نیست، زیرا [خیلی آسان] است که دشمن بتواند مفهوم پیام و رمز آن را تشخیص دهد. بنابراین، ما یک کلید خاص برای این نمودار ایجاد می‌کنیم که هیچ‌کس جز (فرستنده) و (گیرنده) از آن اطلاع ندارد.

5	4	3	2	1	
M	“	:	O	A	A
N	F	X	D	B	H
?	Q	V	R	T	M
W	K	U	;	J	W
I	L	Y	S	H	D

روش مختصات

برای طراحی یک رمز با استفاده از این روش، جدولی می‌سازیم که در آن هر حرف الفبا با یک عدد در ستون عمودی و یک حرف در ردیف افقی مطابقت داشته باشد، و در جدول 25 حرف را به صورت زیر می‌نویسیم:
توجه داشته باشید که ما سه حرف (C-Z-G) را حذف کرده‌ایم. نکته: این رمز (جدول رمزگذاری‌شده) برای هر فرد معمولی بسیار آسان است که آن را بشکند یا حل کند؛ بنابراین، باید آن را پیچیده‌تر کرد.

96	70	34	32	20	9	
	N		H	K		K
?	L	J		O	W	R
	T		Q		D	M
I	B		A	R		;
Y		“	;	X		?
	F		:		S	D
M		V		U		I

چگونه آن را پیچیده‌تر کنیم: 1- 25 حرف الفبا را در جدول به صورت تصادفی و بدون هیچ ترتیبی قرار دهید. - تعدادی از خانه‌های جدول را خالی بگذارید تا بتوان از آن‌ها برای فریب یا هر موقعیت اضطراری استفاده کرد. - به جای نوشتن مختصات حرف مورد نظر، مختصات حرف بالای آن را می‌نویسیم، و زمانی که گیرنده رمز را

می‌شکند، حرف پایین‌تر را انتخاب می‌کند. همچنین می‌توان حرف پایین‌تر را نوشت، و هنگام شکستن رمز، حرف بالایی را انتخاب کرد. کلید این رمز KRM ;?DI [کریم زوحدی] (خدا او را آزاد کند).

96	70	34	32	20	9	
	N		H	K		K
?	L	J		O	W	R
	T		Q		D	M
I	B		A	R		;
Y		“	;	X		?
	F		:		S	D
M		V		U		I

مثال: AST:?D AHD ALAOW? MN :D? ALT´ZIB [یکی از شهدا به دلیل شکنجه‌های شدید جان باخت.]

راه‌حل:

AST:?D	A=M32	S=M9	T=R70	:=?32	?=M96	D=R9
AHD	A=M32	H=D32	D=R9			
ALAOW?	A=M32	L=K70	A=M32	O=K20	W=D9	?=M96
MN	M=D96	N=D70				
:D?	:=?32	D=R9	?M96			
ALT”ZIB	A=M32	L=K70	T=R70	“=;34		

Z= با حرف D=R9 T=R70 جایگزین می‌کنیم.

توجه داشته باشید که وقتی شروع به رمزگذاری جمله (AST:?D AHD ALAOW? THT ALT´ZIB) [یکی از برادران زیر شکنجه جان باخت] کردیم، حرف را از بالا انتخاب کردیم (از خود حرف استفاده نکردیم)، و برادری که آن را دریافت می‌کند باید هنگام رمزگشایی، حرف را از پایین انتخاب کند. به همین ترتیب، در کلمه (ALT´ZIB) حرف (Z) وجود دارد، و این یکی از حروف حذف‌شده (Z-C-G) بود. بنابراین، ما به جای آن یک حرف مشابه، یعنی (D) را قرار دادیم، و گیرنده با توجه به معنای کلمه، متوجه این موضوع خواهد شد. همچنین، حروفی وجود دارند که هیچ [حرف دیگری] در بالا یا پایین خود ندارند، مانند (K-H-N-?-W). بنابراین، ما همان مراحل را دنبال می‌کنیم. ما به دنبال حرفی می‌گردیم که بالاتر از آن قرار دارد، بنابراین برای مثال، با حرف (K)، حرف (U) بالاتر از آن در نظر گرفته می‌شود. با حرف (W)، حرف S بالاتر از آن در نظر گرفته می‌شود و غیره.

ربودن و ترور با استفاده از سلاح گرم

مقدمه‌ای بر تپانچه‌ها

تپانچه در قرن پانزدهم میلادی اختراع شد، و اکنون در جدیدترین مراحل توسعه خود قرار دارد ولی همچنان پیشرفت خواهد کرد. در ابتدا، تپانچه‌ها به صورت دستی و در اندازه‌های مختلف ساخته می‌شدند. آن‌ها با استفاده از یک فیوز باروتی که باروت را مشتعل می‌کرد، شلیک می‌شدند و گلوله را از لوله به جلو پرتاب می‌کردند. تپانچه مراحل طولانی توسعه را طی کرد تا اینکه مدلی به نام «ریوالور» تولید شد. اعتبار این اختراع به ساموئل کلت داده می‌شود، اما اشتباه است که او را مخترع این تپانچه بدانیم، زیرا او متخصص سلاح نبود. در عوض، او بسیار ثروتمند بود و ثروت خود را صرف ارضای میل خود برای جمع‌آوری سلاح کرد. او اولین ریوالور را در سال 1835 تولید کرد. این ریوالور ابتدا به صورت دستی و سپس به صورت انبوه با استفاده از ماشین‌ها ساخته شد. نوآوری‌ها [به طور مداوم] توسعه یافت تا اینکه تپانچه اتوماتیک توسط یک اتریشی در سال 1883 میلادی اختراع شد. سیزده سال بعد، در سال 1896، تپانچه دیگری به نام «ماوزر» وارد صحنه شد که هنوز هم مورد استفاده قرار می‌گیرد. تعداد زیادی از تپانچه‌ها ظاهر شده‌اند و توسعه‌ها و نوآوری‌های مداوم همچنان ادامه دارد. تولیدکنندگان تپانچه، تپانچه اتوماتیک را بر ریوالور ترجیح می‌دهند، در حالی که ریوالور تا حد زیادی منسوخ شده است. ویژگی‌ها و نقاط ضعف ریوالور و تپانچه اتوماتیک:

1. ویژگی‌های تپانچه با مکانیزم خودکار:

وقتی بیش از یک حرکت مکانیکی در یک تپانچه رخ می‌دهد، آن را یک تپانچه خودکار می‌نامیم. وقتی که این تپانچه شلیک می‌شود، قطعات متحرک آن به عقب برمی‌گردند، پوکه خالی را بیرون می‌اندازند و یک گلوله جدید را در محفظه شلیک قرار می‌دهند. این فرآیند تا زمانی ادامه دارد که خشاب خالی شود. همچنین می‌توان یک تپانچه را نیمه‌خودکار نیز نامید، بسته به نوع شلیک آن که در هر بار فقط یک گلوله شلیک می‌کند. ویژگی‌های آن عبارتند از:

الف. خشاب می‌تواند تعدادی گلوله (از 8 تا 16) را در خود جای دهد.

ب. گلوله‌های اضافی این تپانچه در خشاب ذخیره قرار دارند.

پ. زمان لازم برای پر کردن آن کوتاه است.

ت. به دلیل اندازه کوچک، به راحتی می‌توان آن را پنهان کرد.

ث. گلوله آن شتاب زیادی دارد که باعث افزایش دقت آن می‌شود.

2. نقاط ضعف تپانچه اتوماتیک:

الف. نیاز به استفاده از هر دو دست هنگام پر کردن.

ب. در صورت بروز نقص غیرمنتظره، مانند گیر کردن یک گلوله، باید از هر دو دست برای رفع آن استفاده کرد، زیرا مکانیزم پیچیده‌ای دارد.

پ. برای جلوگیری از حوادث، به یک دستگاه ایمنی نیاز دارد.

ت. به دلیل عملکرد مکانیکی‌اش، برای شلیک از داخل غلاف مناسب نیست، زیرا پس از شلیک، قطعاتی که به جلو رانده می‌شوند و گلوله را از لوله خارج می‌کنند، به عقب برمی‌گردند و هنگام بازگشت، پوکه خالی بیرون انداخته می‌شود و سپس قطعات به جلو حرکت می‌کنند تا یک گلوله جدید را حمل کنند. غلاف کوچک است و اجازه نمی‌دهد قطعات به عقب بروند و ممکن است مسیر خروج پوکه خالی را مسدود کند که در نتیجه عملکرد دستگاه مختل می‌شود.

ث. فقط می‌تواند از گلوله‌هایی استفاده کند که برای آن مشخص شده‌اند، زیرا سایر گلوله‌ها ممکن است دارای باروت زیادی باشند. بنابراین، هنگام شلیک، نیروی بیشتری به قطعات وارد می‌شود و آن‌ها را با نیروی بیشتری به عقب می‌راند که بیشتر از حد تحملشان است و در نتیجه ممکن است پس از یک یا دو بار شلیک، تپانچه شکسته شود.

ویژگی‌های تپانچه چرخشی (Revolver)

1. برای مسلح کردن آن، نیازی به حرکت زیاد نیست، زیرا کافی است که ضارب روی ماشه فشار بیاورد و سیلندر می‌چرخد تا تپانچه را آماده شلیک کند.
2. نقصی مانند گیر کردن یک گلوله، مانع از ادامه شلیک نمی‌شود.
3. این نوع تپانچه به ندرت دچار مشکل می‌شود.
4. نیازی به دستگاه ایمنی خاصی ندارد و حتی اگر داشته باشد، عملکرد ماشه را مختل نمی‌کند.
5. برای ترور مناسب است زیرا پوکه‌های خالی داخل آن نگهداری می‌شوند و تشخیص محل شلیک و نوع تپانچه مورد استفاده را برای بازرسان دشوار می‌کند.

نقاط ضعف تپانچه چرخشی

1. بیشتر مدل‌ها بزرگ و حجیم هستند، به خصوص مدل‌های قدیمی.
2. پر کردن آن نسبتاً زمان‌بر است.

3. هنگام شلیک، مقداری گاز بین محفظه و لوله نشت می‌کند که سرعت گلوله را کاهش می‌دهد و باعث می‌شود گلوله به هدف نرسد.
4. سرعت گلوله تپانچه چرخشی کمتر از تپانچه اتوماتیک است.
5. ظرفیت سیلندر برای نگهداری گلوله محدود است و فقط می‌تواند پنج یا شش گلوله را در خود جای دهد.

نگه‌داشتن تپانچه با هر دو دست یا یک دست

بسیاری می‌پرسند: آیا باید تپانچه را با هر دو دست یا یک دست نگه داشت؟ پاسخ این است که نوع شلیک تعیین می‌کند که آیا باید تپانچه را با یک دست یا هر دو دست نگه داشت. بنابراین، اگر در موقعیتی دفاعی قرار دارید و دشمن به طور ناگهانی ظاهر می‌شود، تپانچه خود را از غلاف بیرون بکشید و بلافاصله با یک دست بدون هدف‌گیری به سمت او شلیک کنید. برعکس، اگر قصد حمله یا کمین برای دشمن را دارید، باید تپانچه را با هر دو دست نگه دارید، زیرا:

1. نگه‌داشتن تپانچه با هر دو دست، میزان لگد آن را کاهش می‌دهد.
2. نگه‌داشتن تپانچه با هر دو دست: دست قوی‌تر (دست راست) تپانچه را به جلو می‌راند و دست دیگر (دست چپ) با همان نیرو به عقب می‌کشد، در نتیجه می‌توان اسلحه را محکم‌تر گرفت.
3. استفاده از هر دو دست مانع از لرزش یا تکان خوردن دست‌ها و در نتیجه تپانچه می‌شود.
4. برای ثابت و محکم نگه داشتن تپانچه، به‌ویژه هنگام شلیک چندین گلوله، باید آن را با هر دو دست بگیرید تا مجبور نشوید دوباره دست خود را روی تپانچه تنظیم کنید.

نحوه صحیح نگه‌داشتن یک تپانچه اتوماتیک

1. انگشت راست که تپانچه را می‌گیرد، باید بالای دستگاه قفل‌کننده باشد و نه زیر آن، و همچنین باید در سمت چپ تپانچه قرار گیرد تا با فشردن دستگاه قفل‌کننده به داخل شیار قسمت بالایی، باعث اختلال در عملکرد مکانیکی نشود.
2. قسمت گوشتی بین انگشت شست و انگشت اشاره دست راست که تپانچه را می‌گیرد، باید پشت و زیر قطعات [متحرک] قرار گیرد تا با حرکت دادن دست، این قطعات مختل نشوند؛ تپانچه باید به صورت عمودی در مرکز کف دست قرار گیرد.
3. انگشت اشاره باید دور ماشه باشد و بقیه انگشتان روی دسته تپانچه قرار گیرند.

4. انگشت شست چپ باید در مرکز انگشت شست راست قرار گیرد، و هر دوی آن‌ها باید در مرکز دستگاه قفل‌کننده باشند، نه خیلی سفت و نه خیلی شل، بلکه با یک گرفتن متوسط. سایر انگشتان دست چپ باید روی دسته تپانچه، بالای انگشتان دست راست قرار گیرند و با آن‌ها در هم تنیده شوند تا کنترل بر گرفتن تپانچه حفظ شود.
5. هیچ فاصله‌ای بین دست و تپانچه باقی نگذارید، اما کنترل خود را بر گرفتن آن حفظ کنید. تپانچه نباید به بخشی از بدن شما بشود، بنابراین آن را خیلی محکم نگیرید، زیرا این امر بر اعصاب و عضلات تأثیر می‌گذارد که می‌تواند باعث لرزش دست و انحراف شلیک شود.

به تصویر زیر مراجعه کنید: [تصویر یک تپانچه با توضیح:]

دستگاه قفل‌کننده، که در قسمت پایینی قرار دارد. عملکرد مکانیکی ممکن است هنگام شلیک، همانطور که در تصویر نشان داده شده است، دچار اختلال شود، زیرا انگشت شست بیش از حد به دستگاه قفل‌کننده پایینی نزدیک است. بنابراین، شاید به دلیل [گرفتن] بیش از حد محکم، انگشت شست، دستگاه قفل‌کننده را در قسمت پایینی تپانچه به داخل شیار قسمت بالایی فشار می‌دهد و باعث اختلال در عملکرد مکانیکی هنگام شلیک می‌شود.

روش دیگر برای نگه‌داشتن تپانچه با هر دو دست

1. انگشت شست راست که تپانچه را می‌گیرد، باید کمی بالاتر از نگهدارنده خشاب قرار گیرد.
2. انگشت شست چپ باید در مرکز انگشت شست راست قرار گیرد و چهار مرحله باقی‌مانده در روش اول را دنبال می‌کنیم.
3. مراحل قبلی در روش اول را دنبال می‌کنیم.

به تصویر زیر توجه کنید: [تصویری با توضیح:]

نگه‌داشتن تپانچه با هر دو دست// توجه داشته باشید که انگشت شست راست کمی بالاتر از نگهدارنده خشاب قرار دارد و انگشت شست چپ روی آن است. نگه‌داشتن تپانچه و شلیک کردن با دست راست. روش سوم برای نگه‌داشتن تپانچه با هر دو دست: تمام مراحل روش دوم را دنبال می‌کنیم، اما انگشت اشاره دست چپ روی محافظ ماشه قرار می‌گیرد.

به تصویر زیر توجه کنید: [تصویری با توضیح:]

نگه‌داشتن تپانچه خودکار با هر دو دست. توجه داشته باشید که انگشت اشاره دست چپ روی محافظ ماشه قرار دارد. روش چهارم برای نگه‌داشتن تپانچه خودکار با هر دو دست: تمام مراحل نگه‌داشتن تپانچه را با دست راست (هر یک از روش‌های قبلی) دنبال می‌کنیم، اما دست چپ را [قرار می‌دهیم] زیر قسمت انتهایی اسلحه برای ایجاد تعادل. توجه داشته باشید که چگونه دست چپ برای ایجاد تعادل در زیر قسمت انتهایی تپانچه قرار می‌گیرد.

روش نگه‌داشتن تپانچه خودکار با یک دست

1. مراحل ذکر شده قبلی را دنبال می‌کنیم، به طوری که انگشت شست راست کمی بالاتر از نگهدارنده خشاب قرار می‌گیرد و اگر از روش دوم استفاده کنیم، این یک روش مناسب خواهد بود.
2. قسمت گوشتی دست بین انگشت شست و انگشت اشاره باید در پشت و زیر قسمت‌های [متحرک] قرار گیرد تا با حرکت دست، باعث اختلال در آن‌ها نشود.
3. انگشت اشاره داخل محافظ ماشه یا روی آن قرار می‌گیرد و بقیه انگشتان روی دسته تپانچه قرار دارند.
روش صحیح نگه‌داشتن یک رولور:
الف. انگشت شست راست و سه انگشت دیگر به جز انگشت اشاره باید دسته را در اطراف قسمت پایین (دسته تپانچه) محکم و به‌طور مساوی نگه دارند تا اطمینان حاصل شود که تپانچه هنگام شلیک حرکت نمی‌کند. انگشت اشاره باید روی ماشه یا خارج از [محافظ] قرار گیرد.
ب. روش دوم باید با همان روشی باشد که برای نگه‌داشتن تپانچه خودکار استفاده می‌شود. با این حال، یک تفاوت جزئی وجود دارد؛ انگشت شست راست و چپ به‌طور محکم یکی بالای دیگری قرار می‌گیرند.

نکته مهم:

برخی افراد انگشت شست دست چپ را روی دست راست قرار می‌دهند تا با آن، ضامن را به عقب فشار دهند. این روش فقط برای رولور استفاده می‌شود زیرا قطعات آن طوری طراحی شده‌اند که به سمت عقب حرکت می‌کنند. استفاده از این روش با تپانچه خودکار غیرممکن است زیرا باعث ایجاد فشار زیاد بر دست تیرانداز می‌شود؛ زیرا پس از شلیک و خروج پوکه، قطعات تپانچه خودکار روی لوله به سمت عقب حرکت می‌کنند و در طول [این حرکت]، ممکن است انگشت تیرانداز بریده شود یا به شدت آسیب ببیند. تصاویر زیر را از رولور مشاهده کنید: [تصویری از یک رولور با توضیح:]

روش دوم باید مانند روش نگه‌داشتن تپانچه خودکار باشد، اما یک تفاوت جزئی وجود دارد؛ و آن این است که هر دو انگشت شست به طور محکم در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. [تصویری از یک رولور با توضیح:]

توجه داشته باشید که انگشت شست و سه انگشت دیگر، دسته را در اطراف قسمت انتهایی (دسته تپانچه) به طور محکم و مساوی نگه می‌دارند تا هنگام شلیک مداوم، تپانچه حرکت نکند. انگشت اشاره باید از اولین شلیک روی ماشه باشد. [تصویری از یک رولور با توضیح:]

برخی افراد انگشت شست دست چپ را روی دست راست قرار می‌دهند تا ضامن را به عقب بکشند. این روش نباید برای تپانچه خودکار استفاده شود، اما برای رولور مشکلی ندارد زیرا قطعات متحرکی در آن وجود ندارد. [تصویری از یک رولور با توضیح:]

ما نمی‌توانیم از این روش برای تپانچه خودکار استفاده کنیم زیرا خطرناک است و ممکن است به انگشت شست آسیب برسد؛ زیرا در این حالت، مجموعه قطعات متحرک آزاد می‌شوند. در این حرکت، یک [واکنش مخالف] وجود دارد و ممکن است انگشت شست بریده شود.

تکامل تفنگ‌ها

تفنگ در طول جنگ جهانی دوم به طور چشمگیری تکامل یافت، زمانی که طرفین متخاصم از تفنگ‌های گلوله پرانی استفاده می‌کردند. چند سال پس از جنگ، شوروی تولید یک تفنگ خودکار مشهور به نام کلاشینکوف را آغاز کرد که از فشنگ 7.62 میلی‌متری استفاده می‌کرد. سپس آمریکایی‌ها تفنگی به نام «آرمالیت» تولید کردند که از فشنگ 5.6 میلی‌متری استفاده می‌کرد، در حالی که بریتانیایی‌ها تفنگ «اینفیلد» را تولید کردند. ایتالیا تفنگ «برتا» و آلمان تفنگ «هکلر و کوخ» را تولید کرد. بلژیک تفنگ «سیگ» و اسپانیا تفنگ «ستمه» را تولید کرد. همه این‌ها تفنگ‌های 7.62 کالیبر بودند. توسعه و نوآوری همچنان در تولید تفنگ‌های کوچک و سبک ادامه دارد. کلاشینکوف هنوز بهترین و مشهورترین تفنگی است که از زمان جنگ جهانی دوم در میدان نبرد استفاده می‌شود. این تفنگ توسط میخائیل کلاشینکوف طراحی شد که در سال 1920 در سیبری به دنیا آمد. او در سال 1939 وارد نیروهای مسلح شوروی شد و به شدت مجروح شد، به همین دلیل مدال ستاره سرخ را دریافت کرد. طراحی اولین کلاشینکوف، AK47، تحت تأثیر یک تفنگ آلمانی بود که او [کلاشینکوف] در طول دوران بستری‌اش در بیمارستان با آن مواجه شد. او همچنین تحت تأثیر یک سلاح خودکار شوروی به نام «BBS» قرار داشت. کلاشینکوف تفنگ خود را توسعه داد و بهبود بخشید و آن را به کمیسیون بازرسی وزارت دفاع در مسکو ارائه کرد، که استفاده از این تفنگ 7.62 میلی‌متری را توصیه کرد. در سال 1935، تغییراتی در طراحی اولین تفنگ، «AK47»، ایجاد شد و تفنگ خودکار «AK10» مطابق با طرح اصلاح شده تولید شد. تولید کلاشینکوف به انبارهای تسلیحاتی چندین کشور سابق پیمان ورشو گسترش یافت. تخمین زده می‌شود که تعداد قطعات تولید یا استفاده شده بین ده تا بیست میلیون باشد. کلاشینکوف هنوز هم رقیب تفنگ آمریکایی M-16 است که در سال 1964 طراحی شد و در اواسط دهه شصت به خدمت گرفته شد.

اصول و قوانین هدف‌گیری

اکثر اشتباهات در هدف‌گیری ناشی از استرس یا اضطراب فیزیکی است که باعث لرزش دست می‌شود. این می‌تواند ناشی از وارد کردن فشار بیش از حد بر ماشه و همچنین ناشی از کشیدن ماشه به جای فشار دادن آن باشد، که باعث انحراف لوله تفنگ از هدف می‌شود. بنابراین، هنگام هدف‌گیری و شلیک، ملاحظات زیر ضروری است:

1. در حین فشار دادن ماشه، خود را کنترل کنید تا تفنگ نلرزد.
2. ماشه را با نیروی بیش از حد فشار ندهید و آن را نکشید، زیرا این باعث می‌شود لوله تفنگ به سمت پایین متمایل شود.
3. اجازه ندهید صدای شلیک یا انفجار روی شما تأثیر بگذارد و روی پیش‌بینی صدای انفجار تمرکز نکنید، زیرا این باعث لرزش ناخودآگاه دست و تفنگ می‌شود.
4. بدن باید عادی باشد، نه در حالت تنش، و مفاصل باید ریلکس باشند، نه خیلی سفت و نه خیلی شل.
5. هنگام شلیک، اجازه دهید قطعه عرضی منظره شما روی بالای مگسک قرار گیرد و منظره جلویی روی مرکز هدف قرار گیرد؛ یعنی چهار [عنصر] وجود داشته باشد: چشم راست، مرکز محفظه منظره، مگسک روی منظره جلویی و مرکز هدف باید در یک خط قرار گیرند و تفنگ را در مرکز هدف شلیک کنید. این زمانی اعمال می‌شود که شما به هدف نزدیک هستید و گرانش روی گلوله تأثیر نمی‌گذارد. با تفنگ‌ها و زمانی که فاصله زیادی از هدف دارید، پایین‌تر [از هدف] و در مرکز هدف شلیک کنید.
6. هنگام شلیک، چشم چپ را ببندید اگر با دست راست شلیک می‌کنید و بالعکس [اگر با دست چپ شلیک می‌کنید].
7. مدت زمان زیادی برای هدف‌گیری صرف نکنید تا روی اعصابتان تأثیر نگذارد.

نکات مهم:

1. اگر گلوله بالای هدف برخورد کرد، این بدان معناست که شما دسته تفنگ را بیش از حد محکم نگه داشته‌اید.
2. اگر گلوله سمت راست هدف برخورد کرد، این بدان معناست که شما دسته تفنگ را بیش از حد محکم گرفته‌اید، که در نتیجه باعث می‌شود تفنگ به سمت راست کشیده شود زیرا به دلیل عصبی بودن، به دسته دیگر فشار وارد می‌کند.

3. اگر گلوله سمت چپ هدف برخورد کرد، عکس این اتفاق می‌افتد.
4. «زیر هدف»؛ نتیجه عصبی بودن هنگام تلاش برای شلیک و هدف‌گیری است.

بخش‌های حیاتی بدن

تیرانداز باید بخش‌های کشنده بدن یا [محل‌هایی که] می‌توان به طور جدی به آن‌ها آسیب رساند را بشناسد، تا بتواند به این نقاط روی فردی که می‌خواهد او را ترور کند شلیک کند. اینها عبارتند از:

1. ناحیه دایره‌ای شکل شامل دو چشم، بینی و دهان یک ناحیه کشنده است، و تیرانداز نباید بالای، سمت چپ یا سمت راست این ناحیه هدف‌گیری کند، زیرا ممکن است گلوله منحرف شود.
2. قسمتی از گردن که سیاه‌رگ‌ها و سرخرگ‌ها در آن به هم می‌رسند.
3. قلب، این قسمت کشنده است.
4. معده
5. کبد
6. کلیه‌ها
7. ستون فقرات

نمونه‌هایی از انواع ترور

عملیات‌های ساده: عبور از خیابان:

1. هدف در حال رفتن به محل کار با استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی است. در لحظه‌ای که او برای رسیدن به ایستگاه اتوبوس یا خیابان اصلی، از خیابان عبور می‌کند، تروریست‌ها (دو نفر) سوار بر موتورسیکلت، به سمت هدف شلیک می‌کنند و به سرعت در جهت مخالف ترافیک فرار می‌کنند. یک نمونه واقعی از ترور در هنگام عبور هدف از خیابان:
این عملیات در تاریخ 22 مارس 1948 در مصر رخ داد. الخازندر، یک قاضی دست‌نشانده که حضور انگلیسی‌ها در مصر را قانونی می‌دانست، فردی بود که مورد ترور قرار گرفت. الخازندر حکم‌های سنگینی علیه پرسنل شاغل در بخش مخفی اخوان المسلمین صادر کرده بود که در عملیات بمب‌گذاری دخیل بودند. عملیات «ترور الخازندر» در طول بمب‌گذاری‌های کریسمس انجام شد.
حسن عبدالحافظ و محمود سعید برای ترور الخازندر انتخاب شدند. آنها از بخش مخفی اخوان

المسلمین بودند که در آن زمان توسط عبدالرحمن السندی رهبری می‌شد.
برای مدتی، الخازندر تحت نظر گرفته شد و مشخص شد که او به دادگاه باب الخلاّق در قاهره می‌رود و با وسایل حمل و نقل عمومی به هلوان بازمی‌گردد. آنها به ایستگاه راه‌آهن هلوان رفتند، سپس با قطار از هلوان به باب الخلاّق و بعد با سایر وسایل حمل و نقل عمومی رفتند.
آنها طرح زیر را ریختند:
تروریست‌ها، عبدالحافظ و محمود سعید، در حالی که الخازندر خانه خود را ترک می‌کرد، منتظر او بودند. حسن با یک تپانچه به سمت او شلیک کرد، در حالی که محمود نگهبانی می‌داد و با تپانچه و بمب‌های انفجاری از او محافظت می‌کرد. آنها فرار کردند و به خانه عبدالرحمن السندی، رئیس سازمان، رفتند. پس از خروج الخازندر از خانه‌اش، حسن عبدالحافظ به سمت او نزدیک شد و چندین گلوله شلیک کرد که به الخازندر اصابت نکرد. وقتی محمود سعید این را دید، جای خود را ترک کرد، به الخازندر نزدیک شد، او را گرفت، روی زمین انداخت و چندین گلوله به او شلیک کرد. او و همراهش هدف را رها کردند و رفتند. حسن عبدالحافظ و محمود سعید به دلیل چندین اشتباه دستگیر شدند.
اشتباهاتی که حسن و محمود مرتکب شدند به شرح زیر است:
الف. وسیله نقلیه‌ای مانند خودرو یا موتورسیکلت برای فرار پس از انجام عملیات وجود نداشت.
ب. آنها احتمال تعقیب پس از عملیات را پیش‌بینی نکردند. آنها متوجه نشدند که این عملیات در نزدیکی اداره پلیس هلوان انجام شده است.
پ. آنها آموزش کافی در استفاده از تپانچه نداشتند، همانطور که عدم توانایی حسن در کشتن الخازندر با وجود نزدیکی به او نشان می‌دهد.
ت. توافق برای ملاقات پس از انجام عملیات در خانه رئیس بخش مخفی اخوان‌المسلمین یک اشتباه مرگبار بود.
پ. پس از اینکه خودروهای پلیس شروع به تعقیب آنها کردند، این دو نفر به کوه «المقاطم» فرار کردند که مکان مناسبی برای فرار از تعقیب نبود.

2. عملیات دوم: مسدود کردن مسیر خودروی هدف

الف. هدف با خودروی شخصی خود به محل کار می‌رود که صبح او را تحویل می‌گیرد و پس از پایان کار، او را برمی‌گرداند. یک راننده خودرو را هدایت می‌کند و محافظ هدف در کنار راننده می‌نشیند.
ب. گروه تروریست‌ها متشکل از سه یا چهار نفر، منتظر خودروی هدف هستند. محل انتظار باید به گونه‌ای باشد که به خودروی تروریست‌ها اجازه حرکت آزادانه در هر زمان را بدهد.
پ. خودروی تروریست‌ها پس از دیدن خودروی هدف، حرکت می‌کند و به آرامی تا مکانی پیش می‌رود که به آن اجازه دهد مسیر جلوی خودروی هدف را مسدود کند. سپس بلافاصله متوقف می‌شود و

مسیر خودروی هدف را مسدود می‌کند.
ت. در لحظه‌ای که خودروی تروریست‌ها متوقف می‌شود، افرادی که مسئول کشتن یا ربودن هدف هستند، از خودرو پیاده می‌شوند، محافظ و راننده را می‌کشند و سپس ماموریت خود را انجام می‌دهند.
ث. این عملیات نیازمند سرعت بسیار زیاد در یک زمان کوتاه است تا از هرگونه تعقیب خودروی تروریست‌ها یا مشاهده هر یک از افراد گروه جلوگیری شود.
مشاهدات:
1. بهتر است یکی از اعضای گروه که در عملیات ترور یا آدم‌ربایی شرکت می‌کند، به لاستیک‌های خودروی هدف شلیک کند تا نتواند فرار کند.
2. بیشتر اعضای گروه که در عملیات شرکت می‌کنند، باید رانندگان بسیار ماهری باشند تا در صورت مجروح یا کشته شدن راننده، مشکلی ایجاد نشود.
مثالی واقعی از یک ترور با مسدود کردن مسیر هدف:
اعضای سازمان انقلاب مصر تصمیم گرفتند یک مقام ارشد اسرائیلی را که در قاهره زندگی می‌کند، ترور کنند. *سازمان انقلاب مصر: سازمانی که از ناصر پیروی می‌کرد (و او را به عنوان یک الگو می‌دانست)، اولین ترور خود را در سال 1984 و آخرین آن را در سال 1987 انجام داد. این سازمان چهار ترور علیه یهودیان یا آمریکایی‌ها در قاهره انجام داد، و نه نیروهای امنیتی مصر و نه سازمان‌های اطلاعاتی اسرائیل و آمریکا نتوانستند....[توجه: بقیه این صفحه بریده شده است.]
برای مدتی بر هدف نظارت شد. مسیرهای ورودی و خروجی به محل عملیات مورد مطالعه قرار گرفت. زمان انجام عملیات در ساعت 8 صبح روز 20/8/1985 تعیین شد، زمانی که هدف اسرائیلی به سمت سفارت اسرائیل در قاهره می‌رفت.
یک خودرو برای استفاده در عملیات خریداری شد. مدارک شناسایی فردی به طور غیرمستقیم خریداری شد، عکس آن حذف شد و عکس یکی از اعضای سازمان جایگزین آن شد.
اعضای سازمان که در عملیات شرکت کردند (چهار نفر بودند)، سوار بر خودرویی شدند که متعلق به یکی از آنها بود. سلاح‌های خود را در خودرو قرار دادند (سلاح‌های خود را در کاورهای راکت تنیس پنهان کرده بودند). قبل از رسیدن به محل عملیات، آن خودرو را ترک کردند و سوار بر خودروی دیگری شدند که نزدیک به محل عملیات بود.
پس از سوار شدن به خودرو، مشخص شد که خودرو در وضعیت خوبی نیست و روغن زیادی نشتی دارد، بنابراین تصمیم گرفتند عملیات را به تعویق بیندازند.
در حالی که با همان خودروی خراب در حال بازگشت بودند، مردی را دیدند که یکی از اعضای سازمان

موساد اسرائیل بود، و رهبر گروه تصمیم گرفت او را بکشد. آن عضو موساد سوار بر خودرویی بود که دو زن اسرائیلی نیز در آن حضور داشتند.

خودروی تروریست‌ها پشت سر خودروی هدف اسرائیلی حرکت کرد، و هدف (با دیدن این موضوع در آینه) متوجه مراقبت شد، اما راننده خودروی تروریست‌ها توانست با مانور، خودروی عضو موساد را متوقف کند و او نتوانست فرار کند. آنها مسیرش را مسدود کردند و او را به سمت لبه پیاده‌رو هدایت کردند.

یکی از چهار نفر از خودرو پیاده شد و خشاب تفنگ آمریکایی خود را به سمت عضو موساد شلیک کرد. نفر دوم از طرف دیگر پیاده شد و تیراندازی کرد، و نفر سوم نیز همین کار را انجام داد. پس از انجام عملیات، آنها به خودروی دیگری فرار کردند و خودروی مورد استفاده در عملیات را در خیابان رها کردند. پس از مدتی، نیروهای پلیس آمدند و خودرویی را با آثار خون پیدا کردند. [تا زمانی که] یکی از اعضای سازمان (برادر رهبر سازمان) خود را به سفارت آمریکا معرفی کرد و تمام اسرار مربوط به عملیاتی را که سازمان انقلاب مصر انجام داده بود، فاش نکرد، مشخص نبود که این جرم توسط سازمان انجام شده است.

جنبه‌های مثبت:

1. تروریست‌ها یک فرد اسرائیلی را در مسیر بازگشت به قتل رساندند.
2. خرید خودرو فقط برای انجام عملیات و استفاده از مدارک شناسایی جعلی.
3. پنهان کردن سلاح‌ها در کاورهای راکت تنیس.
4. انتخاب روش مناسب برای متوقف کردن خودروی عضو موساد اسرائیل.

جنبه‌های منفی:

1. عدم بررسی کافی خودروی آماده شده برای عملیات، قبل از انجام آن.
2. انجام عملیات با وجود نقص فنی خودرو، که می‌توانست منجر به خرابی و عدم امکان حرکت پس از انجام عملیات شود.
3. عدم پاک کردن آثار خون موجود در خودرو.

3. عملیات سوم: ورودی یک ساختمان:

1. خودروی تروریست‌ها در مکانی نزدیک به ساختمان هدف پارک می‌شود.
2. هنگامی که هدف از خودرو پیاده می‌شود یا از ساختمان خارج می‌شود، تروریست‌ها به او، محافظ و راننده (که در حال باز کردن درب خودرو برای او است) شلیک می‌کنند.
3. بلافاصله فرار کرده یا سوار بر خودرو یا موتورسیکلتی می‌شوند که برای فرار سریع آماده شده است.

مثالی واقعی از یک ترور در ورودی یک ساختمان (تلاش برای ترور حسن ابوباشا، وزیر کشور سابق):

1. گروهی از سازمان اسلامی با نام «[کسانی که] از آتش نجات یافته‌اند» متشکل از سه نفر، منتظر خودروی حسن ابوباشا، وزیر کشور سابق، در مکانی نزدیک به ورودی ساختمان بودند.
2. هنگامی که ابوباشا رسید و به محض پیاده شدن از خودرو، دو نفر از اعضای گروه از داخل خودرو (وانت) به او شلیک کردند.
3. ابوباشا بلافاصله خود را بین خودرویش و یک خودروی دیگر پارک شده در نزدیکی آن انداخت. در نتیجه این حادثه، وزیر ناتوان شد [و نیمه بدنش فلج شد].
4. پس از وقوع حادثه، اعضای گروه فرار کردند و خودروی خود را در جهت مخالف جریان ترافیک هدایت کردند.

مشاهدات مهم:

هنگامی که برادران به مکانی نزدیک به ابوباشا رفتند، هدفشان کشتن او نبود، بلکه جمع‌آوری اطلاعات در مورد او بود.

1. یکی از برادران هنگام جمع‌آوری اطلاعات، ریش داشت.
2. برادران هنگام جمع‌آوری اطلاعات در مورد وزیر، مسلح بودند.
3. هیچ برنامه مشخصی برای ترور وجود نداشت.

4. عملیات چهارم: هنگام رفتن یا برگشت از محل کار:
   1. هدف با خودروی شخصی خود به سمت محل کار می‌رود و راننده و محافظ دارد.
   2. تروریست‌ها در مکانی خاص منتظر هدف هستند تا او در مسیر رفت و آمد به محل کار باشد.
   3. هنگامی که تروریست‌ها متوجه می‌شوند خودروی هدف در حال نزدیک شدن است، خود را آماده می‌کنند.
   4. لاستیک‌های خودرو، محافظ، راننده و هدف مورد اصابت گلوله قرار می‌گیرند.

مثالی واقعی از یک ترور هنگام رفتن هدف به محل کار:

(ترور ریفات ال-مغبوب)

1. برادران شروع به نظارت بر تمام حرکات وزیر کشور - عبدالحلیم موسی کردند، از لحظه خروج او از خانه تا ورود به وزارتخانه. این نظارت چندین هفته طول کشید.
2. صبح جمعه برای اجرای عملیات تعیین شد که در آن وزیر به سمت محل کار خود می‌رود.
3. دقیقاً در ساعت ده صبح، برادران کاملاً آماده بودند. یک ناظر قرار بود سیگنالی را به برادران بدهد تا زمانی که خودروی وزیر از خانه خارج می‌شود.
4. هنگامی که کاروان به مکان تعیین شده برای عملیات (مرحله عملیات) رسید، گلوله‌ها از همه

جهات به سمت خودروی شخصی جلویی و خودروی اسکورت شلیک شد.
5. برادران پس از شلیک به لاستیک‌ها، به سمت خودرو رفتند تا تأیید کنند که وزیر مرده است. برادران وزیر کشور را پیدا نکردند، اما ریفات ال-مغبوب، رئیس مجمع مردم، را در داخل خودرو مرده یافتند.
6. این یک وضعیت غیرمنتظره بود. دو کاروان (کاروان وزیر کشور و کاروان رئیس مجمع مردم) تنها حدود هفت دقیقه از هم فاصله داشتند. تقریباً پس از هفت دقیقه، وزیر کشور به محل حادثه رسید.
7. برادرانی که در عملیات شرکت داشتند (چهار برادر برای اجرای ترور و دو نفر برای رانندگی خودروهای اسکورت)، فقط دو موتورسیکلت داشتند (سه نفر روی هر موتورسیکلت)، و پس از اجرای عملیات، یکی از دو موتورسیکلت فرار کرد و دیگری خراب شد، و پس از مدتی آن را رها کردند.
8. هنگامی که موتورسیکلت خراب شد، یکی از برادران به پا پیاده فرار کرد و سلاح خود را در جهت مخالف خودروها حمل می‌کرد. او یک تاکسی را متوقف کرد و با تهدید راننده با سلاح خود، سوار آن شد. در طول مسیر، یک افسر پلیس (یک ژنرال در نیروی انتظامی) خودرو را متوقف کرد و تصور کرد که مرد مسلح فقط یک سارق است. او در را باز کرد تا او را دستگیر کند، اما برادر تفنگ را به سمت سینه‌اش گرفت و تمام فشنگ‌ها را شلیک کرد و افسر مانند گاو ذبح شده روی زمین افتاد. بعداً مشخص شد که این افسر یکی از مجرمان بود که در برخی محله‌های قاهره به برادران شکنجه می‌کرد.

مواد منفجره

مقدمه:

مواد منفجره به عنوان ایمن‌ترین سلاح برای مجاهدین در نظر گرفته می‌شوند. [استفاده از مواد منفجره] به آنها این امکان را می‌دهد که از پرسنل دشمن دور شوند و از دستگیری جلوگیری کنند. یک ترور با استفاده از مواد منفجره هیچ مدرک یا ردپایی در محل عملیات باقی نمی‌گذارد. علاوه بر این، مواد منفجره باعث ایجاد ترس و وحشت شدید در دشمن می‌شوند.

تعریف مواد منفجره:

این مواد از ترکیبات شیمیایی یا مخلوط‌هایی تشکیل شده‌اند که می‌توانند در یک دوره زمانی بسیار کوتاه به مقادیر زیادی گاز داغ تبدیل شوند. این مواد تحت تأثیر یک عامل خارجی خاص قرار می‌گیرند که باعث ایجاد فشار فزاینده می‌شود و در نتیجه، یک واکنش زنجیره‌ای رخ می‌دهد.

واکنش زنجیره‌ای انفجاری:

یک سری انفجارهای اولیه که با مقدار کمی از مواد منفجره بسیار حساس شروع می‌شود و با یک بار بزرگ که اساساً از مواد منفجره پایدار تشکیل شده است، به پایان می‌رسد. این مواد از انفجارهایی تشکیل شده‌اند که برای ایجاد بازده زیاد طراحی شده‌اند. ساده‌ترین واکنش زنجیره‌ای انفجاری دارای دو مرحله است، در حالی که سایر انفجارها ممکن است چهار مرحله یا بیشتر داشته باشند. هرگونه وقفه در زنجیره مانع از منفجر شدن موادی می‌شود که پس از آن قرار دارند.

سری معمول:

این سری با یک جرقه کوچک شروع می‌شود و با یک انفجار قابل توجه به پایان می‌رسد.

1. جرقه
2. مواد قابل اشتعال
3. مقدار کمی از مواد ثانویه
4. بار اصلی

ابتدا، فیوز آهسته (فیوز ایمنی):

این فیوز از رشته‌های پنبه‌ای یا کتان بافته شده که با یک لایه عایق از قیر یا پلاستیک پوشانده شده‌اند و داخل آن کپسول‌هایی از باروت سیاه وجود دارد. این رشته‌ها به گردش موج احتراق کمک می‌کنند. قیر یا پلاستیک، فیوز را در کنار هم نگه می‌دارد و مانع از جذب رطوبت توسط آن می‌شود.

ویژگی‌ها:

1. با جرقه یا شعله مشتعل می‌شود.
2. به سرعت مشتعل می‌شود، تقریباً یک سانتی‌متر در ثانیه.
3. زیر آب نیز مشتعل می‌شود.
4. بریدن آن، راهی برای متوقف کردن احتراق است.

چگونه برای انفجار آماده شویم:

1. طول مناسبی از فیوز را ببرید و بررسی کنید که رطوبتی نداشته باشد.
2. طول مناسب فیوز را برای فاصله‌ای که به اندازه کافی ایمن باشد، تعیین کنید.

3. یک سر فیوز را ببرید، این سر برای مشتعل کردن استفاده می‌شود [با زاویه 45 درجه]. سر دیگر فیوز، که داخل کلاهک انفجاری قرار می‌گیرد، باید با زاویه 90 درجه بریده شود.
4. فیوز را با دقت و احتیاط داخل کلاهک انفجاری قرار دهید و سپس فشار ملایمی به دهانه کلاهک انفجاری وارد کنید.
5. سر یک کبریت را روی باروت انتهای فیوزی که با زاویه 45 درجه بریده شده، قرار دهید تا سر کبریت با باروت تماس پیدا کند، سپس با مالش سنگ آتش بر روی بسته‌ای که کبریت در آن است، آن را مشتعل کنید. ممکن است شعله به باروت سیاه برسد و فیوز شروع به سوختن کند. در این صورت، فیوز را در هر دو انتها با زاویه 90 درجه ببرید.

مشاهده:

فیوزهای سفید در معادن زغال سنگ استفاده می‌شوند. فیوزهای سبز در ارتش استفاده می‌شوند و [ویژگی‌های] ایمنی بیشتری دارند. فیوزهای سیاه و نارنجی برای مصارف عمومی غیرنظامی هستند.

دوم، فیوز سریع.

این همان فیوز آهسته است با این تفاوت که باروت آن ظریف‌تر است و سرعت مشتعل شدن آن بیشتر است، تا 90 سانتی‌متر در ثانیه. استفاده از آن محدود به کمین‌ها و تله‌ها است.

هشدار مهم:

قبل از استفاده از هر نوع فیوزی، مقداری از آن را بردارید و آزمایش کنید تا مطمئن شوید که رطوبتی ندارد، همچنین [سرعت] مشتعل شدن آن را بررسی کنید زیرا اگر فکر کنید یک فیوز سریع، یک فیوز آهسته است و از آن استفاده کنید، احتراق به کلاهک انفجاری می‌رسد و بار قبل از اینکه شما محل را ترک کنید، منفجر می‌شود.

دوم، سیم منفجره (سیم کورکس)

این ماده شامل یک سیم انعطاف‌پذیر است که حاوی مواد منفجره است و با لایه‌ای از پلاستیک پوشیده شده است تا آن را در برابر رطوبت محافظت کند. این ماده با فیوزهای معمولی متفاوت است زیرا حاوی یک ماده سفید رنگ به نام PETAN است، اگرچه ممکن است ماده دیگری نیز به آن اضافه شود که باعث تغییر رنگ آن به خاکستری می‌شود.
ویژگی‌ها:

1. سرعت انفجار بین پنج تا هفت کیلومتر در ثانیه متغیر است.

2. می‌تواند با نیروی 15 کیلوگرم یا قدرت یک گلوله منفجر شود.
3. [می‌تواند] زیر آب به مدت حداکثر 15 ساعت استفاده شود.
4. برای منفجر کردن چندین بار به طور همزمان استفاده می‌شود.
5. تحت تأثیر رطوبت، نور خورشید، شوک الکتریکی و ضربه‌های مکانیکی قرار می‌گیرد.
6. به عنوان یک کمربند انفجاری برای قطع درختان و همچنین ستون‌های سیمانی و آهنی استفاده می‌شود.
7. به شکل یک حلقه با طول متغیر بین 100 تا 200 متر است.
8. می‌تواند جایگزین تعداد زیادی فیوز شود.
9. به عنوان یک سیم باز برای پاکسازی مسیر در یک میدان مین و افزایش عرض آن با دو برابر کردن تعداد سیم‌های منفجره که این سیم را تشکیل می‌دهند، استفاده می‌شود.

کلاهک‌های انفجاری

از یک کپسول فلزی ساخته شده از مس یا آلومینیوم تشکیل شده است که حاوی مقدار کمی کاتالیزور و سایر محرک‌ها است. هنگام جابه‌جایی باید با احتیاط رفتار کرد، زیرا به عوامل خارجی بسیار حساس است (ضربه، لرزش، اصطکاک).

ترکیب یک کلاهک انفجاری معمولی

از یک لوله کشیده تشکیل شده است که یک سر آن حاوی مواد منفجره حساس است که ماده اصلی است. بار آن نیز به فشار حساس است. بار سوم قابل اشتعال است. طول کلاهک 5 سانتی‌متر، قطر کلاهک 7 سانتی‌متر است. این نمونه از بزرگترین کلاهک انفجاری معمولی است. کلاهک انفجاری معمولی فقط باید با یک فیوز آهسته منفجر شود. [تصویر یک کلاهک انفجاری با توضیحات: فیوز آهسته (در سمت راست)، کلرات و شکر 10٪ و نیترات سرب 30٪ (در زیر).]

ترکیب کلاهک انفجاری الکتریکی

این ماده همان ترکیب کلاهک انفجاری معمولی را دارد، به همراه یک سیم گرم و سیم اتصال. دهانه لوله کشیده با لاستیک عایق‌بندی شده است. [تصویر با توضیحات: سیم گرم (در بالا)، ماده فعال (در سمت چپ) و (از راست به چپ در زیر:) سیم الکتریکی، ستون تثبیت‌کننده، سیم‌ها، لاستیک، بار قابل اشتعال و کاتالیزور.]
اقدامات احتیاطی که باید با کلاهک‌های انفجاری انجام شود:

1. کلاهک‌های انفجاری را با مواد منفجره نگهداری نکنید و آنها را در معرض نور خورشید قرار ندهید.
2. یک کلاهک انفجاری را با O-متر، آلفا متر یا سایر دستگاه‌های الکتریکی که دارای باتری هستند، آزمایش نکنید تا منفجر نشود (این مربوط به کلاهک‌های انفجاری الکتریکی است.)

اتصال و اتصالات

اول: اتصال یک فیوز آهسته به فیوز دیگر:

1. یک سر فیوز را با زاویه 45 درجه برش دهید.
2. دو طرف را در کنار هم قرار دهید تا پودر سیاه با هر دو فیوز در تماس باشد.
3. دو طرف را با یک نوار یا طناب محکم به هم وصل کنید.
4. قبل از اتصال، می‌توان یک سر کبریت یا چیزی مشابه را بین دو انتهای فیوز قرار داد. هر دو باید به کبریت بچسبند که باعث افزایش شعله بین آنها می‌شود (اطمینان حاصل می‌کند که شعله از یک فیوز به فیوز دیگر منتقل شود.)

دوم: اتصال یک فیوز آهسته به کلاهک انفجاری دیگر (مواد منفجره):

1. سیم چاشنی نمی‌تواند بدون کلاهک انفجاری منفجر شود، بنابراین هیچ فایده‌ای در اتصال مستقیم فیوز آهسته وجود ندارد. باید یک کلاهک انفجاری بین آنها قرار داده شود تا جرقه فیوز آهسته به کلاهک آن منتقل شود و سپس سیم چاشنی مشتعل شود.
2. هنگامی که فیوز آهسته مشتعل می‌شود، جرقه حاصله به کلاهک می‌رسد و منفجر شده و فیوز را مشتعل می‌کند.

سوم: اتصال سیم چاشنی به انتهای کلاهک:

دو سیم چاشنی می‌توانند به یکی از روش‌های زیر متصل شوند:

1. دو سیم را روی هم قرار دهید [به طوری که 15 سانتی‌متر با هم همپوشانی داشته باشند] و آنها را با نوار یا طناب محکم ببندید. [تصویر با توضیحات: فیوز کلاهک انفجاری (در سمت راست)، فیوز کلاهک انفجاری (در سمت چپ) و نوار (در زیر).]
2. با یک گره مستقیم. [تصویر (بدون توضیح)]
3. گره برگ درختی: [تصویر]

ما از این روش زمانی استفاده می‌کنیم که می‌خواهیم دو بار را همزمان منفجر کنیم، شروع از شاخه اصلی سیم چاشنی، یا برای اطمینان از اینکه بار با استفاده از دو سیم چاشنی منفجر می‌شود.

چهارم: اتصال‌دهنده حرف P: [تصویر]

این اتصال‌دهنده زمانی استفاده می‌شود که جهت موج انفجاری در شاخه اصلی مشخص نیست.

- اتصال‌دهنده حرف Y: [تصویر] این روش نیز زمانی استفاده می‌شود که جهت موج انفجاری در شاخه اصلی مشخص نیست.

- اتصال‌دهنده سیم شکسته: [تصویر] این اتصال‌دهنده زمانی استفاده می‌شود که زمان مورد نیاز برای آماده‌سازی بارها محدود است. آن را با یک سیم انفجاری متصل کنید. به جز مشکل رطوبت، "پتان" باعث قطع شدن فیوز می‌شود؛ توصیه نمی‌شود از این ماده برای مدت بیشتر از 24 ساعت استفاده شود زیرا باعث شل شدن دو فیوز و جدا شدن آنها از هم می‌شود.

- اتصال‌دهنده حرف U: [تصویر] این روش ایمن‌ترین است زیرا موج انفجاری از خط اصلی به شاخه موازی در هر دو جهت منتقل می‌شود.

تله‌های انفجاری

این تله‌ها شامل روش‌های خلاقانه و نوآورانه برای کار گذاشتن مواد منفجره ضد نفر و ضد خودرو هستند، به طوری که دشمن در اثر حرکت عادی و بدون توجه به اطراف خود، منفجر می‌شود. تله‌های انفجاری یکی از بهترین راه‌ها برای انجام یک عملیات ترور علیه نیروهای دشمن محسوب می‌شوند، زیرا ما می‌توانیم پس از انجام این کار، فاصله زیادی از محل حادثه دور شویم، بدون اینکه هیچ مدرک یا ردی باقی بگذاریم که به دشمن کمک کند تا عاملان این عملیات را شناسایی کند. با این حال، یک فرد نباید اجازه داشته باشد تا در زمینه کار گذاشتن تله‌های انفجاری فعالیت کند، مگر اینکه مهارت کافی در استفاده از مواد منفجره و همچنین تجربه در زمینه‌های الکتریکی و مکانیکی داشته باشد، زیرا اولین اشتباهی که او مرتکب شود، ممکن است آخرین اشتباه او باشد. یکی از مهم‌ترین نکاتی که باید در هنگام کار گذاشتن یک تله انفجاری به آن توجه کرد، انتخاب نوع مناسبی از سوئیچ است که دشمن متوجه آن نشود [و از خنثی کردن و برداشتن مواد منفجره جلوگیری شود]. هر گونه نشانه‌ای از فعالیت یا حضور ما در منطقه‌ای که تله انفجاری کار گذاشته شده است، باید پاکسازی شود، زیرا هرگونه ابزار، قطعات سیم الکتریکی، نوار چسب و غیره، باعث هشدار به دشمن می‌شود و این برنامه و عملیات با شکست مواجه خواهد شد.

سوئیچ‌های مورد استفاده در تله‌ها و محفظه‌های حاوی مواد منفجره به دسته‌های زیر تقسیم می‌شوند:

1. الکتریکی
2. شیمیایی
3. مکانیکی
4. اصطکاکی

سوئیچ‌های الکتریکی:

این سوئیچ‌ها را می‌توان به چهار گروه تقسیم کرد:

الف. برای استفاده دستی: کشیدن - فشار دادن - شل کردن - بالا بردن - پایین انداختن.

ب. با تأخیر (زمان‌دار): ساعت زنگ‌دار - دما - مدار بسته (فشار روی عایق تا زمانی که بسوزد و تماس برقرار شود).

پ. تغییر شرایط طبیعی: دما - دود یا گاز حساس - فلز حساس.

ت. تحت تأثیر امواج: امواج FM - رادیو ± اشعه مادون قرمز - اشعه ماوراء بنفش - یا امواج رادار. [تصویر با توضیحات:]

سوئیچ (بالا)، مواد منفجره با کلاهک انفجاری (راست)، محلی که باید پس از پایان عملیات بسته شود (پایین) و باتری (چپ).

موفقیت کامل سوئیچ [به] هوش، نوآوری و تصمیم‌گیری درست بستگی دارد.

سوئیچ مناسب:

مدار الکتریکی بهترین گزینه محسوب می‌شود، زیرا به موقع عمل می‌کند، اما تنها عیب آن، نشت باتری است. اکنون به انواع ساده‌ای از تله‌ها اشاره می‌کنیم تا درک مطلب برای فرد آسان‌تر شود؛ ما هیچ ایده جدیدی ارائه نمی‌دهیم تا به اختراع روش‌های بهتر کمک کنیم.

- زمانی که هدف، عایق بین نقاط تماس را جدا می‌کند و مدار الکتریکی قطع می‌شود، مواد منفجره منفجر می‌شوند. اگر می‌خواهیم هدف را بکشیم، تله را بالای در قرار می‌دهیم؛ اگر می‌خواهیم پاهایش را قطع کنیم یا آسیب‌های دائمی به قسمت‌های مختلف بدن وارد کنیم، آن را در نزدیکی در قرار می‌دهیم. [تصویر (در سمت چپ) با توضیحات:]

باتری 9 ولتی (بالا و سمت راست)، عایق (بالا و سمت چپ)، مواد منفجره (روی در). فرد از یک سیم که به دیوار متصل شده استفاده می‌کند، و این باعث می‌شود تا زمانی که فرد هدف زیر آن قرار می‌گیرد، مواد منفجره منفجر شوند (سمت چپ). [تصویر در سمت راست (با توضیحات:]

زمانی که در باز می‌شود، عایق جدا می‌شود و مدار قطع می‌شود (وسط و سمت چپ)، عایق متصل شده (پایین و سمت چپ)، مواد منفجره (زیر آن).

- روشن کردن / بستن مدار:

وقتی سوئیچ الکتریکی فشار داده می‌شود، مدار بسته می‌شود و مواد منفجره منفجر می‌شوند. [تصویر و توضیحات:]

سوئیچ الکتریکی (بالا و سمت چپ)، مواد منفجره بدون فیوز (پایین و سمت راست) و باتری (پایین و سمت چپ).

- تله‌گذاری یک دستگاه ضبط صوت و تلویزیون:

این ایده بر این اساس است که با روشن کردن دستگاه، مدار بسته شود و انفجار رخ دهد. برای تله‌گذاری یک رادیو یا دستگاه ضبط صوتی که با باتری کار می‌کند یا از طریق سیم برق به سوئیچ رادیو یا تلویزیون متصل می‌شود، از یک باتری استفاده می‌شود.

- تله‌گذاری یک خودرو:

مدار الکتریکی را ببندید و با چرخاندن کلید استارت برای روشن کردن ماشین، انفجار رخ دهد. می‌توان در این نوع تله، از باتری خودرو استفاده کرد. مواد منفجره در مکان‌های داخل خودرو، در قسمت عقب یا جلو قرار می‌گیرند تا انفجار در مرکز خودرو رخ دهد. [تصویر با توضیحات:] کلید استارت (بالا) مواد منفجره با چاشنی و مواد منفجره (زیر آن).

- تله با استفاده از یک ساعت زنگ‌دار:

[تصویر با توضیحات:] مواد منفجره (بالا و سمت راست)، باتری (بالا و سمت چپ)، سیم انعطاف‌پذیر لاستیکی (وسط و سمت راست)، عقربه کوچک [ساعت] (بالا و وسط و سمت چپ) و عقربه بزرگ [دقیقه] (پایین و وسط و سمت راست).

طبق تصویر، مواد منفجره در ساعت 3:30 منفجر می‌شوند، زمانی که عقربه کوچک روی عدد سه و عقربه بزرگ روی عدد شش قرار می‌گیرد. نباید هیچ عایقی بین دو عقربه وجود داشته باشد. توصیه می‌شود از یک سیم

انعطاف‌پذیر لاستیکی در جلوی عدد سه استفاده شود، در صورتی که عقربه بزرگ بیش از یک بار در ساعت از آن عبور می‌کند.

- بمب ساعتی با استفاده از یک ساعت زنگ‌دار:

[تصویر (با توضیحات:] مواد منفجره بدون فیوز (بالا) و باتری (بالا و سمت چپ). وقتی زمان به پایان می‌رسد، زنگ هشدار به صدا درمی‌آید و دو سیم الکتریکی با هم تماس پیدا می‌کنند و انفجار رخ می‌دهد.

- همچنین می‌توان یک خودرو را با اتصال دو سیم از باتری تله‌گذاری کرد. یکی از سیم‌های چاشنی با سیمی که به باتری متصل است، تماس پیدا می‌کند و سیم دیگر به خط اصلی متصل می‌شود و همچنین به فن نیز متصل می‌شود. سیمی که به باتری متصل است، همین کار را انجام می‌دهد. وقتی کلید استارت چرخانده می‌شود، پره می‌چرخد و دو طرف با هم تماس پیدا می‌کنند و مدار بسته می‌شود.

- می‌توان از وسایل بسیار ساده‌ای برای تله‌گذاری استفاده کرد، مانند: کفش، تخت و غیره. نمونه‌هایی از عملیات ترور با استفاده از مواد منفجره:

1. منفجر کردن یک ساختمان یا کاروان با استفاده از بمب خودرو، به طوری که راننده خودروی حامل مواد منفجره، [خودرو] را منفجر می‌کند.
یک نمونه واقعی:
برخی از افراد در مصر تلاش کردند تا با قرار دادن 200 کیلوگرم TNT در یک وانت، کاروان خودروی وزیر کشور سابق را منفجر کنند. وقتی خودروی وزیر دیده شد، فرد به او نزدیک شد و خودرو را منفجر کرد. با این حال، انفجار در داخل خودرو رخ نداد و بعداً مشخص شد که مواد منفجره منفجر نشدند زیرا هیچ کاتالیزوری همراه با مقدار زیادی از مواد منفجره قرار داده نشده بود. مواد منفجره مشتعل شدند اما منفجر نشدند.

2. پرتاب یک یا چند بمب به سمت گروهی از افراد دشمن یا داخل خودروی هدف:
یک نمونه واقعی:
افرادی از شاخه مخفی اخوان المسلمین، تعدادی بمب را در [برخی] مغازه‌ها و بارها در شب 7 ژانویه 1947 در ساعت 23:00 پرتاب کردند.

3. منفجر کردن یک مکان یا خودرو با استفاده از بمب ساعتی. برخی از فلسطینی‌ها توانستند یک بمب ساعتی را در داخل رادیو یک هواپیما قرار دهند و پس از اینکه هواپیما به پرواز درآمد، در آسمان منفجر شد. همچنین می‌توان با استفاده از تایمر ماشین لباسشویی یا هر دستگاه دیگری (مانند فن)، یک

بمب ساعتی منفجر کرد؛ در زمان مشخصی، دو سیم با هم تماس پیدا می‌کنند و مواد منفجره منفجر می‌شوند.

ترور با سم و سلاح سرد

ترور با سلاح سرد:

الف. ترور با چاقو: هنگام انجام هرگونه ترور با چاقو، دشمن باید در یکی از نقاط مرگبار زیر مورد اصابت قرار گیرد:

از جلو:

1. هر نقطه از قفسه سینه.
2. یک یا هر دو چشم.
3. ناحیه لگن (زیر ناف هدف).
4. ناحیه مستقیماً بالای اندام تناسلی.

از پشت:

1. استخوان پس سری (پشت سر).
2. انتهای ستون فقرات، درست بالای باسن شخص.

ب- ترور با یک شیء سخت: ضربه باید به نواحی مرگبار وارد شود.

از جلو:

1. هر دو چشم.
2. جایی که رگ‌ها و سرخرگ‌ها در گردن به هم می‌رسند.
3. بالای معده، با انتهای چوب یا شیء سخت.
4. بالای اندام تناسلی، با انتهای چوب یا شیء سخت.
5. ناحیه زبان.
6. با چوب یا شیء سخت، گلو را مانند حالت دار زدن فشار دهید.

از پشت:

1. ناحیه گوش چپ.
2. پشت سر (استخوان پس سری).

[توجه: در متن عربی، «شیء سخت»، «چوب» و «گرز» همگی با یک کلمه بیان شده بودند؛ انتخاب‌های مختلف برای نشان دادن طیف معنایی انجام شد.]

ترور با طناب:

1. 1- خفه کردن (ناحیه گردن). هیچ ناحیه دیگری به جز گردن وجود ندارد.

ترور با دست:

1. 1- خفه کردن.
2. فرو بردن انگشتان در یک یا هر دو چشم و فشار دادن.
3. گرفتن بیضه‌ها با دست و چرخاندن و فشردن.
4. گرفتن قفسه سینه با هر دو دست و فشردن.

ترور با سم

ما [بحث] را به سم‌هایی محدود می‌کنیم که یک جنگجوی مؤمن می‌تواند آن‌ها را تهیه و استفاده کند، بدون اینکه سلامت خود را به خطر بیندازد.

اول- سم‌های گیاهی:

الف. دانه‌های کرچک

ماده‌ای به نام «ریسین»، عصاره‌ای از دانه‌های کرچک، یکی از کشنده‌ترین سم‌ها محسوب می‌شود. 0.035 میلی‌گرم کافی است تا با استنشاق یا تزریق در رگ، فرد را بکشد. با این حال، اگرچه مصرف آن از طریق دستگاه گوارش کمتر سمی تلقی می‌شود، اما جویدن تعدادی از دانه‌های کرچک می‌تواند کشنده باشد. استخراج ریسین یک عمل ساده است و خود دانه‌های کرچک را می‌توان از گلخانه‌ها در سراسر کشور تهیه کرد. علائم: نیاز به استفراغ - اسهال - عدم آگاهی از محیط اطراف - پوست آبی می‌شود، که منجر به اختلال در گردش خون و در نهایت... مرگ می‌شود.

ب. دانه‌های «پرِکاتوری» (نوعی گیاه)

سم گیاهی «آبرین»، که از دانه‌های «پرِکاتوری» استخراج می‌شود، بسیار شبیه به ریسین است. دانه‌های این گیاه قرمز و سیاه هستند و در اشیایی مانند مهره‌های تسبیح استفاده می‌شوند. یک جوهر بسیار تیره تهیه کنید یا کمی جوهر معمولی را تا حد امکان رقیق کنید، در حالی که اطمینان حاصل می‌کنید که به اندازه کافی قوی باقی می‌ماند تا بتواند پوسته دانه‌های «پرِکاتوری» را سوراخ کند. یک جفت دستکش چرمی بپوشید و با دقت بسیار حدود دوازده سوراخ در هر یک از مهره‌های ذکر ایجاد کنید. پس از اتمام این کار، مهره‌های ذکر را با DMSO (دیمتیل سولف اکسید) اسپری کنید. آبرین به آرامی اما پیوسته قربانی شما را می‌کشد.

استخراج آبرین و ریسین

برای تسهیل در جدا کردن پوسته‌های این دانه‌ها، 3.2 اونس (یک اونس = 31.1 میلی‌گرم) از دانه‌های گیاه کرچک را در حدود 10 اونس آب خیس کنید و دو قاشق چایخوری سود (یا یک ماده قلیایی - ماده‌ای که از پودر صابون استخراج می‌شود) اضافه کنید. باید دانه‌ها را در آب غوطه‌ور کنید، بنابراین آن‌ها را با سنگریزه تمیز یا مرمر بپوشانید. اجازه دهید به مدت یک ساعت خیس بخورد، سپس دانه‌ها را بیرون بیاورید، تمیز کنید و اجازه دهید پوسته‌ها خشک شوند. پس از آن می‌توان به راحتی آن‌ها را جدا کرد. دانه‌های بدون پوسته را در مخلوطی چهار برابر وزن خودشان با استون قرار دهید تا کاملاً سفت شوند. سپس آن‌ها را در یک ظرف شیشه‌ای دربسته قرار دهید و به مدت 72 ساعت بگذارید. پس از آن، آن‌ها را از طریق یک فیلتر قهوه به ظرف دیگری منتقل کنید. دستکش‌های جراحی و ماسک بپوشید و تا حد امکان استون را خارج کنید. سپس استون تازه اضافه کنید و این روش را دوباره تکرار کنید: 72 ساعت دیگر بگذارید بماند و دوباره از طریق یک فیلتر قهوه، دو بار دیگر آن‌ها را صاف کنید. نتیجه نهایی، «آیسین» خالص یا آبرین خواهد بود.

ج- گیاه «هملاک آبی» (Water Hemlock)

مقدار کشنده آن 3.2 گرم است. طعم خوبی دارد و بسیار شبیه به گیاه دیگری، یعنی «شیرین بیان»، است. علائم: تشنج عصبی در عرض 15 تا 60 دقیقه، از جمله قفل شدن شدید و انقباض فک به حدی که ممکن است زبان قطع شود.

د- درخت «تانج اویل» (Tanj Oil)

دوم- مواد نیمه قلیایی: این مواد به شدت در الکل محلول هستند.

الف- تنباکو

به اندازه‌ای نیکوتین در سه نخ سیگار وجود دارد که می‌تواند یک فرد را بکشد. 60 تا 70 میلی‌گرم نیکوتین خالص، اگر خورده شود، ظرف یک ساعت یک فرد را می‌کشد.

ب- جوانه‌های سیب زمینی

جوانه سیب زمینی (هم خراب و هم سبز) حاوی سولانین است.

نحوه استخراج مواد قلیایی سمی

برگ‌ها را به صورت ریز خرد کنید. بهتر است مخلوطی درست کنید، سپس آن را در یک دستگاه قهوه‌ساز قطره‌ای بریزید، تا آب جوش بتواند به تدریج از میان قهوه عبور کند. یک قابلمه فلزی را با حدود 1/3 الکل ایزوپروپیل (اصطلاحاً «الکل سفید») مخلوط با ایزوپروپیل پر کنید. اجازه دهید به مدت یک ساعت، این محلول صاف و تقطیر شود. در طول نیمه اول، هر زمان که لازم بود، الکل اضافه کنید، و در طول نیمه دوم، اجازه دهید تا زمانی که حدود دو اونس در ظرف باقی بماند، بجوشد. این دو اونس (یا کمتر)، مخلوطی از الکل و مواد قلیایی سمی خواهد بود. این مقدار را روی یک بشقاب بریزید و اجازه دهید الکل تبخیر شود. ماده‌ای که روی بشقاب باقی می‌ماند، سم بسیار خالص خواهد بود.

روش دیگری نیز وجود دارد که به خوبی روش قبلی نیست، اما نیازی به دستگاه قهوه‌ساز قطره‌ای ندارد. این روش، به سادگی گرم کردن گیاهان خرد شده و مخلوط با الکل (که قبلاً داشتیم) روی یک شعله کم است. علائم آن بعد از 160 روز ظاهر می‌شوند.

مسمومیت ناشی از خوردن غذای فاسد

از آنجایی که 0.000028 گرم می‌تواند یک فرد را بکشد، این سم بسیار کشنده است. پس از مصرف، علائم بین 12 تا 36 ساعت ظاهر می‌شوند. این علائم شامل سرگیجه، سردرد، یبوست و مشکل در بلع و صحبت کردن، خروج مایعات از بینی و دهان و عدم هماهنگی عضلات است. در نهایت، مرگ ناشی از نارسایی تنفسی رخ می‌دهد. اگر این سم از طریق جریان خون وارد بدن شود، مرگ بسیار سریع و تقریباً بدون هیچ علامتی اتفاق می‌افتد.

نحوه تهیه غذای فاسد

یک قابلمه را با ذرت و لوبیا سبز پر کنید. یک تکه کوچک گوشت و حدود دو قاشق غذاخوری مدفوع تازه به آن اضافه کنید. آب را در قابلمه بریزید تا سطح آب به لبه‌ی قابلمه برسد. درب قابلمه را محکم ببندید. اگر این کار را درست انجام دهید، هیچ هوایی در داخل قابلمه باقی نمی‌ماند. قابلمه را در یک اتاق تاریک و نسبتاً گرم به مدت 15 روز قرار دهید. پس از پایان این دوره، متوجه خواهید شد که ماده‌ای روی لبه‌ی قابلمه و مقدار کمی

فساد وجود دارد. این‌ها کلونی‌های باکتریایی هستند که در نتیجه فرآیند هضم باکتریایی، سم خارجی خود را ترشح می‌کنند. می‌توانید همزمان سه یا چهار قابلمه درست کنید. در زمان حکومت جمال عبدالناصر (که دوران سختی برای زندانیان بود)، یکی از افرادی که به شدت شکنجه می‌شد (و هیچ ارتباطی با اسلام نداشت)، پس از اینکه عقل خود را در اثر شدت شکنجه از دست داد، مقداری مدفوع خورد. چند ساعت بعد، او مرده پیدا شد.

بازجویی و تحقیق

تفاوت‌های اساسی بین بازجویی و پرسش:

بسیاری از مردم ماهیت بازجویی را با پرسش اشتباه می‌گیرند، و آنچه باید در بازجویی گفته شود را با آنچه در تحقیق باید گفته شود، اشتباه می‌گیرند.

بازجویی: شامل جنگ روانی و نبرد فکری بین افسر اطلاعاتی و مظنون از طریق سؤالات و پاسخ‌های مربوط به یک یا چند موضوع است. بازجویی از انواع تکنیک‌های فیزیکی و روانی برای شکستن اراده‌ی مظنون و سوق دادن او به سمت فروپاشی کامل استفاده می‌کند. سازمانی که بازجویی را انجام می‌دهد، دستگاه بازجویی دولت است که به وزارت امور داخلی تعلق دارد. افسران این دستگاه از آکادمی پلیس فارغ‌التحصیل می‌شوند. در کشور ما، این دستگاه هیچ ارزش یا کد اخلاقی ندارد. و در استفاده از انواع شکنجه و آسیب‌های جسمی و عاطفی برای به دست آوردن مدارکی که می‌تواند مظنون را متهم کند، تردید نمی‌کند.

پرسش: پرسش مشابه بازجویی است، زیرا هر دو نوعی جنگ روانی و نبرد فکری هستند. با این حال، پرسش توسط دادستانی (دفتر دادستان) انجام می‌شود که زیر نظر قوه قضاییه است. این مقام (ظاهراً) مستقل از دولت (شاخه اجرایی) و از مجلس مردم (شاخه مقننه) است. مقامات دادستانی از دانشکده حقوق فارغ‌التحصیل می‌شوند و از تکنیک‌های رویارویی و پرسش‌های مکرر استفاده می‌کنند، اما بدون شکنجه.

1. تحت فشار شکنجه در بازداشت دستگاه بازجویی، برادر ممکن است برخی از اسرار را فاش کند. با این حال، در بازداشت دادستانی، بازجویی از زور فیزیکی استفاده نمی‌کند، اما ممکن است از اجبار روانی (تهدید و کلمات تند) استفاده کند.
2. در پرونده‌های علنی، دستگاه بازجویی مراقب است که به برادر اجازه ندهد در دفتر دادستان صحبت کند. هماهنگی بین دستگاه بازجویی و دفتر دادستانی انجام می‌شود. شکنجه برادر یک بار دیگر در دستگاه بازجویی [مرکز] برای مجبور کردن او به اعتراف در مرکز دادستانی انجام می‌شود. ممکن است این کار بیش از یک بار تکرار شود، تا زمانی که برادر اعتراف کند یا آن‌ها دست بکشند. نکته مهمی که

باید به خاطر داشت این است که هر آنچه برادر در مرکز دادستانی می‌گوید، ثبت شده و مبنای حکم او خواهد بود.

3. هر کلمه‌ای که برادر در مرکز دادستانی بیان می‌کند، تأثیر منفی بر خود، همکارانش و بعداً بر حکم و تصمیمات مهم دارد.

وقتی برادر به دفتر دادستانی برده می‌شود، باید اقدامات زیر را انجام دهد:

1. قبل از بازجویی و صرف نظر از اینکه آیا آسیب دیده است یا خیر، از دادستان یا نماینده او بخواهد که توسط پزشک قانونی معاینه شود.
2. هنگام شروع بازجویی، درخواست کند که شواهدی مبنی بر شکنجه‌شدن او در گزارشات ثبت شود.
3. قبل از شروع بازجویی، درخواست کند که یک وکیل در طول فرآیند بازجویی همراه او باشد. نام وکیل را نیز ذکر کند.
4. درخواست غذا کند.
5. تمام اطلاعات [اتهامات] مربوط به خود را که توسط نماینده دادستانی مطرح می‌شود، رد کند. باید ادعا کند که دستگاه بازجویی این اتهامات را جعل کرده است و ارتباط خود را با هر چیزی که علیه او به دست آمده است، انکار کند.
6. ممکن است برادر مجبور شود تحت فشار شکنجه در مرکز بازجویی اعتراف کند. با این حال، هنگامی که در مرکز دادستانی قرار گرفت، باید بگوید که مورد شکنجه قرار گرفته است، تمام اعترافات قبلی خود را رد کند و درخواست تکرار بازجویی را بدهد.

تکنیک‌های بازجویی

تعدادی از تکنیک‌ها برای بازجویی از برادران استفاده می‌شود. تکنیک‌های دقیقی که استفاده می‌شوند، ممکن است بسته به جایگاه برادر در گروه و رویدادهای جاری، بین یک برادر با برادر دیگر متفاوت باشد. بازجویی محدود به انواع زیر است:

احضار:

1. این ساده‌ترین نوع بازجویی است. این می‌تواند برای هر کسی در شرایط عادی اتفاق بیفتد. در این نوع، دستگاه بازجویی برادری را از طریق نامه یا پیک احضار می‌کند تا حاضر شود.

2. این زمانی اتفاق می‌افتد که برادر به آن‌ها [دستگاه بازجویی] پاسخی ندهد، مگر اینکه فرماندهی غیر از آن صلاح بداند.

3. اگر فرماندهی حضور او را تأیید کند، برادر باید مراقب باشد که اطلاعات [مهمی] در اختیار دشمن قرار ندهد. او باید با فرماندهی درباره خط پاسخ‌هایی که در طول بازجویی دنبال خواهد کرد، توافق کند و به سؤالات با دقت پاسخ دهد.

4. بلافاصله پس از بازگشت، برادر باید تمام اتفاقاتی را که در طول فرآیند بازجویی برایش رخ داده است، به فرماندهی گزارش دهد.

5. برادر [که مورد بازجویی قرار گرفته] باید ظاهر ساختمان بازجویی، فضای داخلی آن و ظاهر افسران را به خاطر بسپارد. بازجویی یک فرصت مهم برای گروه [اسلامی] است، تا زمانی که برادر باهوش، زیرک و آگاه باشد. هنگامی که احضار می‌شود، معمولاً چشمان برادر بسته یا مورد شکنجه قرار نمی‌گیرد.

بازجویی در ارتباط با دستگیری‌های علنی:

1. ممکن است برادر در نتیجه حوادث علنی مانند قتل یک شخصیت مهم، کودتای نظامی [علیه دولت] یا فرار رهبران اسلامی از زندان دستگیر شود.

2. در این موارد، بازجویی شدیدتر خواهد بود. تا زمانی که ارتباطی بین برادر و حادثه وجود نداشته باشد، سؤالات کلی باقی می‌مانند: شما در طول حادثه کجا بودید؟ به نظر شما چه کسی آن را انجام داد؟ از میان برادرهای جهادی، شما چه کسانی را می‌شناسید؟

3. میزان شکنجه بسته به اهمیت برادر و سوء ظن نسبت به ارتباط او با حوادث، متفاوت است.

مراحل بازجویی:

1. برادر در حالی که در خیابان یا خانه قدم می‌زند، دستگیر می‌شود. او به یک اتاق انتظار منتقل می‌شود. پس از مدتی، او مورد جستجو قرار گرفته و بدون اینکه چشمانش بسته شود، مورد بازجویی قرار می‌گیرد (بسته به اهمیت موضوع). سپس او در یک سلول در مرکز بازجویی، در یک سلول نگهداری در ایستگاه پلیس یا در یک زندان معمولی قرار داده می‌شود.

2. برادر برای چند روز بدون بازجویی نگه داشته می‌شود. سپس او توسط تعدادی از افراد در یک اتاق بازجویی مورد بازجویی قرار می‌گیرد. این اتاق معمولی است و شامل یک یا چند میز، تعدادی صندلی و برخی ابزارهای شکنجه، در صورت نیاز، است.

3. در ابتدا، ممکن است با برادر به سختی رفتار نشود، بلکه با مهربانی با او رفتار شود. ممکن است به او یک صندلی با یک فنجان چای یا نوشیدنی تعارف کنند. سپس از او خواسته می‌شود تا اطلاعات مفیدی را که برای بازجویان مفید است، به یاد بیاورد. اگر برادر از ارائه هرگونه اطلاعات خودداری کند و منکر این باشد که چیزی می‌داند، آنگاه با او به سختی رفتار می‌شود. ممکن است او و خانواده‌اش مورد نفرین قرار گیرند، یا مجبور شوند از طریق پیروی از دستورات خاصی مانند: رو به دیوار بایستید، صحبت نکنید، صدایتان را بالا نبرید، تسلیم شوند. همه اینها برای ترساندن برادر انجام می‌شود. برادر باید از ارائه هرگونه اطلاعات خودداری کند و منکر دانش خود در مورد موضوع مورد نظر شود. علاوه بر این، برادر باید تا حد امکان از دستورات بازجویان سرپیچی کند، با بالا بردن صدایش، نفرین کردن بازجویان و امتناع از رو به دیوار ایستادن. بازجویان برای مجبور کردن او به اطاعت، متوسل به کتک زدن او می‌شوند. در نتیجه، این تلاش شکست خواهد خورد.

4. تقریباً یک روز بعد، جلسه دیگری با برادر برگزار می‌شود. معمولاً در این جلسه، چشمان برادر بسته می‌شود، و او مورد کتک زدن و شکنجه قرار می‌گیرد. به او القا می‌شود که نقش او در حوادث مشخص شده است و بهتر است صحبت کند. نفرین‌ها و شکنجه‌ها، بسته به اینکه برادر چه چیزی فاش می‌کند، تشدید می‌شوند. برادر نباید هیچ اطلاعاتی را، مهم نیست چقدر بی‌اهمیت به نظر برسد، فاش کند، تا اینکه درها را نبندد و نتواند خود یا سازمانش را تحت پیگرد قانونی قرار دهد. بازجویان نمی‌توانند آنچه را که می‌خواهند به دست آورند و هیچ اطلاعاتی را استخراج نمی‌کنند، مگر اینکه برادر صحبت کند. ممکن است برادر فکر کند با ارائه کمی اطلاعات می‌تواند از آسیب و شکنجه جلوگیری کند. با این حال، عکس آن درست است. شکنجه‌ها و آسیب‌ها تشدید می‌شوند تا اطلاعات بیشتری به دست آید، و این چرخه تکرار می‌شود. بنابراین، برادر باید صبور، مقاوم، ساکت و در دعا به خدا متوسل شود، به‌ویژه اگر دستگاه امنیتی چیز زیادی درباره او نمی‌داند.

5. در سلول‌های زندان، با کسی که قبلاً نمی‌شناختید صحبت نکنید. برخی از [زندانیان] ممکن است [عوامل دشمن] باشند یا دیدگاه‌های متفاوتی داشته باشند.

6. در چنین مواردی و تا زمانی که برادر هیچ ارتباطی با حوادث نشان ندهد، بازجویی فقط در مرکز بازجویی انجام می‌شود، نه در مرکز دادستانی. در این جلسه بازجویی، مهم است که به قانون اساسی توجه کنید: حتی یک افشای کوچک از اطلاعات، میزان شکنجه شما را افزایش می‌دهد و منجر به اطلاعات بیشتر برای دستگاه بازجویی می‌شود.

بررسی مسائل خاص مرتبط با برادر:

1. برادر ممکن است از طریق خبرچین‌ها یا در مکانی که به حادثه مربوط است (آپارتمان، محل وقوع واقعی حادثه) در یک مکان دوردست دستگیر شود. در آن زمان، برادر ممکن است وسایلی را در ارتباط با حادثه داشته باشد (سلاح، اسناد، لکه‌های خون و ...). همچنین ممکن است برادر هنگام عبور از مرز دستگیر شود.

2. برادر در یک اتاق نگهداری قرار داده می‌شود، سپس وسایلش (ساعت، پول، قرآن و ...) گرفته می‌شود، چشمانش بسته می‌شود و دستبند زده می‌شود. بازجویی به صورت دوستانه آغاز می‌شود، با نوشتن گزارش‌هایی درباره او (نام، آدرس، تحصیلات، محل سکونت، شغل، خانواده و ...). در این جلسه، مقام بازجو تلاش می‌کند تا مقاومت برادر را از بین ببرد، با اطلاع دادن به او مبنی بر اینکه اعتراف برای او بهتر است و پایداری غیرممکن است زیرا او نمی‌تواند هیچ چیز را انکار کند. او اضافه می‌کند که اگر صحبت نکند، از شکنجه‌های دردناک استفاده خواهد شد. او برادر را فریب می‌دهد و می‌گوید اگر اعتراف کند، بلافاصله آزاد می‌شود و به او پول و بورسیه تحصیلی داده می‌شود. در جلسه اول، برادر از طریق اظهارات و نحوه برخوردش با بازجو مورد مطالعه قرار می‌گیرد. سپس برنامه‌ای برای برخورد با برادر تدوین می‌شود.

3. اگر رویکرد دوستانه قبلی شکست بخورد و برادر با بازجو همکاری نکند، جلسه دیگری برگزار می‌شود که در آن از شکنجه برای کنترل برادر از طریق ترس و دستورات استفاده می‌شود (بنشین، ننشین، به دیوار نگاه کن، صحبت نکن، صدایت را بالا نبر، ناسزاگویی‌ها و توهین‌ها). برادر نباید ضعیف شود، بلکه باید سعی کند از دستورات بازجو سرپیچی کند یا در اجرای آن‌ها وقت بگذارد. اگر بازجویان متوجه شوند که تکنیک شکنجه موفقیت‌آمیز است، آن را تشدید می‌کنند. با این حال، اگر متوجه شوند که برادر از دست آن‌ها فرار می‌کند، به تکنیک‌های شکنجه روانی روی می‌آورند.

4. برخی از بازجویان ممکن است سعی کنند با طرح سوالات متعدد در یک زمان و عدم دادن فرصت پاسخگویی، برادر را گیج کرده، منطق او را تحریف کرده و افکارش را درهم بریزند. اگر برادر در پاسخ به سوالات تأخیر کند، مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرد. در طول آن جلسه شکنجه، به برادر فرصتی داده می‌شود تا صحبت کند، حتی دروغ بگوید، در ازای متوقف کردن شکنجه. یک برگ کاغذ به او داده می‌شود و از او خواسته می‌شود که هر آنچه را که می‌خواهد بنویسد تا در ازای آزادی‌اش، عدم پیگرد قانونی‌اش و غیره. آن‌ها با این گفته که امتناع او از صحبت یا نوشتن به معنای ترس او از افشای اسرار خطرناکی است که دارد، شروع به فریب دادن برادر می‌کنند.

5. در طول بازجویی، یا زمانی که برادر در اتاق نگهداری است، ممکن است صدای گریه یکی دیگر از برادران را از یک سلول مجاور بشنود. این کار برای شکستن مقاومت برادر انجام می‌شود. آن‌ها حتی ممکن

است به شنیدن برخی از اعترافات برادران خود و آوردن کاغذها و اسنادی که مشارکت او در حادثه را ثابت می‌کند، روی بیاورند.

در تمام موقعیت‌های قبلی، برادر سه گزینه دارد:

الف. صبر، استقامت و سکوت در مورد هرگونه اطلاعات. این کار بسیار دشوار است مگر اینکه فرد به خدا پناه ببرد.

ب. اجرای طرح امنیتی که قبل از اجرای عملیات توافق شده بود و عدم انحراف از آن.

پ. در صورتی که دیگران از طرح امنیتی منحرف شوند، اطلاعات ارائه شده را تأیید کنید بدون اینکه چیزی به آن اضافه کنید. اگر برادر اولین نفری است که مورد بازجویی قرار می‌گیرد، باید به طور قاطعانه به طرح امنیتی پایبند باشد تا برای برادرهایی که بعداً خواهند آمد، مشکلی ایجاد نشود.

بدترین حالت - خدا نکند - زمانی است که برادر کاملاً تسلیم شود و همه چیزهایی را که می‌داند بگوید، که این امر ناشی از انتخاب ضعیف در بین برادران است. بنابراین، مهم است که قبل از انجام چنین کاری، افراد را آزمایش کرد تا از استقامت آن‌ها اطمینان حاصل شود و احتمال شکست آن‌ها به حداقل برسد. آزمایش ممکن است با متهم کردن او به جاسوس دشمن بودن و دروغ گفتن درباره اطلاعات گزارش شده، در صورتی که او اطلاعات مفصلی ارائه می‌دهد، انجام شود.

اطلاعات مهم نباید با برادران در میان گذاشته شود، زیرا ممکن است در طول بازجویی آن را فاش کنند.

روش شکنجه فیزیکی:

1. بستن چشم‌ها و برهنه کردن فرد.
2. آویزان کردن از دست‌ها.
3. آویزان کردن از پاها (به صورت وارونه).
4. کتک زدن با چوب و سیم‌های برق.
5. شلاق زدن و کتک زدن با چوب و کمربندهای لاستیکی تابیده شده.
6. مجبور کردن فرد به ایستادن برهنه برای مدت طولانی.
7. ریختن آب سرد روی سر فرد.

8. خاموش کردن سیگار روشن روی پوست فرد.
9. شوک دادن با جریان الکتریکی.
10. لگد زدن و مشت زدن.
11. حمله به فرد با سگ‌های وحشی.
12. مجبور کردن فرد به نشستن روی یک میله تیز.
13. انداختن در چاه فاضلاب.
14. کندن ناخن‌ها و موها.
15. کشیدن روی زمین.
16. بستن دست‌ها و پاها از پشت.
17. استفاده از اشیاء تیز، مانند چاقوی جیبی یا تکه شیشه.
18. سوزاندن با آتش.
19. خوابیدن روی کف زمین بدون پتو و پر کردن سلول با آب فاضلاب.
20. ایستادن روی انگشتان پا و تکیه دادن به دیوار و فشار دادن با انگشتان برای مدت طولانی. ممکن است به فرد اجازه داده نشود بخوابد، غذا بخورد، بنوشد یا دارو مصرف کند.
21. کتک زدن روی زخم‌ها و قسمت‌های ملتهب بدن.
22. دادن مقدار زیادی آب یا میوه‌های آبکی، مانند هندوانه، به فرد پس از اینکه از او غذا و نوشیدنی محروم شد. پس از اینکه فرد آب یا میوه خورد، دست‌ها و اندام تناسلی‌اش بسته می‌شود تا نتواند ادرار کند.
23. قرار دادن مواد مخدر در غذای فرد برای تضعیف اراده‌اش.
24. قرار دادن فرد در انفرادی که سلول‌های آن از نوع خاصی سیمان ساخته شده‌اند که در تابستان بسیار گرم و در زمستان بسیار سرد می‌شوند.
25. زدن به اندام تناسلی فرد با چوب یا فشار دادن آن‌ها با دست.
26. کشیدن فرد روی سیم خاردار و تکه‌های شیشه و فلز.

روش‌های شکنجه روانی:

1. جدا کردن فرد از جامعه، محروم کردن او از زندگی اجتماعی، قرار دادن او در انفرادی و محروم کردن او از اخبار و اطلاعات به منظور ایجاد احساس تنهایی در او.
2. منع صدا زدن او با نام، دادن یک شماره به فرد و صدا زدن او با آن شماره به منظور تضعیف روحیه او.
3. تهدید به احضار خواهر، مادر، همسر یا دخترش و تجاوز به آن‌ها.
4. تهدید به تجاوز به خود فرد.
5. تهدید به مصادره اموال او و اخراج او از محل کار.
6. تهدید به ایجاد ناتوانی جسمی دائمی یا حبس ابد.
7. ارائه برخی مشوق‌ها (آپارتمان، ماشین، گذرنامه، بورسیه تحصیلی و غیره) به فرد.
8. استفاده از رفتار خشن، توهین و نفرین برای تضعیف روحیه او.
9. کنترل تمام کارهایی که فرد انجام می‌دهد، حتی در حالت خصوصی، چه بیدار باشد و چه خواب، تا به او القا کنند که آن‌ها مسئول هستند. آن‌ها او را مجبور می‌کنند هنگام صحبت با نگهبانان سرش را پایین بیندازد و به زمین نگاه کند.

علاوه بر این، هیچ کس نباید فکر کند که تکنیک‌های ذکر شده، ساخته و پرداخته تخیل ما است یا اینکه آن‌ها را از داستان‌های جاسوسی کپی کرده‌ایم. برعکس، این‌ها وقایع واقعی در زندان‌های مصر، سوریه، اردن، عربستان سعودی و تمام کشورهای دیگر عربی هستند. کسانی که رویدادهای روزانه را دنبال می‌کنند و روزنامه‌ها و مجلات را می‌خوانند، شگفت‌زده خواهند شد که بدانند:

ماموران امنیتی زنان محجبه را در ملاء عام به طور کامل برهنه کردند. ماموران امنیتی مادر، خواهر و همسر یکی از افراد را دستگیر کرده و به آن‌ها تجاوز کردند. همسر صافوت عبدالغنی - خداوند او را آزاد کند - سقط جنین کرد، زمانی که سگ‌های دولت (یعنی همدستان) در مقابل شوهرش او را ضرب و شتم و شکنجه کردند. ماموران امنیتی مادر حسن الغرباوی را دستگیر کردند، که بیش از ۶۰ سال سن دارد، و او را از پاها آویزان کردند (به صورت وارونه). ماموران امنیتی سر همسر یکی از افرادی که در قتل رفعت المحجوب [رئیس سابق پارلمان مصر] شرکت داشت، را تراشیدند. داستان‌ها بسیار زیاد هستند و شکنجه‌های شدیدی در حالی انجام می‌شود که مسلمانان در خواب عمیقی به سر می‌برند.

ای جوانانی که جهاد برای خدا را به پیش می‌برید، هنوز امید در شما وجود دارد. کشور شما منتظر شما است، برادرانتان منتظر شما هستند، همسرانتان منتظر شما هستند و گروگان‌های مسلمان نیز منتظر شما هستند.

توصیه‌هایی برگرفته از کتاب «خاطرات یک فدایی اسیر»: در مورد بازجویی و سوال، به صورت خلاصه:

1. هنگام برده شدن به مناطق بازجویی و شکنجه، باید به شدت روی مسیر تمرکز کرد و سعی کرد هر گونه علامتی را به خاطر بسپارد تا بتوان از آن در عملیات‌ها و برنامه‌ریزی استفاده کرد.
2. در ابتدای بازجویی، یک افسر امنیتی (بازجو) با نصیحت‌های پدرانه، جملات فریبنده و «اشک‌های تمساح» پیش شما می‌آید تا شاید شما اعتراف کنید و همه چیز را به آن‌ها بگویید.
3. لازم است هر گونه سند مربوط به کار یا هر چیزی که به عنوان مدرک جرم علیه شما در نظر گرفته می‌شود، مخفیانه دور ریخته شود. بهتر است هیچ سندی مربوط به کار همراه نداشته باشید.
4. از اولین لحظه اسارت، فرد باید با افتخار موضعی قاطع و مخالف در برابر دشمن اتخاذ کند و از دستورات آن‌ها پیروی نکند. هر چه واکنش قاطع‌تر و مخالفانه‌تر باشد، مفیدتر است. این واکنش‌ها منجر به رفتار خشن‌تر نخواهد شد. به دشمن فرصت یا راهی برای نفوذ ندهید.
5. در طول فرآیند شکنجه، وانمود کنید که درد بسیار شدید است، با خم شدن و گریه کردن بلند.
6. هر چه شکنجه شدت می‌گیرد، پایان آن نزدیک‌تر می‌شود.
7. بین جلسات شکنجه، افسران با فرد چانه می‌زنند و او را وسوسه می‌کنند تا اگر اطلاعاتی به آن‌ها بدهد، شکنجه متوقف شود.
   این کتاب خاطرات یک کمونیست ایرانی است. همه برادران باید آن را بخوانند.
8. واعظ مشاور ممکن است در طول جلسه شکنجه، به یک موجود خبیث تبدیل شود.
9. کسی که برای جلوگیری از ضربات تازیانه، اطلاعاتی را ارائه می‌دهد، خود را فریب می‌دهد، زیرا شکنجه تشدید خواهد شد.
10. لازم است هر فرد، برنامه‌ای برای بازجویی خود داشته باشد و آن را با فرمانده‌اش در میان بگذارد. ممکن است یک روز دستگیر شود.
11. وقتی تحت شکنجه هستم، چیزهایی را که به افسران امنیتی می‌گویم، محدود به تاریخ‌ها و مکان‌های شناخته شده می‌کنم، نه اطلاعات ناشناخته.

12. وقتی به تاریخ یا نامی اشاره می‌کنم، مهم است که آن را به خاطر بسپارم، زیرا دوباره در مورد آن سوال خواهند کرد تا بفهمند آیا راست گفتم یا خیر.

13. وانمود کردن به سادگی و بی‌خبری در طول بازجویی ممکن است منجر به انحراف از برنامه شود، زیرا همه عوامل علیه فرد هستند: مکان، افراد، شرایط. این امر منجر به برخی یا تمام نتایجی می‌شود که دشمن می‌خواهد. بنابراین، مهم است که آرامش روانی و ذهنی خود را حفظ کرده و هوشیاری و دوراندیشی داشته باشیم.

14. شرح جزئیات وقایع در طول بازجویی، چه به صورت شفاهی و چه کتبی، مستقیماً جرم را تشدید می‌کند. وضعیت آن فرد درست مانند کسی است که در یک باتلاق می‌افتد: هرچه بیشتر تلاش کند خود را نجات دهد، عمیق‌تر غرق می‌شود.

15. هرچه اطلاعات کمتری در طول شکنجه ارائه شود، حکم سبک‌تری صادر خواهد شد.

16. اشتباه فاجعه‌باری که منجر به صدور حکم سنگین می‌شود، این است که فردی اطلاعاتی را به دیگران در سلول خود بگوید که در طول شکنجه فاش نکرده است. این امر به‌ویژه زمانی صادق است که بازجویی هنوز ادامه دارد، سرنوشت او تعیین نشده و پرونده بسته نشده است.

17. بیان تجربیات نباید قبل از صدور حکم انجام شود، بلکه بعد از آن.

18. بازجویان ممکن است به ایجاد شک و بی‌اعتمادی بین افراد روی آورند. آن‌ها ممکن است وانمود کنند که رابطه دوستانه‌ای با یکی از افراد دارند. لازم است به یکدیگر حس ظن داشته باشیم.

19. تحقیر و شرمساری را نپذیرید. از دستورات سرپیچی کنید و با آن‌ها مخالفت کنید.

20. مهم است که قبل از اجرای هر عملیاتی (برنامه امنیتی)، با برادران خود هماهنگ باشید.

21. ممکن است پرسنل امنیتی شما را برای مدت طولانی بدون هیچ سوالی رها کنند تا اراده و عزم شما را تضعیف کنند.

22. در طول بازجویی، فقط چیزهایی را بگویید که با فرمانده‌تان توافق کرده‌اید. نگران برادران دیگر نباشید.

زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها

اگر کیفرخواست صادر شود و محاکمه آغاز شود، برادر باید به نکات زیر توجه کند:

1. در ابتدای محاکمه، بار دیگر برادران باید اصرار کنند که ثابت شود قبل از قاضی، بازجویان [سازمان امنیت دولتی] آن‌ها را شکنجه کرده‌اند.
2. از بدرفتاری در زندان به دادگاه شکایت کنید.
3. برای دفاع از برادر با وکیل هماهنگی کنید؛ چه او توسط خانواده برادر استخدام شده باشد و چه توسط دادگاه منصوب شده باشد.
4. برادر باید تمام تلاش خود را بکند تا نام افسران سازمان امنیت دولتی که در شکنجه او شرکت داشته‌اند را بداند و نام آن‌ها را به قاضی بگوید. [این اسامی ممکن است از طریق برادرانی که قبلاً در پرونده‌های دیگر با آن افسران سروکار داشتند، به دست آید.]
5. ممکن است برخی از برادران فریب بخورند و بازجویان سازمان امنیت دولتی آن‌ها را ترغیب کنند تا علیه سایر برادران شهادت دهند [به عنوان شاهد تایید کننده]. این امر می‌تواند با عدم قرار دادن آن‌ها در یک زندان در طول محاکمه یا اجازه دادن به صحبت کردن با رسانه‌ها انجام شود. در این صورت، باید با ملایمت با آن‌ها رفتار کرد و مشاوره‌های خوب ارائه داد و دعا کرد که خداوند آن‌ها را هدایت کند.
6. در طول محاکمه، باید هرگونه بدرفتاری با برادران در داخل زندان به دادگاه اطلاع داده شود.
7. امکان استفاده از اعتصاب غذا وجود دارد، اما این تاکتیکی است که ممکن است موفقیت‌آمیز یا ناموفق باشد.
8. از فرصت ملاقات‌ها برای ارتباط با برادران خارج از زندان و تبادل اطلاعاتی که می‌تواند در کار آن‌ها در خارج از زندان مفید باشد، استفاده کنید [مطابق با آنچه در طول بازجویی‌ها رخ داده است]. اهمیت تسلط بر هنر پنهان کردن پیام‌ها در اینجا واضح است.

وقتی برادران از زندان به سمت دادگاه و بالعکس منتقل می‌شوند، باید از داخل ماشین‌های زندان، فریادهای اسلامی سر دهند تا اهمیت حمایت از اسلام را برای مردم و خانواده خود نشان دهند. در داخل زندان، برادر نباید هیچ کاری را بپذیرد که او یا سایر برادرانش را تحقیر کند، مانند تمیز کردن سرویس بهداشتی یا راهروهای زندان. برادران باید یک برنامه اسلامی برای خود در داخل زندان ایجاد کنند و همچنین برنامه‌های تفریحی و آموزشی و غیره داشته باشند. برادر در زندان باید الگویی از ایثارگری باشد. برادران همچنین باید به نیازهای یکدیگر توجه کنند و به یکدیگر کمک کرده و در برابر افسران زندان متحد شوند. برادران باید از حضور خود در زندان برای اطاعت و عبادت [خدا] و حفظ قرآن استفاده کنند. این علاوه بر تمام دستورالعمل‌ها و رویه‌هایی است که در درس مربوط به بازجویی و تحقیق گنجانده شده بود. در نهایت، هر یک از ما باید درک کنیم که از طریق این اقدامات و رویه‌های امنیتی، پیروزی را علیه دشمنان خود به دست نمی‌آوریم. بلکه، پیروزی با اطاعت

از خداوند متعال و به دلیل گناهان فراوان حاصل می‌شود. هر برادر باید مراقب باشد تا مرتکب گناه نشود و هر یک از ما باید تمام تلاش خود را برای اطاعت از خداوند متعال انجام دهیم، که در کتاب مقدس خود گفت: «ما بی‌شک به پیامبران و کسانی که در این دنیا و روزی که شاهدان قیام می‌کنند، کمک خواهیم کرد.» خداوند ما را هدایت کند.

نکته‌ای در مورد اهمیت کار تیمی:

اهمیت کار تیمی:

1. کار تیمی، تنها ترجمه فرمان خدا و همچنین فرمان پیامبر برای اتحاد و عدم تفرقه است. خداوند متعال می‌فرماید: «و همگی به ریسمانی که خدا (برای شما گشوده) چنگ بزنید و از یکدیگر جدا نشوید.» در «صحیح مسلم»، نقل شده است که ابوحریره، رحمت الله علیه، گفته است که پیامبر، صلوات الله و سلام بر او باد، فرمود: «خدا سه [چیز] را برای شما تأیید می‌کند و سه [چیز] را مورد عدم تأیید قرار می‌دهد. او تأیید می‌کند که شما به عبادت او بپردازید، اینکه شما به او ایمان نیاورید و اینکه همگی به ریسمانی که خدا (برای شما گشوده) چنگ بزنید و از یکدیگر جدا نشوید. او سه [چیز] را مورد عدم تأیید قرار می‌دهد: غیبت، درخواست بیش از حد [کمک] و تبذیر مال.»

2. رها کردن «کار تیمی» به نفع کار فردی و پراکنده، به معنای نافرمانی دستورات خدا و پیامبر و گرفتار شدن در تفرقه است.

3. کار تیمی برای همکاری در راستایی و تقوا مفید است.

4. حمایت از دین، که خداوند با فرمان خود «از دین حمایت کنید»، ما را ملزم کرده است، ضروری است تا با تمام دشمنانمان که می‌خواهند تاریکی را دوباره ایجاد کنند، مقابله کنیم. علاوه بر این، لازم است که در همه عرصه‌ها با تاریکی مقابله کنیم: رسانه‌ها، آموزش، [هدایت] مذهبی و مشاوره، و غیره. این امر مستلزم آن است که ما در زمینه‌های مختلف حرکت کنیم تا جنبش اسلامی بتواند با جهالت مقابله کند و در نبرد برای حمایت از دین پیروز شود. همه این اهداف حیاتی نمی‌توانند بدون کار تیمی سازمان‌یافته به طور کامل محقق شوند. بنابراین، کار تیمی یک ضرورت می‌شود، مطابق با قانون اساسی، «بدون آن، وظیفه انجام نمی‌شود و یک الزام است». به این ترتیب، کار تیمی از طریق گردآوری و سازماندهی رتبه‌ها، قرار دادن امیر (رهبر) در مقابل آنها و قرار دادن فرد مناسب در جای مناسب، برنامه‌ریزی برای اقدام، سازماندهی کار و دستیابی به جنبه‌های قدرت حاصل می‌شود...»

نتیجه‌گیری:

[تقدیم به] این جوان مسلمان پاک، مؤمن و مجاهد در راه خدا، من این تلاش متواضعانه را به عنوان سهمی از خود برای هموار کردن مسیری که به سوی خداوند متعال می‌رود و همچنین برای تأسیس خلافت بر اساس الگوی پیامبر، تقدیم می‌کنم. پیامبر، صلوات الله علیه، طبق آنچه امام احمد نقل کرده است، فرمود: «بگذارید نبوت (پیشگویی) که خدا می‌خواهد در شما باشد، اما ممکن است خداوند آن را حذف کند اگر اراده کند، و سپس خلافتی بر اساس مسیر [دستورالعمل] پیامبر وجود خواهد داشت، اگر خدا اراده کند. او همچنین ممکن است آن [خلافت] را حذف کند، اگر اراده کند، و شما یک پادشاه نافرمان خواهید داشت، اگر خدا اراده کند. یک بار دیگر، اگر خدا اراده کند، او [پادشاه نافرمان] را حذف خواهد کرد، و شما یک پادشاه ستمگر خواهید داشت. [در نهایت]، اگر خدا اراده کند، او [پادشاه ستمگر] را حذف خواهد کرد، و شما یک خلافت بر اساس مسیر [دستورالعمل] پیامبر خواهید داشت. سپس او ساکت شد...

/پایان